

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 1

AIHE: Johdanto; otsikko ja rakenne

Lue: Matt. 7:13-14 (pääaiheen teksti): "*Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.*"

A. Johdanto Käy päivä päivältä vaikeammaksi saarnata evankeliumia, pelastuksen hyvää sanomaa, koska on yhä vähemmän niitä, jotka uskovat Jumalaa. Tai, jos he sanovat uskovansa, heillä ei silti ole selvää tietämystä tai hengellisiä vakaumuksia. Yleisesti ottaen, he eivät välitä Raamatun sisällöstä, tai heidän käsityskykynsä on pintapuolinen. Samaan aikaan, kärsimyksen, tyytymättömyyden ja huonovointisuuden määrä heidän elämässään kasvaa lakkaamatta. Ihmistä ei koskaan luotu olemaan itsenäisesti erossa Luojastaan, ja ilman Jumalaa he eivät ainoastaan aiheuta itsetuhoa tässä elämässä, vaan vielä kauheampaa - hukkuvat ikuisesti. Sittenkin, totuus on, että Hän rakastaa meitä, ja Hänen tarkoituksensa ja Sanansa ovat tarkoitettu meidän parhaaksemme, hyvinvoinniksi ja siunaukseksi. Kun ihminen kääntää selkensä Jumalalle ja kieltäytyy Hänen tuntemisestaan, lopputuloksena voi olla ainoastaan rappio, taantumisen ja turmeltuminen joka tasolla: niin yksilön, perheen kuin yhteiskunnankin yleisesti. Jos he vain palaisivat Hänen tykönsä, etsiäkseen Hänen viisauttaan Kirjoituksista, ja pelastusta Hänen Pojassaan, he kokisivat elämän siunausta sovussa Jumalansa kanssa.

B. Matt. 7:11 JUMALA ON HYVÄ

"*Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin teidän Isänne, joka on taivaassa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!*" Tämä on Vapahtajan huulilta tulleen korvaamattoman suosituksen sisältö, jonka luimme jo Matt. 7:13-14:ssa. Hänen sanansa toimivat kuin tiekarttana; ei maantieteellisenä vaan hengellisenä, koskien

ASEMAA, KULKUSUUNTAA ja IANKAIKKISTA MÄÄRÄNPÄÄTÄ

jokaiselle, jokaikiselle ihmiselle. Ne tarjoavat vastaukset suuriin tuntemattomiin:

Missä sinä olet Jumalan suhteen? Minne olet matkalla? Mikä tulee olemaan sinun iankaikkinen päämääräsi?

Kutsun sinut kohtaamaan nämä kysymykset rehellisesti: ne ovat ne kysymykset, jotka meillä kaikilla on, mutta vain kovin harvalla on rohkeutta kohdata ne. Mutta rohkaisen sinua tekemään niin, koska Jumala rakastaa sinua, ja Hänen Sanansa, Raamattu, on se suuri, nämä ikuiset totuudet paljastava kirja. Yhdessä tulemme näkemään raamatulliset vastaukset näihin kysymyksiin, ja mikä vielä parempaa, löytämään asianmukaiset ohjeet jotka Jumala antaa siitä, kuinka voit pelastua ja varmasti tietää, että määränpääsi on taivaassa Herran luona.

C. Kaavion selitys: Katso kaaviota havaitaksesi jaotuksen joka on merkitty yläreunaan ja myös oikean puoleiseen reunaan.

i) Kronologia (jota yläreunalla esitetään)-

Tämä aika: pitää sisällään meidän aikamme, siihen luvattuun hetkeen saakka, jolloin Kristus tulee hakemaan uskovansa, sisältäen myös tässä seurakunnan ajassa uskossa kuolleiden ylösnousemisen.

Tuonpuoleinen: Kristuksen paluusta hakemaan seurakuntaansa, iankaikkisuuteen saakka.

ii) Vaikutusalueet (joita oikean puoleinen reuna esittää)

Taivaallinen tapahtumat taivaassa

Maallinen tapahtumat maan päällä

Helvetilliset tapahtumat helvetillisissä paikoissa

D. Palatessamme aihetekstiin, Matt. 7:13-14:ssa, havaitsemme että se kiinnittää huomiomme neljään asiaan. Nämä parit määrittelevät tarkasti vastakkaiset hengelliset asemat ja tilat, eivätkä jätä mitään mahdollisuutta "keskitielle".

AHDAS PORTTI -- AVARA PORTTI
KAITA TIE -- LAVEA TIE

ELÄMÄ -- KADOTUS HARVAT -- MONET

Portti avautuu tielle taikka tilaan. Avaraa porttia ei ole piirretty kaavioon, mutta se sijaitsisi lavean tien alussa. Ahdas portti voidaan nähdä, ja se avaa pääsyn kaidalle tielle joka kulkee ylöspäin.

Tie vie meitä kohtaloomme. Kaaviossa kaita tie vie meidät taivaaseen ("elämään"), ja lavea tie johtaa helvettiin ("kadotukseen"). Sitten me vertaamme "harvoja" "moniin" ja havaitsemme että on vain harvoja jotka pelastuvat! Saamme olla kiitolliset tuon asian valtavasta tärkeydestä, jota Herra Jeesus edustaa. Mikä motivoisi Herran paljastamaan tämän tiedon meille? Vastaus kuuluu, että Hän rakastaa meitä, ja Hän janoaa meidän pelastumistamme ja ikuista onneamme. Itse asiassa Hän kehottaa meitä pohtimaan näitä seuraavia kysymyksiä. Hän haluaa herättää meidät havaitsemaan hengellinen todellisuutemme.

Oletko mahdollisesti väärällä tiellä? Tiedätkö missä olet hengellisesti määrittellen, juuri nyt?

Mikä on sinun HENGELLINEN ASEMAPAIKKASI? Millä tiellä olet?

Tiedätkö minne olet menossa? Jos jatkat nykyisellä tielläsi, mikä tulee olemaan

IANKAIKKINEN KOHTALOSI: taivas vai helvetti? Tyydytkö siihen kohtaloon? Tulisiko sinun tehdä asialle jotain?

E. Sinä olet tällä kaavion kartalla. Et ole vielä kuollut, joten olet jossakin tuolla "KUOLEMA" -nimisen sarakkeen etupuolella. Koska olet matkalla, olet joko käynyt ahtaasta portista kaidalle tielle, tai olet edelleen lavealla tiellä menossa alaspäin. Jokainen ihminen maailmassa on mukana tässä kuvassa: "harvat" menevät kohti elämää, kun taas "monet" menevät kohti kadotusta. Jos me laskemme yhteen "harvat" ja "monet", meillä on koossa "jokaikinen". Myös sinä. Missä sinä olet?

KYSYMYKSET 1 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

1. Kirjoita aiheteksti (Matt. 7:13-14) kokonaisuudessaan. (Tämä jae on niin tärkeä, että suosittelemme sinun opettelevan sen ulkoa)
2. (Kohta A, Johdanto) Mitä hyvä Jumalamme haluaisi meille?
3. (Kohta B) Miksi sanomme, että Matt. 7:13-14:n teksti on kuin hengellinen tiekartta meille?
4. (Kohta C) Katsoen kaavion eri osioita, missä kaavion osassa me kaikki olemme? (Yhdistelmä yläosiosta ja oikeanpuolimmaisesta osiosta)
5. (Kohta D) Osoita ne neljä vastakkaista paria, jotka löydämme Matt. 7:13-14:sta.
6. (Kohdat D ja E) Missä kohtaa kaaviota sinä olet nyt? (Jos tarvitset apua voidaksesi vastata tähän tai muihin kysymyksiin, pyydä reilusti apua kristityiltä)

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 2

AIHE: Miksi on olemassa lavea tie?

Tarkastele aihetekstiä: Matt. 7:13-14: *"Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät"*

Tutki tätä tekstiä ja kaaviota.

KYSYMYKSIÄ TÄSSÄ OPETUKSESSA:

Miksi on olemassa lavea tie?

Miksi on olemassa tuomio tai tuomitseminen, ja kadotus?

Kuinka joku päätyy lavealle tielle?

LUE Room. 5:12: *"Sentähden, niinkuin yhden ihmisen (Aadamin) kautta synty tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet"*

Tämä teksti, kaikessa suorasukaisuudessaan, törmää humanismin kanssa, ihmiskeskeisen filosofian, joka kieltää moraalisisäännöt - sekä synnin. Humanismi yrittää väistää sen totuuden ja välttämättömyyden, että ihmisen on tehtävä tili Jumalalle. Juuri humanismi korottaa evoluutioteoriaa ... "Jumalaa ei ole"

Tämä jae, Room. 5:12, viittaa ihmisen alkuperäiseen tilaan luomisessa. Hän oli yhteydessä, tai ystävytyydessä, Jumalan kanssa, ilman raja-aitoja tai välimatkaa - liittyneenä Häneen, ja tehtynä Hänen kuvakseen ja kaltaiseksi. Ihmisen elämä oli hengellisesti yhteydessä Jumalaan.

Kun synty tuli kuvaan, kaksi valtavaa asiaa tapahtui ihmiskunnassa.

1) **Muutos hänen hengellisessä asemassaan**, tai toisin sanoen, hänen asemassaan suhteessaan Jumalaan.

Jumala, Luoja, oli varoittanut ihmistä, että synti, joka perusolemuksestaan on kapinaa Hänen Sanaansa ja Hänen ilmoitettua tahtoaan vastaan, suuttuttaisi ja loukkaisi Häntä, ja johtaisi heidän kuolemaansa. Heistä tulisi kuolevaisia, erotetut Hänestä hengellisesti, ja he fyysisesti kuolisivat jonain päivänä. Toisin sanoen, sillä hetkellä he kuolisivat hengellisesti, aleten suhteestaan Häneen, ja heidät leikattaisiin irti elintärkeästä hengellisestä yhteydestä Jumalaan. Raamattu puhuu tämän päivän ihmisistä (joiden elämä on tässä maailmassa oleminen, mutta jotka silti eivät ole uskoneet Kristukseen Vapahtajanaan) niinä, jotka ovat "*kuolleet rikoksiinne ja synteihinne*" (Ef. 2:1). Tämä pitää sisällään jokaisen ihmisen; jotka ovat syntyneet Aadamista ja jotka kulkevat laveaa tietä.

2) Toiseksi, kun Aadam ja Eeva rikkoivat Jumalan käskyn ja tekivät syntiä, **radikaali muutos tapahtui heidän olemuksessaan**. Uusi periaate, tai laki ilmeni heissä, mikä kontrolloi heidän mieltään ja henkilöään. Tämä uusi paha periaate, joka heijastui heidän viattomista luonteistaan, on nimeltään SYNTI.

Luemme Roomalaiskirjeestä 7:18, "*Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei.*" Paavali, uskovana, kuvasi pahaan joka oli hänessä. Jumalan luomuksena hän **tiesi mikä oli hyvää**, mutta lihassaan, mikä tarkoittaa, hänen viattomassa luonnossaan mutta synnillä varustettuna, tahto tai voima **tehdä hyvää** puuttui. Jakeessa 20, hän esittää: "*vaan synty, joka minussa asuu,*" ja seuraavissa jakeissa hän puhuu konfliktista hyvän ja pahan välillä, mikä todellisuus hänessä uskovana oli. Hän puhuu "*synnin laista,*" joka pyrki tekemään hänestä synnin orjan. Pelastumaton ihminen on orja tälle synnin laille: synti asuu hänessä, ja näkyy hänen **synneissään**: tuo juuri joka tuottaa sen hedelmät. Aadamin jälkeläisinä me kaikki olemme perineet tämän turmeltuneen luonnon, taipuvaisen pahuuteen, synnillä joka on meissä, ja luonnon, joka on synnin periaatteen kohde. Sen taipumus ja perusolemus on **kapina Jumalaa vastaan**, mikä muuntuu synneiksi Jumalan tahtoa vastaan. Jokainen Aadamista syntynyt on syntinen, ja tarvitsee pelastusta ja sovinnontekoa Jumalan kanssa. Tärkeintä tässä ei ole se, **kuinka monesta synnistä on kysymys tai mitä syntejä** joku on tehnyt, vaan siitä tosiseikasta, että kyseinen ihminen **on syntinen**: meistä on tehty syntisiä ja julistettu sellaisiksi sen syntisen luonnon takia, joka meillä on.

Jumala ei syytä meitä Aadamin syyllisyydestä ("perisyntistä," miksi sitä kutsutaan), eikä Hän myöskään syytä meitä synnin lain läsnäolosta; mutta me olemme vastuulliset Jumalalle synneistä joita teemme. Tietäen mikä on hyvää ja oikein Jumalan Sanan ja tahdon mukaan, ihminen tavallisesti uhmaa Jumalaa ja tekee tietoisesti syntiä. Hän puolustelee itseään, "kaikki ihmiset tekevät niin..." Ei ketään, joka on mentaalisen vajavaisuuden vuoksi kyvytön käsittämään moraalista vastuuta, tai vauva joka kuolee, voida pitää syyllisenä synneistä ja tällainen on automaattisesti suojattu Kristuksen ristillä tapahtuneen lunastavan (pelastavan) työn perusteella. Mutta kaikkien meidän muiden täytyy harjoittaa uskoa siihen, mitä Jumala sanoo Sanassaan, tunnistaen hengellisen tilamme syntisinä, ja myöntäen tekemämme syntien seurauksena tulleen syyllisyyden, koska olemme antaneet vapaat ohjaket synnille. Sitten, uskossa Kirjoituksiin, meidän on arvostettava Kristuksen tuloa uhriksi synneistä, Vapahtajana. Meidän täytyy henkilökohtaisesti uskoa, että Hän kuoli syntiemme tähden. Kirjoitukset lupaavat, että tällä tavalla tehden ihminen "*on siirtynyt kuolemasta elämään*" (Joh. 5:24).

Johtopäätöksensä me näemme, että on olemassa anteeksianto syylliselle ja hengellinen elämä "kuolleelle". Lue huolellisesti seuraavat jakeet:

Room. 5:6 "*Sillä meidän vielä ollessamme heikot (emme voineet tehdä mitään oikeaa tai pelastaa itseämme) kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien (niiden, jotka elävät synneissään ilman Jumalaa) edestä.*"

Room. 5:10-11 "*Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi (pääsimme sopimukseen) hänen kanssaan hänen Poikansa (Kristuksen) kuoleman kautta, paljoa enemmän me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut; emmekä ainoastaan sovitetut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen (ristin työ, joka on saattanut meidät oikeaan suhteeseen Jumalan kanssa) saaneet*"

"Sovitetut Jumalan kanssa Hänen Poikansa kuoleman kautta." Erossaolo ja vihanpito on poispyyhitty, ja hengellinen asema palautettu. Tämä voi olla totta sinunkin kohdallasi, jos vain uskot ja vastaanotat sen, mitä Hän tarjoaa sinulle pelastuksessa.

KYSYMYKSET 2 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

1) Tämän opetuksen keskipisteenä on kysymys "Miksi on olemassa _____ tie?"

2) Viitaten Room. 5:12:een, miksi kuolema on maailmassa?

- 3) Mikä oli ihmiskunnan alkuperäinen tila suhteessa Jumalaan?
4) Painotimme sitä, että kaksi suurta muutosta tapahtui Jumalan ja ihmiskunnan välisessä suhteessa tuloksena siitä, että synty tuli maailmaan. Tapahtui ...
A. muutos _____. Miten sinä sen ymmärrät?
B. Radikaali muutos _____. Entä miten tämän ymmärrät?
5) Pohdipa Room. 5:6:ta. Mikä siunaus on olemassa meitä varten, tämän jakeen mukaan?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 3

AIHE: Kuinka SYNTI tuli tämän päivän ihmiseen?
TUTKI Matt. 7:13-14, aihetekstiämme ja kaaviota

Tähän mennessä olemme nähneet synnin tulon maailmaan ja sen seuraamukset Aadamissa: häntä ei ainoastaan havaittu syylliseksi ja tuomittu kuolemaan hänen loukkaamansa Jumalan taholta, vaan radikaali muutos tapahtui hänen olemuksessaan, niin että häneen jäi synty pahana periaatteena tai oikeammin lakina. Se lisättiin hänen ihmisluonteeseensa, niin että hän noudatti synnin periaatetta tai lakia. Sen seurauksena hänestä tuli syntinen, erotettuna Jumalasta ja vihollisena Hänelle.

Mutta, joku saattaa kysyä.....

Kuinka synty tulee meihin nykyään? Emme olleet paikalla, kun Adam teki syntiä!

Luetaanpa Psalmista 51:1-5

PSALMI 51

Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi, kun profeetta Naatan tuli hänen luokseen, sen jälkeen kuin hän oli yhtynyt Batsebaan.

- 1 Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden.*
- 2 Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdistam minut synnistäni.*
- 3 Sillä minä tunnen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni.*
- 4 Sinua ainoata vastaan minä olen syntiä tehnyt, tehnyt sitä, mikä on pahaa sinun silmissäsi; mutta sinä olet oikea puheessasi ja puhdas tuomitessasi.*
- 5 Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt.*

Tämä on Daavidin Psalmi, jossa hän tunnustaa suuren syntinsä - epäsiiveellisuuden ja murhan, jotka hän teki kun hän oli noin 45- vuotias (2 Samuel 11, 12.)

Tässä raamatunkohdassa käytetään kolmea eri sanaa kuvaamaan syntiä:

Kapinointi (Suom. Raamatussa "synti") Tämä viittaa kapinaan tai Jumalan tahtoa vastaan nousuun, jolloin syntinen ylittää raja-aidat, tai menee yli sen, mitä Jumala on sallinut.

Paha Tässä on kaksi huomattavaa merkitystä:

- a) Se viittaa pahanilkisyyteen, turmeltuneisuuteen, joka antaa tilaa synnille, ja ...
- b) Se on synnistä lopputuloksena oleva syyllisyys.

Synti Yleissana, joka ottaa huomioon Jumalan Persoonan ja Sanan ja Hänen ilmoitetun tahtonsa. Se kuvastaa kaikkia asenteita Jumalan Persoonaa ja Sanaa vastaan, jotka epäonnistuvat sen toteuttamisessa, mikä on Jumalalle mieluista. Sellainen asenne osoittaa välinpitämättömyyttä, itsenäisyyttä ja kapinaa Häntä vastaan. Se ei palvele eikä kunnioita Jumalaa, vaan on paremminkin Häntä vastaan. Siinä on ihminen "tekemässä juuri niinkuin tahtoo", ollen itse itsellensä laki, eikä kunnioittamassa tai noudattamassa Jumalan lakia.

Jakeissa 1 ja 2, Daavid pyytää armoa, anteeksiantoa ja hengellistä puhdistamista.

Jakeissa 3 hän tunnistaa ja myöntää oman syntinsä, osoittaen katumuksensa.

Jae 4. Daavid tunnustaa syntinsä Jumalaa vastaan. Jokainen tehty synti on ensinnäkin Jumalaa vastaan, koska se on Hänen tahtonsa rikkomista. Lisäksi, tehdyt synnit ovat usein vahingoksi toisille ihmisille, ja tästä syystä, niistä myös seuraa vastuuta ja syyllisyyttä heitä kohtaan.

Jae 5. Tässä kuvataan syntiä, joka asuu ihmisessä, kuten myöskin jo syntymästä lähtien läsnäolevaa ja aktiivista synnin lakia. Luettuaan tämän jakeen jotkut saattavat ajatella, että Daavid viittaa johonkin epämoraaalisuuteen hänen hedelmöitymisessään. Kuitenkin, Daavid oli nuorin heidän vähintään 8- lapsisesta perheestään. Hänen vanhempansa olivat jumalaisia ihmisiä, esimerkittäisiä ja hyvin tunnettuja Israelissa. Tästä syystä voimme hylätä ajatuksen, että se viittaisi tuon tyyppiseen, väärään asetelmaan. Paremminkin hän esittää tosiasian, että hän, Aadamin jälkeläisenä (kuten mekin kaikki olemme), oli syntynyt sellaiseksi, että synti oli hänessä. Se on totuus meidän kaikkien osaltamme. Se on todistusaineisto, että me synnyimme sellaisiksi, joissa synti on, näin määritellen meidät syntisiksi, ja erossa Jumalasta.

MIKÄ ON PARANNUSKEINO TÄLLE HENGELLISELLE TILALLE?

Lue Room. 6:23: *“Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.”* Tämä jae vakuuttaa meitä uudelleen siitä, mitä olemme nähneet:

“synnin palkka” on se rangaistus, joka tulee tuosta kapinasta Jumalaa vastaan eikä ole enempää eikä vähempää kuin kuolema, tuomio ja tuomitseminen. Se on sitä, mitä me ansaitsemme. Ihminen, joka hyväksyy Jumalan Sanan, myöntää, että asia on näin, ja katuen aiempia asenteitaan, tunnistaa syyllisyytensä. Mutta, kiitos Jumalalle, tuo jae ei pääty tähän! On hyviä uutisia, uutisia *“lahjasta”* tai *“lahjoituksesta,”* jonka Jumala tarjoaa meille, eikä meissä itessämme tarvitse olla mitään ansiota. Hän tarjoaa tätä siksi, että Jumala on hyvä ja Hän haluaa siunata meitä. Hän on löytänyt sen tien, mitä kautta Hän voi antaa meille anteeksi sen sijaan, että rankaisisi meitä. Hän on rangaissut omaa Poikaansa (Jeesusta), joka halusi kärsiä meidän sijallamme. Syntinen, joka tunnistaa syntinsä ja syyllisyytensä, ja joka uskoo että Jeesus kuoli hänen syntiensä tähden, saa anteeksiannon niistä. Hän pelastuu kuolemasta tuomion alla ja sen sijaan vastaanottaa, IANKAIKKISEN ELÄMÄN, hengellisen elämän, joka on ikuista elämää Kristuksen kanssa.

Jumala tarjoutuu antamaan uuden elämän, iankaikkisen elämän, hengellisen elämän. Kuinka sen voi saada? Joh. 3 opettaa meille tämän saman välttämättömyyden syntyä uudesti, syntyä ylhäältä. Ja tämä toinen syntymä, hengellinen syntymä, tapahtuu, kun joku uskoo Kristukseen Pelastajanaan. Siitä hetkestä lähtien hän omistaa iankaikkisen elämän, kuten sanotaan Joh. 3:16:ssa: *“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.”* Tämä ihana teksti on ehkä kaikkein tunnetuin koko Raamatussa, mutta oletko jo omistanut sen kohdallesi? Onko sinulla iankaikkinen elämä?

Palattuaan kertomukseen Psalmissa 51... nähdessään tuon Daavidin niin kauhean synnin, joku saattaa kysyä

Kuinka Jumala saattoi antaa anteeksi Daavidille?

Hän saattoi tehdä sen oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti, katsoen eteenpäin kohti tulevaa ristiä, ja kiinnittäen katseensa Hänen Poikaansa, ristiinnaulittuna uhrina Daavidin synnistä.

Kuinka Jumala voi armahtaa syntisen nykyään? Hän tekee sen katsoen taaksepäin kohti ristiä, kohti tuota samaa uhria. Jumala näkee Poikansa uhrin, ja Hän antaa anteeksi niille, jotka uskovat Kristukseen. Rakas lukija, kutsun sinut asettamaan itsesi samaan tilanteeseen. On mahdollista, että sinun syntisi ei ole Daavidin tekemän kaltainen, mutta synti on aina Jumalaa vastaan. Muista tämä: *“synnin palkka on kuolema.”* Jos Jumala maksoi sen, mitä sinä olit ansaitseva, sen olisi täytynyt olla ikuinen kuolema. Sen takia sinä tarvitset anteeksiantoa ja pelastusta, iankaikkista elämää Kristuksessa.

KYSYMYKSET 3 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Miksi Daavidin synti oli niin kauhea? Mitä hän olisi ansainnut?
- 2) Mitä kolmea sanaa käytetään Psalmissa 51 kuvaamaan syntiä?
- 3) Katsoen Psalmia 51, mitkä Daavidin ilmaisut osoittavat hänen katumustaan?
- 4) Katso jaetta 4. Kaikki synti on ensisijaisesti KETÄ vastaan?

- 5) Mikä tärkeä totuus, joka koskee meitä kaikkia, löytyy jakeesta 5?
- 6) Room. 6:23 Minkä palkan me kaikki ansaitsemme? Minkä Lahjan Jumala tarjoaa?
- 7) Millä oikeudenmukaisella perustuksella Jumala voi antaa meille iankaikkisen elämän, iankaikkisen rangaistuksen sijasta?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 4

Matt. 7:13-14 (tarkastele tekstiä ja kaaviota)

AIHE: Niiden ominaispiirteet, jotka kulkevat laveaa tietä ja kuinka Jumala pelastaa heidät.

LUE Efesolaiskirje 2:1-9, 13

- 1 *Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne,*
- 2 *joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmvallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa,*
- 3 *joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin;*
- 4 *mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut,*
- 5 *on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa - armosta te olette pelastetut -*
- 6 *ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa,*
- 7 *osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.*
- 8 *Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja-*
- 9 *ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.*

13 mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.

Kääntymättömien tai pelastumattomien ihmisten elämän ominaispiirteet: tulemme näkemään joitakin Jumalan antaman kuvauksen yksityiskohtia niistä ihmisistä, jotka ovat lavealla tiellä.

a) *kuolleet rikoksiinne ja synteihinne.* Ehkä tämä on yllätys sinulle, mutta sinulla voi olla fyysinen elämä, ja saatat lukea tätä opetussarjaa, mutta saatat silti olla ilman hengellistä elämää, mitä Jumalaan tulee. Silloin on kyseessä henkilö, joka on erotettu Jumalasta, anteeksiantamattomien syntien vuoksi.

b) *vaelsitte tämän maailman menon mukaan* (Minne tuo kurssi, joki tai tie on sinua viemässä?) Suuri enemmistö menee sen mukana, mitä ihmiskunnan loppuosa tekee. Mutta maailma ei yritä etsiä ja tehdä sitä, mikä miellyttää Jumalaa, vaan sitä mikä on syntistä. Mitä sinä etsit?

c) *ilmavallan hallitsijan mukaan.* Huomaa, että tässä me näemme sen henkilön identiteetin, joka todella määrää tahtoaan tämän maailman yli, ja miksi se on niin vastoin Jumalan tahtoa.

d) *sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa.* Tämä paljastaa Saatanan läsnäolon ja tuhoisan toiminnan niissä, jotka kieltäytyvät huomioimasta Jumalaa tai Hänen Sanaansa.

e) *vaelsimme lihamme himoissa.* Usein synti tulee näkyviin teoissa, jotka ovat ruumiin lainvastaista käyttöä; ruumiin, jota tulisi käyttää Jumalan kunniaksi.

f) *noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja* (ei Jumalan tahtoa). Surullista kylläkin, nämä ovat ajatuksia, jotka eivät ota huomioon Jumalan toiveita eivätkä käänny Jumalan Sanan puoleen.

g) *olimme luonnostamme vihan lapsia.* Tällaisen kapinan seurauksena, Jumalan viha tai kiihtymys, on heidän päällensä. (Joh. 3:36: *“Joka uskaa Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.”*) Kuinka ikävää ja traagista! Se merkitsee loppua - heidän kohtaloansa - elleivät he muuta hengellistä kurssiaan! Kumpi on sinun tiesi, rakas lukija?

Monet eivät tunnista Saatanan henkilöä eivätkä hänen toimintaansa heitä vastaan. Katsotaanpa tarkemmin tuota Saatanan toiminnan yleisaihetta; hänen häijyä hengellistä toimintaansa, joka on vastoin sitä hyväätuottavaa toimintaa, jota Jumalan Henki tekee ihmisissä. Se on kuten Paavali sanoo:

“Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva.” (2 Kor. 4:3,4)

Jos evankeliumi ei kiinnosta sinua etkä arvosta sitä - pelastuksen sanomaa - se johtuu siitä että olet edelleen niiden joukossa, jotka ovat *“kadotettuja”* Kuinka kauhea varoitus se on! Saatanan toiminta niitä vastaan, jotka saattaisivat kiinnostua sielujensa kohtalosta, on hämmentää, sekoittaa, ja ympäröidä heidät muilla mielihyvillä ja aktiviteeteilla. Ollen kaukana siitä, että hän olisi jokin taruolento, tai sellainen jota ei ole olemassa, Saatanana työskentelee aktiivisesti sellaista henkilöä vastaan, joka tarvitsee pelastusta.

KUINKA SAATANAN SAI TÄMÄN VALLAN?

Käyttäen petosta Eedenin puutarhassa, hän kaappasi vallan Aadamilta. Vielä kun Adam totteli Jumalaa, se määräysvalta, jonka Jumala oli antanut hänelle luomakunnan herrana, oli hänen käytettävissään ja toimeenpantavanaan; kuitenkin, kun hän ei ollut kuuliainen Jumalalle ja valitsi Saatanan tottelemisen, Saatanan valtasi tämän auktoriteetin häneltä ja Jumala on sallinut Saatanan käyttää sitä määrätyn ajan. Kuitenkaan tämä valta ei kuulu hänelle, ja se tullaan ottamaan pois häneltä, ja hänet, Saatanana, tullaan nöyryyttämään silloin, kun Jumala niin haluaa. Tässä on muutamia Herran Jeesuksen sanoja, jotka osoittavat Hänen ylemmyyttään Saatanan yli. Ilmaisui “tämän maailman ruhtinas” on yksi Saatanan nimistä.

“nyt tämän maailman ruhtinas pitää heitettävän ulos..” (Joh. 12:31)

“tämän maailman ruhtinas on tuomittu” (Joh. 16:11)

“maailman ruhtinas tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään.” (Joh. 14:30) (Hänellä ei ollut mitään valtaa Jeesukseen, Ihmisen Poikaan, Aadamin alkuperäisen määräysvallan oikeutettuun perijään.)

Kirjoitukset puhuvat Saatanan hallinnasta ja ihmisen tarpeesta tulla vapautetuksi tästä vallasta. Jumala on Hän, joka työskentelee voimalla päästääkseen Saatanan sitomat vapaiksi - ne, jotka janoavat päästä vapaiksi; *“ . . . häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen.” (Kol. 1:13-14)* Jumala ei kuitenkaan vapauta niitä jotka eivät usko.

Mutta nyt meidän tulisi havaita, mitä Jumala haluaisi tehdä noille lavean tien kulkijoille. Palataanpa Ef. 2:4-8:aan, jakeisiin, joita lainasimme tämän opetusjakson alussa.

Huomaamme tässä joitakin tärkeitä totuuksia. Ensiksikin, me näemme kuvauksen Jumalasta, mikä todistaa kaikin tavoin, että Hän on Saatanan täydellinen vastakohta. *“laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut.”* Hän jatkaa osoittamalla, kuinka Jumala edustaa syntistä Hänen Poikansa Persoonassa, kärsien tuomion ristillä. Hän antaa elämän sille joka uskoo, Hän liittää ihmisen Kristukseen Hänen kuolemassaan, kuolleista nousemisessaan, ja ylösnousemisessaan taivaaseen, ja Hän asettaa uskovan syntisen, mutta nyt armahdetun, uuteen hengelliseen asemaan, mitä tarkoittaa sanonta **“Kristukseen,”** kunniassa! Tämä koko valtava siunaus tulee Jumalan sulasta armosta syntistä kohtaan, vain siksi, että hän uskoo. Se virtaa armon ehtymättömästä lähteestä ja Jumalan hyvydestä, ja se on niiden kaikkien käytettävissä, jotka uskovat, kuten tämä raamatunkohta kertoo. Rakas ystäväni, se on tarjolla myös sinulle. Ota kohtaan?

KYSYMYKSET 4 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Ef. 2:1 Mitä tarkoittaa ilmaisu, *“kuolleet rikoksiinne ja synteihinne?”*
- 2) Ef. 2:2 Kuka on *“ilmavallan hallitsija?”*
- 3) Keitä ovat *“tottelemattomuuden lapset”* jakeessa 2, ja *“vihan lapset”* jakeessa 3?
- 4) Millä nimellä 2 Kor. 4:3:ssa paholaista kutsutaan? Mitä hän tekee estääkseen ihmisiä pelastumasta?
- 5) Ef. 2:4-6: Kirjoita sanat, jotka kuvaavat Jumalaa, ja mitä Hän tekee, kun ihminen uskoo Kristukseen.
- 6) Ef. 2:8-9: Mitä nämä jakeet tarkoittavat?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 5

Tarkastele Matt. 7:13-14

AIHE: Ovi - ja se varmuus ja turvallisuus, mitä se tarjoaa.

LUE Joh. 10:7-9 *“Niin Jeesus vielä sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi. Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta lampaat eivät ole heitä kuulleet. Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen.”*

Tässä Herra käyttää vertauskuvaa paimenten päivittäisestä elämästä: *“Minä olen lammasten ovi.”* Paimen kävi makaamaan tarhan oviaukolle suojataksaan lampaita kaikilta uhkilta, varkaista villieläimiin, ja tällä tavoin teki itsestään *“oven”*.

Jae 8 viittaa mahdollisuuteen vääristä paimenista, jotka olisivat *“turvattomia ovia,”* joiden aiheet eivät ole lauman yhtenäisyyden ja hyvinvoinnin puolesta, vaan lampaiden hyväksikäyttämiseksi ja väärin paimenten omaksi eduksi. Surullista, tämän opetussarjan kirjoittajien omat kokemukset vahvistavat tämän. Toisetkin vastaavat Kirjoitukset vahvistavat sen:

Matt. 7:21-23. *“Ei jokainen, joka sanoo minulle: ‘Herra, Herra!’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.*

22 *Moni sanoo minulle sinä päivänä: ‘Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?’*

23 *Ja silloin minä lausun heille julki: ‘Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät.’”*

2 Kor. 11:13-15 *“Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen.”*

Nyt, palataanpa takaisin raamatunkohtaan Joh. 10:ssa, niin havaitsemme seuraavan:

Jae. 9 Kaikki ne, jotka käyvät tuosta ovesta, tulevat Hänen lampaikseen ja kuuluvat Hänelle. He menevät sisään, ja kulkevat sisään ja ulos Hänen armossaan, johdatuksessaan ja suojeluksessaan. Heidän on pelastettu vaaran suojattomuudesta, iankaikkisesta tuhoutumisesta.

Jae. 10 Vastakohtana turmiollisille uskonnollisille johtajille ja lampaiden riistäjille (ja sellaisia on paljon nykyään), Hän tuli antamaan; niin että heillä olisi elämää yltäkylläisesti. Se elämä, jonka Hän antaa, on täysin vastakohtainen sille, että ollaan *“kuolleet rikoksiinne ja synteihinne,”* ja sille ristiriitojen ja kiistojen elämälle, mikä on ominaista lavealle tielle. (*“Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.”* Tiitus 3:3)

Luetaanpa hieman lisää Joh. 10:tä, mikä jatkaa kertomusta tästä *“hyvästä paimenesta, Herrasta Jeesuksesta.”*

11 *Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.*

12 *Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne.*

13 *Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.*

14 *Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,*

15 *niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä.*

16 *Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.*

17 *Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin.*

18 *Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni.”* (Joh. 10:11-18)

Jakeet 11, 15, 17 – *“Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä”* ja tällä tavalla Hän uskollisesti osoittaa Hänen Isänsä rakkautta ja huolenpitoa. Kaaviosta näemme, että siellä on risti piirrettynä ahtaaseen porttiin. Se kertoo meille, mitä Hänen täytyi tehdä tullakseen tuoksi pelastuksen oveksi meille. Hänen oli kuoltava uhrina ristillä syntiemme tähden avatakseen pakotien lavealta tieltä kaidalle tielle, joka johtaa taivaaseen. Näissä jakeissa Hänen kuolemaansa korostetaan kolme kertaa. Mitään muuta tietä poistamaan syntimme EI OLE, koska synnin palkka (seuraus) on kuolema. Ansiokkaat tai hyvät työt, tai hyväntekeväisyys eivät poista syntejä Jumalan läsnäolosta. Ainoa kelpaava ovi on Kristus ristiinnaulittuna, jonka syntinen on hyväksynyt soveltuvaan sijaiseksi. Ihminen, joka uskoo Häneen, astuu sisään oven kautta, ja näin tehtyään, on pelastunut iankaikkisesta kadotuksesta.

Jakeet 17-18. Hän antoi elämänsä vapaaehtoisena uhrina, ja tämä on vakuuttava todiste Hänen rakkaudestaan Isäänsä ja meihin. Se on myös todiste Hänen jumaluudestaan ja vallastaan yli elämän ja kuoleman. Hän osoittaa suvereenin valtansa, jollaista ei ole kenelläkään ihmisellä oman elämänsä suhteen: Hän antoi henkensä (kuolemassaan) ja otti sen uudelleen (kuolleistanousemisessaan).

Ja hieman edempänä Joh. 10:tä:

Joh. 10:24-31

24 Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka kauan sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan."

25 Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta."

26 Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani.

27 Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

28 Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.

29 Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä.

30 Minä ja Isä olemme yhtä."

31 Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittäöksensä hänet.

Jakeissa 24-26 Hänen kuulijoidensa epäusko määrittä heidän asemansa Kristuksen suhteen; toisin sanoen: kummalla puolen ovea he olivat?

Jakeet 27-30 IANKAIKKINEN ELÄMÄ. "Iankaikkinen elämä" ei ole pelkästään olemassaoloa ilman loppua; se on olemassaoloa suhteessa Jumalaan, elämää ystävyydessä Hänen kanssaan ja Hänen läsnäolossaan. Todellakin, se on Hänen elämänsä annettuna meille; asetettuna meihin. Totuus on, että jokainen ihminen on olemassa ikuisesti; a) joko ikuisessa elämässä, (olemassaoloa ystävyydessä Jumalan kanssa ja Hänen läsnäolossaan), tai b) hengellisessä kuolemassa, joka on olemassaoloa kaikkea muuta kuin Jumalan läsnäolossa, ja luona. Se on tietoista kärsimystä tulijärven, mistä Raamattu käyttää nimitystä "toinen kuolema" (Ilm. 20:14-15).

Havaitse tuo täydellinen turvallisuus – Jeesuksen kädessä, Paimenen, ja myös Isän kädessä. Tämä muodostaa turvallisen paikan tai aseman olla, turvassa siltä, mitä tahansa aikomuksia vihollisella saattaa olla kaapata "lampaat" - uskovat, ne, jotka ovat astuneet ovesta sisälle.

Apostoli Pietari kuvaa tätä niin kauniisti:

1 Piet. 2:24-25 "joka "itse kantoi meidän syntimme" ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen "haavainsa kautta te olette paratut". Sillä te olitte "eksyksissä niinkuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsejan tykö."

Jae 31: Kummalla puolen ovea olivat juutalaiset? Ja ajateltuasi näitä totuuksia, kummalla puolen ovea sinä olet? Lasten kanssa pyhäkoulussa, me laulamme kertosaettä, joka sopii tähän hyvin:

*Yksi ovi ja vain yksi, mut' kaksi puolta sillä on;
Sisäpuoli - ulkopuoli, kummalla sä oot?
Yksi ovi ja vain yksi, mut' kaksi puolta sillä on;
Sisällä mä oon; missä sinä oot?*

KYSYMYKSET 5 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Millä tavalla israelilaisista paimenista tuli "ovi" heidän lampailleen?
- 2) Joh. 10:9: Hengellisessä mielessä, "ovea" verrataan pääsytieksi pelastukseen. Kuka sanoo olevansa ovi meille? Keitä ovat ne, jotka ovat pelastuneet?
- 3) Matt. 7:21-23: Onko mahdollista todistaa olevansa kristitty, vaikkei todellisuudessa kuulukaan Kristukselle?
Kommentoi sitä, mitä löydät näistä jakeista.
- 4) Katso Joh. 10:11, 15, 17. Mikä todistaa Kristuksesta aitona, oikeana Paimenena, joka osoitti Isänsä rakkautta?

- 5) Joh. 10:27-30: Mitä on iankaikkinen elämä? Voiko uskovalla olla varmuus, että hänellä on iankaikkinen elämä - että hän on pelastettu?
- 6) Joh. 10:24-26: Kummalla puolen "ovea" juutalaiset olivat? Kummalla puolen ovea sinä olet?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 6

Tarkastele Matt. 7:13-14, pääaiheen tekstiä

AIHE: Kaita tie

LUE Joh. 14:1-6:

- 1 *"Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun.*
- 2 *Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa?*
- 3 *Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.*
- 4 *Ja mihin minä menen - tien sinne te tiedätte."*
- 5 *Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?"*
- 6 *Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.*

Ennenkuin selitämme tätä raamatunkohtaa, katsotaanpa muita mainintoja tästä tavoiteltavasta tiestä Raamatussa. Sananlaskut 15:24 sanoo: *"Taitava käy elämän tietä ylöspäin, välttääkseen tuonelan, joka alhaalla on"* Sana, jota käytetään "helvetistä" tässä raamatunkohdassa, alunperin kirjoitettuna hepreaksi, on se mikä vastaa Uuden testamentin sanaa joka tarkoittaa kärsimyksen tai kidutuksen paikkaa niille, jotka kuolevat uskomatta Kristukseen. Näillä opetusjaksoilla haluamme niin kovasti auttaa sinua ymmärtämään nämä tosiasiat, joita Raamattu esittää, niin että sinun tiesi todella olisi tuo "elämän tie".

Matt. 22:ssa, toiset Herran Jeesuksen uskonnollisista vihollisista yrittivät saada hänet lankeamaan ristiriitaan, lähettäen Hänen luokseen ihmisiä, jotka näyttelivät että heillä oli vilpittön kiinnostus. Petoksella he käyttivät seuraavaa kieltä jakeessa 16: *"Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa. . ."* Mutta jae osoittaa, että heidän aikomuksensa olivat väärät ja he vain yrittivät saada Herran Jeesuksen ansaan. Tietenkin, heidän oli poistuttava häpeissään, huolimatta ulkonaisestä vilpittömyydestään! Salli minun, rakas lukija, kysyä sinulta: etsitkö sinä vilpittömästi Jumalan tietä? Jos luet Raamattua vilpittömällä halulla löytää totuuden, sinua ei petetä ja sinä varmasti tulet löytämään elämän tien, iankaikkisen pelastuksen sielullesi, jonka Jeesus tuli tarjoamaan. Tulet löytämään tien taivaaseen.

Palaa raamatunkohtaan, jota luimme aluksi, Joh. 14:1-6, jossa Herra Jeesus lohduttaa opetuslapsiaan. He olivat huolissaan, koska Jeesus oli kertonut heille, että Hänen täytyisi palata taivaaseen ja jättää heidät taakseen maailmaan. Mutta se, mitä Hän ensimmäiseksi tekee on, että Hän ohjaa heidän huomionsa kohtaloon, joka odottaisi heitä - jota Hän kutsuu *"Isäni taloksi."* Millainen tuo paikka tulee olemaan? Aivan varmasti paljon, paljon kauniimpi, mitä ikinä voisimme kuvitella! Uskovia kutsutaan *"lapsiksi (Jumalan)"* ja he ovat *"perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä"* (Room. 8:17). Isän koti ja nuo uskoville valmistetut asunnot tulevat olemaan parhaimmat, mitä ikinä on nähty!

Jäljempänä, jakeissa 3-4, Hän vahvistaa heille, että Hän tulisi takaisin hakemaan heidät. Hänen nousemisensa taivaaseen ei merkinnyt ikuista eroa. Yhtä varmasti kuin Hän oli menossa pois, Hän palaisi hakemaan heidät *"että tekin olisitte siellä, missä minä olen."* Kunka lohduttavia sanoja kuulla! Etkö sinäkin haluaisi varmuuden siitä, että menet olemaan Kristuksen kanssa silloin, kun on sinun vuorosi jättää tämä maailma? Tämä on se varmuus mikä jokaisella on, joka kuuluu Kristukselle. Kuten näimme opetuksessa ovesta, ne lampaat jotka ovat tämän Hyvän Paimenen huolenpidossa, ovat täydellisesti varmat ikuisesta pelastuksestaan, koska Hän itse on luvannut sen. Tässä Hän lupaa viedä omansa taivaaseen, Isän kotiin, Kristuksen kotiin ja kaikkien niiden kotiin, jotka vastaanottavat Hänet Herranaan ja Vapahtajanaan. Tiedän, että tulen olemaan Hänen läsnäolossaan, tuossa ihanassa kodissa, ei siksi että olen parempi kuin muut tai että ansaitsen sen, vaan vain siksi, että ollen syntinen, minä

uskoin että Hänen kuolemansa ristillä tapahtui minun syntieni maksuksi. Koska uskon sen, Hän itse on pelastanut minut tuomiolta, jonka ansaitsin synneistäni. Näin minä "astuin ovesta," ja Hän on asettanut minut tälle elämän kaidalle tielle, millä on Hänen täydellinen turvansa ja vakuutensa.

Sitten Herra jatkoi, "*Ja mihin minä menen - tien sinne te tiedätte.*" Saattaa olla, että sinulla on epäilyksiä koskien pelastuksen tietä. Opetuslapsi Tuomas tunnustaa hämmennyksensä samasta asiasta: "*Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?"*" Onko sinulla sama epävarmuus? Siinä tapauksessa Herran vastaus auttaa myös sinua. Tiesikö Tuomas, minne Herra oli menossa? Kyllä, ja ei. Jeesus sanoi, että Hän oli palaamassa taivaaseen, ja Tuomaksen ja meidän oli ja on elintärkeää ymmärtää, että taivas on todellinen paikka, Jumalan ja uskovien olinpaikka. Raamattu puhuu "kirkastetuista ruumiista" jotka meillä tulee olemaan kun olemme ylösnousseet, ja myös että tulemme olemaan siellä valtavassa kunniassa Herran kanssa. Mutta meidän on vaikea uskoa ettei se ole vain päiväuni. Hyvä lukija, jos Raamattu on totta, siinä tapauksessa taivas on todellinen paikka, ja kutsun sinut tavoittelemaan pääsyä sinne. Se voi olla sinun iankaikkinen kohtalosi. Nyt kysymys kuuluu: jos se on todellinen paikka, kuinka sinä voit päästä sinne? Tämä on äärimmäisen tärkeä kysymys, koska vaikka onkin varmaa, että se voi olla kohtalomme, on myös yhtä totta, ettei se ole ainoa kohtalo, määränpää! Raamattu puhuu yhtäläisellä varmuudella helvetistä ja tulijärvestä. Aihetekstimme, Matt. 7:13-14, julistaa vakuuttavan totuuden, että on monia, jotka menevät kadotukseen. Tuomas kysyi, "*kuinka sitten tietäisimme tien?*"

"*Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.*" "Tie," "totuus," "elämä" ovat juuri sitä, mitä vilpitiön etsijä hakee ollakseen varma, että hän tulee päätyään oikeaan ja haluamaansa määränpäähen. Herralla on **elämä** Itsessään, Hän on iankaikkisen elämän alkaja ja antaja - hengellisen elämän. Hän siunaa uskovaan antamalla hänelle iankaikkisen elämän. Hän on myös **totuus**. Hän omistaa sen, ja Hän puhuu siitä. Yksi Jumalan ominaispiirre on, ettei Hän voi valehdella (Tiitus 1:2). Kristus rakasti opetuslapsiaan eikä koskaan pettänyt heitä. Hän rakastaa sinua eikä koskaan petä sinua. Hän esittää Itsensä **tienä**, jota - ainoaa - kautta pääsee Isän tykö. Ei kukaan tiedä paremmin kuin Hän tietä "kotiin". Tuntien tuon paikan pyhyiden, Hänen täytyi antaa Itsensä sovitusuhrina, mikä tarkoittaa uhria synnistä. Ja vielä, Hänen kuolemansa oli oltava välillinen uhri, mikä tarkoittaa että uhri kärsii maksaakseen toisen rikkomusten syyllisyyden. Jotta Hän saattoi avata oven ja tien taivaaseen, Hänen täytyi välttämättä antaa Itsensä **meidän syntiemme tähden**. Hän todella teki niin, ja emme voi muuta kuin huudahtaa, "Voi kuinka Hän rakastikaan meitä!" Kun vastaanotamme Hänen uhrinsa syntiemme vuoksi, me vastaanotamme Hänet Vapahtajana. Tämä on sitä uskoa, jota Jumala etsii, ja jonka kautta Hän pelastaa meidät. Tämä on kaidalle tielle astumista - tielle taivaaseen, tielle Isän kotiin.

Ehkä se näyttää liian helpolta sinulle, ja vastauksemme onkin; oliko Kristuksen helppoa kärsiä ristillä? Et koskaan voisi maksaa omista synneistäsi, ja Hän - rakkaudesta sinuun - kärsi ja tarjoutuu olemaan sijaisenasi ja Pelastajanasi. Saattaa olla, että kuvittelet olevan toisenkin tien saavuttaa Jumalan suosio ja vapauttaa sinut syntiesi syyllisyydestä. Ehkä luotat omiin hyviin töihisi, uskollisuuteesi johonkin uskontoon, antaumukseesi neitsyt Marialle tai muille "pyhille". Jos pidät kiinni mistään tällaisesta vaihtoehdosta, sinä ajat itsesi kiertotielle yksinkertaisesti uskosta Kristuksen työhön. Se olisi "toisen tien" keksimistä. Onko totta, että taivaaseen on monia teitä? Kuuntele, mitä Herra Jeesus sanoo: "*ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.*" Jumala ei pelasta sinua eikä hyväksy sinua, jos yrität lisätä jotain siihen, mitä Hän, Kristus, on tarjonnut. Ja mitä sitten tapahtuu, jos joku väittää ettei usko Kristuksen kuolemaan ole riittävää pelastumiseksi? Tuo henkilö jatkaa kulkuaan alaspäin laveaa tietä, joka johtaa turmioon. Hän ei astu ovesta eikä kaidalle tielle. Hänen määränpäänsä ei tule koskaan olemaan taivas, Isän koti. Jätän sinulle nämä haudanvakavat profeetta Jeremian sanat, kun jotkut Jerusalemin ihmisistä eivät tahtoneet kuulla hänen sanojaan, jotka tarjosivat heidän ainoan pelastuksensa: "*Ja sano tälle kansalle: Näin sanoo Herra: Katso, minä panen teidän eteenne elämän tien ja kuoleman tien.*" Jeremia 21:8.

Mikä on sinun tiesi? Mikä tulee olemaan sinun kohtalosi?

KYSYMYKSET 6 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Sananl. 15:24: Kuka on tuo "viisas," ja mitä hän on ymmärtänyt?
- 2) Matt. 22:15-22: Kykeneekö Herra Jeesus tunnistamaan vilpillisyyden?
- 3) Joh. 14: Miksi opetuslapset olivat levottomat ja huolissaan?
- 4) Jeesus puhui "Isän kodista": millainen se tulee olemaan?

- 5) Jae 3: Mitä Herra Jeesus lupasi tehdä?
- 6) Jae 5: Onko sinulla sellaisia epäilyksiä tai hämmennystä, mitä Tuomas tunnusti? Kommentoi vastaustasi.
- 7) Jae 6: Mitä Kristus teki avatakseen tämän tien taivaaseen?
- 8) Voiko joku tarjota jonkin toisen uskonnon tai pelastuksen tien sen ohella, mitä Jeesus teki ristillä?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 7

AIHE: KUOLEMA

LUE Hebr. 9:27-28

“Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio, samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.”

Johdanto Ef. 2:1:ssä, olemme jo nähneet ilmaisen *“kuolleet rikoksiinne ja synteihinne.”* Toinen Kirjoitus (Hesekiel 18:4) sanoo, *“Se sielu, joka syntiä tekee - sen on kuoltava.”*

Nämä ovat viittauksia hengelliseen kuolemaan, mikä, niinkuin näimme, on Jumalasta erossa olemista - Hänestä, joka on Elämä, Valo ja Rakkaus. Synti tuotti tämän eron Jumalasta ensiksi Aadamissa, ja jokainen meistä on syntynyt tähän erotettuun hengelliseen asemaan.

Silti, tämä lukemamme kohta, Hebr. 9, käsittelee toista kohtaa aiheesta kuolema, ja tulemme näkemään useita siihen liittyviä totuuksia:

1) Hebr. 9:27-28 puhuu fyysisestä kuolemasta, ruumiin kuolemasta, joka on henkilön (sielu/henki) ja fyysisen "kodin" (ruumis) erotus - erotus siitä, missä se asui, ja minkä kautta se itseään ilmaisi. Apostoli Paavali korostaa tätä eri raamatunkohdissa:

Fil. 1:23-24 *“. . . halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.”*

2 Kor. 5:1 *“Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.”* Tässä ruumista on verrattu “maalliseen majaamme” ja hän lisää 2 Kor. 5:6-8:ssa: *“Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta; sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä. Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö.”*

2) Kuolemaa ei ollut alussa. Luemme jo Room. 5:12:ssa: *“Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet.”*

Jos Adam ja Eeva eivät olisi tehneet syntiä, he olisivat yhä maailmassa. He olisivat “kuolemattomia.” “Kuolevainen” ja “kuolevaisuus” viittaavat ruumiin kuolemaan. Uskovalla on edessään päivä, jolloin, *“kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.”* (1 Kor. 15:53) ja jokainen uskova tulee saamaan uuden ruumiin, kuolemattoman ja ikuisen, voidakseen nauttia Jumalan läsnäolosta taivaassa.

3) Jumala on määrännyt kuoleman seuraukseksi synnistä, ja se on kouriintuntuva ja kumoamaton todiste synnistä ja sen laista meissä. Jopa silloin, kun joku pelastuu Herrassa ja Hän antaa meille elämän, iankaikkisen elämän, synnin juurta ei ole otettu pois olemuksestamme ennenkuin uskova kuolee ja hänen sielunsa menee taivaaseen - tai ennenkuin Herra Jeesus Kristus tulee hakemaan meidät taivaaseen, antaen meille uudet, kirkastetut ruumiit ylösnousemuksessa. Siihen saakka, harras ja kuuliainen uskova osoittaa rakkauttaan ja kuuliaisuuttaan Herralle, ollen vapaaehtoisesti tekemättä syntiä.

Kääntymätön, sellainen joka ei ole uskova, taas tulee kohtaamaan hänen syntiensä täyden seuraamuksen: hän kuolee fyysisesti, hänen sielunsa menee helvettiin odottamaan Suuren Valkean

Valtaistuimen tuomiota, mistä hänet tullaan heittämään tulijärveen ikuisiksi ajaksi. Raamatussa tätä kutsutaan TOISEKSI KUOLEMAKSI ja se on iankaikkinen, pysyvä ero Jumalasta.

4) Katsotaanpa Heb. 9:27-28:aa vähän tarkemmin:

a) Julistuksen tosiasiallisuus. *“ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen.”* Kenellä on ne välttämättömät ominaisuudet ja valta asettaa tuollainen määräys? Vain Jumalalla! Pidimmepä siitä tai emme, se on niin. On täysin voimiemme ulkopuolella muuttaa tämä tosiasia. Meidän on hyväksyttävä se ja toimittava tämän totuuden mukaisesti, eikä meidän tule kieltäytyä uskomasta tai hyväksymästä, että se on niin.

b) *“kerran kuoleminen”* Ei ole mitään jälleensyntymistä tai toista mahdollisuutta. Joh. 3:36 sanoo: *“Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.”* Vain tässä elämässä voimme kuunnella evankeliumia ja harjoittaa uskoa, mikä tarkoittaa: uskoa tullaksemme pelastetuiksi. Kuoleman jälkeen ei enää tarvitse uskoa, koska sitten kaikki ihmiset tulevat olemaan hengellisessä todellisuudessaan: uskova tulee olemaan kirkkaudessa Kristuksen kanssa, ja kääntymätön kokee helvetin piinat. Silloin kääntymättömien on liian myöhäistä “uskoa”; vain aikaa vaikeroida sitä, ettei uskonut eläessään.

c) *“mutta senjälkeen tulee tuomio”* Niillä, jotka kuolevat ilman Kristusta on tulevaisuus, mutta kauhea tulevaisuus. Kieltäytyttyään uskomasta, Jumalan viha punnitaan heille. Kaikki asiat tuon kaaviomme alaosassa, mukaanlukien helvetti, tuomion ylösnousemus, Suuren Valkean Valtaistuimen tuomio, ja lopulta tulijärvi ovat sitä, mikä heitä odottaa. Jos kiellät Kristuksen Herranasi ja Vapahtajanasi, se tulee olemaan sinun tulevaisuutesi. Se ei ole jokin teoria tai harhakuvitelma. Sinä kohtaat ikuisuuden; eikä siinä olekin todella järkeä, että etsii pelastumista?

Joka päivä tuhannet kuolevat - päättymätön jono ihmisiä, jotka siirtyvät rajan taakse ennen meitä. Viimeisimmät tutkimukset arvioivat, että pelastumattomia ihmisiä kuolee maailmassa 1.68 henkilöä joka sekunti! (“Raw Statistics” The Encourager, July-August 2005, www.gospelhall.org) On julkistettu, että jo ainoastaan Chilessä tehdään abortti joka 5. minuutti (vuonna 2004). Tuo maailman "kuolinkerroin" ei varmastikaan pidä sisällään abortteja, koska monet (emme me!) eivät laske niitä kuolleiden lukuun (lue kommentit tästä opetusjaksossa 2.)

Ovatko ne, jotka kuolevat, aina tuntemattomia sinulle? Ehkäpä tässä kuoleman saattokulkuessa menee hautaan sellaisiakin kasvoja, jotka ovat sinulle tuttuja. Ja jonain päivänä toiset tunnistavat myös sinunkin kasvosi tuossa saattueessa.

Näiden vakavien todellisuuksien edessä viisas Salomon sanoo, *“Parempi kuin pitotaloon on mennä surutaloon, sillä siinä on kaikkien ihmisten loppu, ja elossa oleva painaa sen mieleensä.”* (Valit. 7:2)

d) JUMALAN VASTAUS ONGELMAAN , jae 28

“samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit.” Se ei ole “näin paljon kärsimistä noin monista synneistä” - ikäänkuin se olisi matemaattinen rinnastaminen; vaan oikeamminkin, niin paljon arvoa - Hänen suunnatonta arvoaan - että kun Hän uhrasi itsensä, todellisesti vuodattaen verensä ja kuollen ristillä, uhri synnistä annettiin, joka on yltäkylläisen riittävä koko maailmalle; tuo vara, joka on niin riittävä kuin universaali synnin läsnäolo. Tämä sovitus, tai tyydyttävä uhri on tarjottu kaikille, mutta tulee voimassaolevaksi vain niille, jotka uskovat Häneen. Oletko sinä uskonut Häneen?

“Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa” (Hebr. 2:9)

e) SE EI OLE KAIKEN LOPPU!

“on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.” Jeesus tulee toisen kerran, muttei enää uudelleen käsittelemään synnin ongelmaa. Hän palaa hakemaan taivaalliseen kirkkauteen kaikki ne, jotka ovat uskoneet Häneen. Pelastuneille on tiedossa kunniakas

tulevaisuus, koska he saavat jakaa Kristuksen kunnian iankaikkisesti.

Oletko siinä joukossa, joka etsii Häntä?

KYSYMYKSET 7 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Mitä erottamista tapahtuu ihmisessä fyysisen kuoleman hetkellä?
- 2) Heb. 9:27: Kuka on määrännyt kuoleman synnin seuraukseksi?
- 3) Heb. 9:27: On uskontoja, jotka uskovat jälleensyntymiseen (että palataan elämään toisena ihmisenä tai olentona). Mitä Jumala tässä sanoo tuollaisesta?
- 4) Heb. 9:27: Onko kuolema kaiken loppu?
- 5) Heb. 9:28: Mikä oli Jumalan vastaus tähän humanisuuden suureen ongelmaan?
- 6) Miksei Kristuksen tarvinnut kuolla useita kertoja taatakseen pelastuksen kaikille tässä maailmassa?
- 7) Millainen tulevaisuus uskovaa odottaa?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 8

AIHE: "Kuoleman jälkeen" ... Mitä uskoville tapahtuu?

LUE Job 14:10 "*Mutta mies kun kuolee, makaa hän martaana; kun ihminen on henkensä heittänyt, missä hän on sitten?*"

Yksi ihmiskunnan "suurista tuntemattomista" on: "mitä tapahtuu kuoleman jälkeen?" Kysymyksessään Job kiinnittää huomiotamme tähän aiheeseen. On selvää, ettei hän puhu ruumiista, koska yleensä tiedämme missä se on. Paremminkin hänen arvelunsa täytyy koskea ihmisen itsensä olinpaikkaa, sielu-henkeä, joka asui tuossa maallisessa majassa. Raamattu, Jumalan ikuinen Sana, on luotettava tiedonlähde tässä asiassa, joka ylittää kykymme kokea, koska kukaan ei palaa kertomaan meille mitä tapahtuu.

Katsotaan tätä kahdesta loogisesta ja välttämättömästä näkökulmasta: a) Mitä uskoville tapahtuu, kun he kuolevat? ja b) Mitä pelastumattomille tapahtuu, kun he kuolevat? Tässä opetusjaksossa me katsomme vain uskovien osaa.

Tutkiaksemme uskovan tapausta, katsomme kahta esimerkkiä Raamatusta: Stefanusta, ensimmäistä kristittyä marttyyria; ja apostoli Paavalia.

a) STEFANUS Apt. 7:51-60; 8:2

*51 Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte Pyhää Henkeäni
niinkuin teidän isänne, niin tekin.*

*52 Ketä profeetoista eivät teidän isänne vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen
Vanhurskaan tulemistä, jonka kavaltaajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet,*

53 te, jotka enkelien toimen kautta saitte lain, mutta ette sitä pitäneet."

54 Mutta kun he tämän kuulivat, viilsi se heidän sydäntänsä, ja he kiristelivät hänelle hampaitansa.

*55 Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja
Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella*

*56 ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla
puolella".*

57 Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä

*58 ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat vaippansa Saulus nimisen
nuorukaisen jalkojen juureen.*

59 Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota minun henkeni!"

*60 Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja
sen sanottuaan hän nukkui pois.*

*8:2 Ja muutamat jumalaapelkääväiset miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret
valittajaiset.*

Näemme kertomuksen hänen marttyyrikuolemastaan - ensimmäisestä kristittyjen joukossa muistiinmerkitystä. Havaitsemme, että Kristuksen kirkkauden todellisuus oli elävämpää hänelle kuin nuo nuijivat kivet, jotka sammuttivat hänen elämänsä. Hänen vihollisensa eivät saaneet häntä lakkaamaan riemuitsemasta Kristuksessa, eivätkä he voineet estää Kristuksen elämän näkymistä hänessä “. . . Herra Jeesus, ota minun henkeni! Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois"

Mitä sinä sanoisit Stefanuksesta, joka tapettiin brutaalisti kivittämällä: voitettiinko hänet, vai oliko hän voittaja? Tässä raamatunkohdassa me arvostamme uskovan kokemuksen todellisuutta. Tässä tapauksessa hän kärsi väkivaltaisen kuoleman, jossa hänen ruumiinsa kolhittiin kivillä ja kannettiin hautausmaalle muiden kristittyjen itkun ja tuskien saattelemana. Mutta - missä oli Stefanus, itse henkilö, hengellinen olento, joka eli tuossa ruumiissa? Hän itse sanoi, katsoen Kristusta kirkastettuna, "Herra Jeesus, ota minun henkeni." Hänen sanoissaan on täydellistä luottamusta ja varmuutta: hän meni taivaaseen! Onko sinulla itselläsi tämä varmuus?

Katsotaanpa nyt toista esimerkkiä, apostoli Paavalia, kahdessa hänen kirjoituksistaan:

fil. 1:21-23

21 *Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto.*

22 *Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin.*

23 *Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi;*

Tässä Paavali on vankina Roomassa noin vuonna 62 jKr., ja hän mainitsee kuolemisensa mahdollisuuden. Mitä hän sanoo siitä? "Kristuksen kanssa, ... olisi monin verroin parempi."

2 Tim. 4:6-8

6 *Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut.*

7 *Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.*

8 *Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppäle, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.*

Tämä kirjoitus on osa apostoli Paavalin viimeistä kirjettä, kirjoitettu noin 4 vuotta myöhemmin, 66 jKr., juuri ennenkuin hänet mestattiin. Vangittuna, ilman vapautuksen toivoa, hän odotti marttyyrikuolemaa. Kuitenkaan me emme kuule tässä sellaista kieltä, joka olisi syvästi pelon ja kauhun vaikuttamaa, hengessä voitetun ja rikotun; paremminkin se on sellaista, joka odottaa olosuhteissaan muutosta parempaan, astuen voittoonsa, ja kunniaan ja iloon tavata Kristus. Hän puhuu kuin urheilija, joka on päässyt maaliin, kuin nyrkkeilijä joka on voittanut taiston, ja niinkuin sellainen, joka matkaa kruunattavaksi.

Haluan jakaa kanssanne kahden lähimpämme todistukset, jotka, ollen kristittyjä, kohtasivat kuoleman. Ensimmäinen on tädin, jolla oli parantumaton syöpä. Hän oli hyvin rakas meille kaikille; meillä oli aina paikka hänen pöydässään, ja hän rohkaisi meitä palveluksessamme nuorina uskovina. Herra kutsui meidät työhönsä Chileen vuonna 1977. Vuonna 1982, ensimmäisessä paluussa Kanadaan, isäni kertoi meille lentoasemalla, ettei tädin odotettu elävän enää kauan. Heti kuin vain voimme, matkustimme häntä katsomaan. Kun astuimme hänen huoneeseensa, kaikki me itkimme ensin, mutta sitten, rauhoituttuamme, hän kertoi meille kokemuksensa. Edellisenä yönä hän oli nähnyt unta, että Herra oli palannut etsimään uskovia. Unessaan täti iloitsi ja huudahti, "Viimeinkin Hän on tullut!" ja tunsu nousevansa sängystä . . . ja sillä hetkellä hän heräsi, havaiten että se olikin vain uni! Hän kuvasi meille ilon väristystä ja myöhemmin, surun tunnetta kun hän havaitsi sen olleen vain unta. Mutta hän jatkoi, "Mutta, kyllä, siltikin minä menen Herran luokse hyvin pian." Hän sanoi sen sellaisella yksinkertaisuudella ja silminnähtävällä halulla, että meistä tuntui että hänhän se oli se onnellisin meistä, terveemmistä, koska meidän täytyisi jäädä tänne maailmaan, kun hän taas menisi ennen meitä Kristuksen läsnäoloon.

Toinen esimerkki on uskovan veljeni vaimo, joka on myös serkkuni. Meitä oli kaksi avioparia, jotka nautimme työskentelystä yhdessä Herran palveluksessa. Lähtömme Chileen erotti meidät maantieteellisesti, mutta kerran, toisella paluumatkallamme Kanadaan, meitä kohtasi uutiset tämän pyhitetyn nuoren naisen parantumattomasta sairaudesta. Olimme heidän seuranaan, kun ryhmä

tohtoreita tarkasti häntä sairaalassa, mikä oli erikoistunut syöpätutkimukseen. He halusivat arvioida maksasiirännäisen mahdollisuutta. Levottomasti odotimme hänen tuloaan neuvotteluhuoneesta. Lopulta hänen pyörätuolinsa tuli näkyviin, hänen aviomiehensä työntämänä. Havaitimme rauhan hänen kasvoillaan ja vaisun hymyn hänen huulillaan. Ajattelimme, "Nyt on hyviä uutisia, positiivinen ennuste!" Kun hän tuli lähemmäksi, hän katsoi meitä rauhallisesti ja sanoi, "Ihana ovi on avautumassa minulle. Minä olen pahoillani puolestanne - mutta minä menen tapaamaan Herraa." Siirännäinen oli ollut viimeinen lääketieteellinen keino, mutta se ei ollut toteuttamiskelpoinen. Miten hän suhtautui siihen? Hän katsoi ylöspäin ja eteenpäin, hänen kunniakkaaseen sisäänastumiseensa Isän kotiin, taivaaseen. Hän oli vain 38-vuotias.

Rakas lukija, nämä kaksi todistusta tiedän. He osoittivat kristinuskon todellisuuden kuoleman edessä. Me tiedämme minne olemme menossa: taivaaseen, jossa rakas Pelastajamme on nyt. Etkö sinä haluaisi tätä samaa varmuutta? Voit saada sen asettamalla uskosi Kristukseen Pelastajanasi. Hän puhdistaa sinut synnin syyllisyydestä ja tekee sinut valmiiksi astumaan taivaaseen.

KYSYMYKSET 8 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Job 14:10: Kun Job ihmettelee ihmisen olinpaikkaa kuolemassa, mistä hän on epävarma; ruumiin vai sielun sijaintipaikasta?
- 2) Apt. 7:55: Kenet Stefanus näki näyssä?
- 3) Apt. 7:51-54, 56-57: Miksi juutalaiset olivat niin raivoissaan Stefanukselle?
- 4) Apt. 7:59-60: Minne Stefanus meni, kun hän kuoli?
- 5) Fil. 1:21-23: Kuinka Paavali kohtasi kuoleman mahdollisuuden?
- 6) 2 Tim. 4:6-8: Mitä Paavali odotti tapahtuvan kuolemansa jälkeen?
- 7) Me uskovat jatkamme samassa uskossa tänäänkin, koska voimme arvostaa noita kahta todistusta. Onko sinulla itselläsi sama varmuus?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 9

AIHE: "Kuoleman jälkeen" II Mitä pelastumattomille tapahtuu?

TARKASTELE Job 14:10 *"Mutta mies kun kuolee, makaa hän martaana; kun ihminen on henkensä heittänyt, missä hän on sitten?"* Palaamme tutkimaan tätä "suurta tuntematonta" toisesta näkökulmasta:

Mitä pelastumattomille, jotka kuolevat, oikein tapahtuu?

Herra Jeesus antaa opetuksessaan vastauksen. Hän itse vetää verhon suuren tuonpuoleisen edestä, ja sallii meidän nähdä mitä tapahtuu pelastumattomille, jotka kuolevat synneissään. Tuo kertomus löytyy....

Luuk. 16:19-31:sta

19 *Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti.*

20 *Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita*

21 *ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa.*

22 *Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.*

23 *Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasarusen hänen helmassaan.*

24 *Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pääveteen ja jäädyttämään minun kielteni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!'*

25 *Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai paha; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa.*

26 *Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.'*

27 *Hän sanoi: 'Niin minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon*

28 *- sillä minulla on viisi veljeä - todistamaan heille, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan'.*

29 *Mutta Abraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat; kuulkoot niitä'.*
30 *Niin hän sanoi: 'Ei, isä Abraham; vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin he tekisivät parannuksen'.*
31 *Mutta Abraham sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös'."*

Vastakohtana vertauksille, jotka olivat hypoteettisia tapauksia, tämä tilitys näyttää olevan tosikertomus: miesparalla, esimerkiksi, oli nimi.

Rikas mies eli vain tätä elämää varten, eikä antanut mitään merkitystä niin hengellisille kuin iankaikkisille asioillekaan. (Rikkaat juutalaisten keskuudessa tavallisesti sanoivat, että he olivat rikkaita siksi, että he miellyttivät Jumalaa, ja että siitä seurauksena Hän siunasi heitä. Epäilemättä tämä kertomus osoittaa meille, ettei se välttämättä ole niin, ja itse asiassa, tämä rikas mies oli Jumalan miellyttäjän vastakohta). Herra Jeesus painotti Jumalan lain ydinasiaa seuraavilla sanoilla Matt. 22:37-39:ssa:

37 *Niin Jeesus sanoi hänelle: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'.*

38 *Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.*

39 *Toinen, tämän vertainen, on: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'."*

Kysyn sinulta: rakastiko tämä rikas mies Jumalaa? Rakastiko hän lähimmäistään, Lasarusta? Selvästikään ei! Tämä mies ei ollut kiitollinen Jumalalle, eikä edes tietoinen hänen naapuriparkansa tarpeista. Hän eli ylettömän loisteliasta elämää, eikä välittänyt sielustaan tai Jumalan miellyttämisestä.

Katsotaanpa hieman tuota kerjääjäparkaa. Hänen nimensä oli Lasarus, mikä hepreankielessä vastaa Eleasaria. Se merkitsee, "Jumala on minun auttajani tai apuni", ja se vaikuttaa ironiselta, ottaen huomioon hänen olosuhteensa. Jokaisen satunnaisen katsojan näkökulmasta olisi sanottu, "kuinka epäonninen mies!" Köyhyyden vaivaama, täynnä paiseita joita koirat nuolivat, nälkäinen ja anelemassa murusia, jotka putoilivat rikkaan miehen pöydältä! Mutta kun huomioidaankin iankaikkisuus, todellisuus on toisin päin. Huolimatta hänen köyhydestään, päättelemme hänen nimestään, että hän oli uskova mies. Tarina kertoo, että kun hän kuoli, enkelit kantoivat hänen sielunsa paratiisiin, "Abrahamin helmaan."

Mutta ellet ole vakuuttunut Lasaruksen verrattain hyvästä kohtalosta, salli minun kertoa toisesta kokemuksesta, joka minulla oli erään henkilön kanssa, joka oli kärsinyt suuresti. Eräänä sunnuntaiamuna, Mary tuli kristillisen seurakuntamme kokoukseen. Hän oli kauhean näköinen, laiha ja heikko. Hän kärsi keuhkosityövästä ja hänen oli todella vaikea hengittää. Hänen ystävänsä oli kertonut hänelle Herrasta, iankaikkisuudesta ja tarpeesta pelastua. Seuraavina viikkoina, kävin usein hänen kotonaan ja puhuimme keskenämme Herrasta ja Hänen kuolemastaan ristillä pelastuksen tarjoamiseksi. Hän ymmärsi evankeliumin omalle kohdalleen, ja tunnusti Kristuksen Pelastajakseen. Mutta hänen sairautensa paheni ja hänen perheensä usein soitti minulle yöllä, kun hänellä oli vakavia hengitysongelmia. Eräänä yönä oli erityisen tuskallista nähdä hänen kärsivän. Hänen oli kamppailtava pystyäkseen hengittämään. Yhtäkkiä hän huusi, "Herra, paranna minut!" Tuli hiljaisuus, ja taas hänen äänensä kuului, "Herra ei kuunnellut minua." Tunsin voimakasta surua, ajatellen sitä tuhoa, mitä tämä kauhea sairaus hänessä aiheutti. Kun tilanne vähän helpotti, astuin lähemmäksi ja puhuin hänelle.

"Mary, onko totta, että olet ymmärtänyt evankeliumin - että Kristuksen kuolema ristillä on maksu sinun synneistäsi?"

"Kyllä," hän vastasi minulle.

"Mary, tahtoisin sinun ajattelevan seuraavaa. Haluaisin sinun kertovan minulle kumman olisit mieluummin valinnut: A) elämän terveenä, ilman kärsimyksiä kuten tämä sairaus, vauraana ja onnellisena tässä maailmassa kunnes olet 70-80 -vuotias - mutta ilman ajatustakaan Jumalasta, iankaikkisuudesta tai tarpeesta pelastua helvetiltä. Se tarkoittaisi, että kuolisit ilman Kristusta, joutuisit helvettiin, ja olisit ikuisesti kadotettu."

"Tai, vaihtoehto B) se on sitä mitä olet kokenut: sairastua keuhkosityöpään, kohdata tässä maailmassa olemisen hauraus, ja kysellä itseltäsi, mitä tapahtuu tämän jälkeen? Tämä juuri sai sinut miettimään Jumalaa, ja siksi kuuntelit evankeliumia kiinnostuneena. Ymmärsit Jumalan rakkauden siinä, että Hän lähetti ainoan Poikansa, Jeesuksen, kuolemaan ristillä puolestasi, ja vastaanotti Hänet Vapahtajanasi. Nyt kun sinä jo aavistelet kuolemasi, sinä tiedät herääväsi taivaassa, jonne ei tule mitään sairautta, vaivaa, vaan siellä on ainoastaan kunnia ja ilo iankaikkisesti Herran kanssa. Mary, kun vertaat näitä kahta vaihtoehtoa, kumman sinä valitsisit?"

Hän katsoi minua ymmärtäen ja täydessä rauhassa, ja sanoi yksinkertaisesti, "Herra on ollut hyvä minulle." Mikä valtava todistus, sellaiselta joka on keskellä parantumattoman sairauden kärsimyksiä! Minä uskon, että Jumala sallii kärsimyksiä ja sairautta ihmisille saadakseen heidät ajattelemaan kuinka hauras ja lyhyt on heidän matkansa maailmassa. Hän tahtoo heidän ajattelevan seuraavaa paikkaa, missä he tulevat olemaan, joko taivaassa Kristuksen kanssa tai tulijärvessä sen mukaisesti mikä on ollut heidän uskonsa Kristuksen osalta. Ihminen on luonnostaan ylpeä, uskoo olevansa itseriittävä, ja itsensä herra ja valtiias. Rakkaudesta ihmiseen, Herra puuttuu tilanteeseen osoittaakseen hänelle päinvastaisuuden ja ohjatakseen hänen katseensa Jumalaan ja iankaikkisuuteen. Se on armoa Jumalan puolelta, vaikkakin se tulisi epätoivotussa sairauden muodossa, tai vastaavina olosuhteina.

Palatessamme kertomuksemme, näemme että rikas mies oli saavuttanut elämässään haluamansa; omaisuuden ja nautinnollisen elämän maailmassa, kuten Aabraham vahvistaa jakeessa. 25: "Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi'" Jos tavoittelet rikkauksia tai materiaalista hyvää, on hyvin mahdollista että saavutat ne, mutta hengellisen hyvinvointisi kustannuksella. Lopulta usein rikkaudet ja omaisuudet saavat otteen ihmisestä. Niillä on taipumus syrjäyttää ja viedä pois kiinnostus hengellisistä, sielun pelastuksesta ja todella pysyvistä rikkauksista Kristuksessa. Tämä maailma ei ole kaikki, missä tulet olemaan! Itse asiassa se on vain lyhyt vaihe, ohikiitävä ja pian eletty osuus iankaikkisesta olemassaolostasi - minkä tämä rikas mies sai niin karvaasti kokea.

Hänen kuolemansa hetki oli tullut. Mikä järkyttävä yllätys! "*Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan...*" Samalla hetkellä kun hänen sielunsa jätti hänen ruuminsa taakseen päälle, hän avaa silmänsä helvetin liekeissä. Tuossa paikassa, jopa ilman ruumista, näemme karmean todellisuuden hänen kokemuksestaan - hänen sen täydellisesti tiedostaen. Hän tuntee kiduttavat liekit, hänellä on kauhea jano, hän on järjissään, hän näkee pelastuneiden ilon kauempana, hän anelee, ja hän myös muistaa maailmassa vielä elossa olevien epäuskoisten veljiensä tilan. Jotkut sanovat, että kaikki päättyy kuolemaan. Sen kauempana totuudesta ei voitaisi olla! Jopa ilman ruumistaan, jonka kautta hänen sielullaan oli yhteys ympäristöönsä maailmassa, hän on täydessä ymmärryksessä. Hän pyytää vähän vettä, mutta se kielletään häneltä. Hän pyytää, että joku menisi varoittamaan hänen veljiään, etteivät he päätyisi tähän samaan kärsimysten paikkaan. Vastaus oli, että heillä jo oli Kirjoitusten todistus, eivätkä he uskoisi, vaikka joku haudasta tulisi heidän luokseen. Hyvä ystävä, sinulla on vielä enemmän todistusaineistoa kuin hänellä oli. Sinulla on enemmän Kirjoituksia, joista löytyy tuo sama kertomus. On lukemattomia Raamattuja ja saarnaamista, eikä kutsuista kuulemaan Raamatun opetusta ole puutetta. Kiitä Jumalaa siitä ette ole vielä helvetissä! Armossaan Jumala on sallinut sinulle tämän uuden mahdollisuuden. Mitä olet tehnyt tähän mennessä? Mitä sinä nyt teet?

Siihen aikaan, ennen ristiä, kuolleiden henkien sijaintipaikan nimi oli Vanhan testamentin hepreaksi **Sheol** ja Uuden testamentin kreikaksi **Hades**. Se oli jaettu kahteen osaan; toinen oli kärsimysten paikka, tai helvetti, ja toinen osa oli virvoituksen ja lohdutuksen paikka, paratiisi. Nemme kertomuksesta, että vaikka ne oli erotettu toisistaan suurella kuilulla, oli mahdollista nähdä toiselle puolelle. Kun Herra kuoli ristillä, Hänen sielunsa meni paratiisiin (Luuk. 23:43), missä Hän oli siihen saakka, kunnes Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, jolloin Hänen sielunsa palasi Hänen ruumiiseensa, jolla oli uudet, kirkastusrumiin ominaisuudet, jotka kaikilla uskovilla tulee olemaan. Samalla kun Kristus astui taivaaseen, paratiisissa olleet tulivat Hänen mukanaan, eikä nyt ole enää mitään mahdollisuutta yhteydenpitoon sillä tavalla, kuin näimme Aabrahamin ja helvetissä olleen rikkaan miehen välillä olleen.

Palatakseni lyhyesti kertomukseen, haluan esittää muutamia kysymyksiä ja antaa myös vastauksia koskien niiden ihmisten tulevaisuutta, jotka kuolevat ilman Kristusta ja menevät helvettiin:

a) Tuleeko olemaan vielä toinen mahdollisuus, tai onko mitään tapaa pelastua, jos on jo päätenyt helvettiin? Aabraham ei tarjonnut mitään toivoa miehelle. Hän sanoi, että oli asetettu suuri kuilu, jonka yli ei päässyt puolelle eikä toiselle. Hän ei myöskään tarjonnut miehelle toista tilaisuutta korjata elämänsä.

b) Onko siellä ihan todellinen kärsimys liekeissä? Jae 23 sanoo, "*Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan'...*" Jae 24 jatkaa, "*... sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!*"

Lopuksi, pyydän sinua hartaasti Herran Nimessä, ja iankaikkiseksi hyvinvoinniksesi, että pohdit vakavasti tätä haudanvakavaa kertomusta, joka on lähtenyt Itsensä Herran Jeesuksen suusta. Se, mitä näemme tässä opetusjaksossa on vain ikuisten kärsimysten alkua niille, jotka kieltäytyvät uskomasta Kristukseen ja niin niittävät iankaikkisen tuomion. Saanko opastaa sinut näihin kauniisiin Herran sanoihin Joh. 5:24:ssa, *“Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.”* Näetkö kuinka täydellisesti ne vastaavat tuohon valtavaan tarpeeseen, joka tässä kertomuksessa esitettiin? Sille, joka nyt ottaa vaarin Kristuksen sanoista, on täydellinen ja täysi varmuus pelastuksesta. Pyydän, että mietiskelet tätä tekstiä ja uskot Herraan Jeesukseen Kristukseen pelastuaksesi helvetiltä.

KYSYMYKSET 9 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Onko se, mitä Herra Jeesus tässä kertoo, oikeasti totta? Mistä voi päätellä, että se on totta?
- 2) Mitä todisteita näemme siitä, että rikas mies ei ollut uskova?
- 3) Mitä nimi Lasarus tarkoittaa?
Miten niin huonossa tilassa olevalla miehellä voi olla sellainen nimi?
- 4) Mitä todisteita kertomuksessa on todellisesta kärsimyksestä helvetissä?
- 5) Monet sanovat minulle, että he tulevat nauttimaan helvetissä olosta hyvässä kaveriseurassaan.
Kommentoipa sitä - miettien sitä pyyntöä, mikä rikkaalla miehellä oli veljiensä puolesta.
- 6) Onko vielä mahdollisuus pelastua, jos on jo päätyttyä helvettiin?
- 7) Milloin ja kuinka ihminen voi pelastua? (Joh. 5:24)

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 10

AIHE: Kristuksen toinen tuleminen (ja seurakunnan ylöstempaus)

TARKASTELE Olemme jo nähneet Hebr. 9:28:ssa: *“...samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat”* - salaisen tulemisen vain Hänen omiaan varten. 7 vuotta myöhemmin Hänet paljastetaan kirkkaudessa ja Hän puuttuu tapahtumiin tuomien synnin, Suuren Ahdistuksen 7 -vuotisen ajanjakson lopulla. Sen vuoksi, toisella tulemisella on kaksi puolta: ensiksi, tämän päivän aihe - kun Hän tulee salaisesti hakemaan omiaan, seurakuntaa - ja hakemaan meitä taivaaseen. Jäljempänä, toisessa vaiheessa, kun Hän ilmestyy kirkkaudessaan, Sana sanoo, että *“kaikki silmät saavat nähdä hänet.”* Näitä kahta vaihetta tulevaisuudessa olevasta paluusta kuvataan vastaavasti sanoilla *“Kointähti”* (Ilm. 22:16), ja *“vanhurskauden aurinko”* Mal. 4:1-3:ssa. Katso kaaviosta näitä kahta kuvaa.

I. LUPAUS PALATA HAKEMAAN HÄNEN OMANSA

LUE Joh. 14:1-6

- 1 *“Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun.*
- 2 *Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa?*
- 3 *Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.*
- 4 *Ja mihin minä menen - tien sinne te tiedätte.”*
- 5 *Tuomas sanoi hänelle: “Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?”*
- 6 *Jeesus sanoi hänelle: “Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.*

Nämä ovat ihania sanoja, jotka rohkaisivat opetuslapsia ja päättyivät lupaukseen: *“Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.”* Tiitus 2:13:ssa, tätä lupausta kutsutaan uskovan *“autuaallisen toivon täyttymiseksi”*, ja se antaa perustuksen kristityn täydelliselle pelastusvarmuudelle tänäänkin! Päivät tulevat muuttumaan yhä synkemmiksi, maailma syöksyy yhä kiihtyvämällä vauhdilla kohti tuhoa, ja pahuus lisääntyy, mutta se joka on pelastunut uskosta Kristukseen tietää, minne hän on menossa, *“ja kirkkaus odottaa häntä”*, kuten laulu sanoo. Onko sinulla tämä toivo? Vai eikö sinulla ole ollenkaan sellaista varmuutta?

II. YKSITYISKOHTIA HÄNEN PALUUSTAAN OMIAAN HAKEMAAN

LUE 1 Tess. 4:13-18

13 *Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.*

14 *Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.*

15 *Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet.*

16 *Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;*

17 *sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.*

18 *Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.*

Tämän kirjoituksen taustana oli Tessalonikan uskovien pelko koskien joidenkin vainoissa kuolleiden uskovien kohtaloa. Paavali viittaa heihin niinä, *“jotka ovat nukkuneet”*. Tämä kuvaa uskovia, jotka kuolevat - viitaten heidän ruumiisiinsa nukkumassa. Me näimme jo toisen esimerkin Stafenuksen tapauksessa, joka *“nukkui pois.”* Apt. 7:60

Jakeessa 13 on lohtua uskoville, mutta vakava varoitus pelastumattomille: kuoleminen tuntematta Kristusta henkilökohtaisena Vapahtajanaan vie niiden joukkoon, *“joilla ei toivoa ole”*. Kuinka kauheaa joutua iankaikkisuuteen ilman toivoa!

Jae 14 Apostoli selittää, että jos me uskomme Jeesuksen kuolleen ja nousseen uudelleen, niin myös noiden uskovien ruumiit tulevat nousemaan ylös. Heidän sielunsa ovat jo Kristuksen kanssa kirkkaudessa, ja kun Kristus tulee hakemaan meitä, Hän tuo mukanaan niiden uskovien sielut, jotka *“nukkuvat Jeesuksessa.”* Myöhempanä hän selittää, että Hän nostaa heidän ruumiinsa, ja heidän sielunsa yhtyvät heidän ylösnousseisiin ruumiisiinsa.

Jae 15 *“sanomme teille Herran sanana,”* on ilmaisu, johon on puettu kaikki mahdollinen valtuus ja varmuus. Apostoli kuvaa yksityiskohtia järjestyksessään: *“me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen”* ovat ne uskovat, jotka eivät ole kuolleet, vaan elossa tässä maailmassa Hänen paluunsa hetkellä. *“emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet”* tai, emme saavu taivaaseen ennen näitä kuolleita, eikä heitä myöskään jätetä taakse, (mikä juuri oli tessalonikalaisen huoli).

Jae 16 Se osoittaa tapahtumien järjestyksen. *“Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa.”* Hän osoittaa kiistattoman ja vastustamattoman valtansa kulkemalla taivaiden läpi saapuakseen yläilmoihin ja hakemaan tässä pois elävät uskovat ja nukkuvat ruumiit. Saatanaa kutsutaan *“ilmavallan hallitsijaksi”*, mutta hänen on alistuttava Kristuksen valtaan. *“Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin”* ja me näemme elämän ylösnousemuksen ensimmäisen vaiheen, kuten kaaviossa esitetään.

“sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin.” Mikä valtava tapahtuma odottaa meitä! Miltä se tuntuu tulla siihen kohtaamiseen rakastamamme Vapahtajamme kanssa, joka rakasti meitä niin paljon, että Hän antoi henkensä meidän vuoksemme?

Tuo tapahtuma päättyy sanoin, *“ja niin me saamme aina olla Herran kanssa,”* ja se esittää meille tulevan, pysyvän tilamme - iankaikkisesti Hänen läsnäolossaan. Voitko kuvitella suurempaa kontrastia tämän ja sen välillä, mikä tulee olemaan pelastumattomien loppu? Sitä on kuvattu 2 Tess. 1:9:ssä, *“Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta.”*

Käsitätkö, että sinä tulet kohtaamaan jomman kumman näistä kohtaloista, riippuen siitä, miten suhtaudut Jeesukseen?

Paavali päättää tämän raamatunkohdan tessalonikalaisia rohkaisevilla sanoilla - ja niiden kautta myös kaikkia meitä, joilla on tämä sama kristillinen usko; *“ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.”*

Haluaisitko lähteä Kristuksen kanssa, kun hän palaa?

Paavali mainitsee, kuinka nämä samat tessalonikalaiset olivat valmistautuneet ollakseen valmiit Kristuksen tuloon. Voimme lukea 1 Tess. 1:9-10: *“Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.”* Herra kutsuu luokseen ne, jotka ovat todella Hänen, jättäen taakseen kaiken sen, mikä on vain ihmisuskontoa.

Meidän on tunnistettava syntimme ja ymmärrettävä, että se oli vain Kristus joka kuoli puolestamme hävittääkseen kaiken meidän syllisyytemme kertakaikkiaan. Teksti kertoo meille sen, kuinka joku voi valmistautua Hänen tuloonsa ja pääsee lähtemään Hänen kanssaan.

Kun Herra lupasi opetuslapsilleen, että Hän tulisi takaisin hakemaan heitä, oli yksi heistä, Tuomas, joka ei ymmärtänyt, kuten havaitsimme tarkemmin jo edellä. Linaaan keskustelun loppuosuutta Joh. 14:4-6:ssa:

4 *Ja mihin minä menen - tien sinne te tiedätte.”*

5 *Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?”*

6 *Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.*

Ymmärrätkö sinä, kuinka taivaaseen pääsee? Tuo tie on sama Herra Jeesus. Ei ole mitään muuta tietä, eikä taivaaseen tule kukaan muutoin kuin Hänen kauttaan. Mitä siis odostat? Ovesta astuminen ja niin kulkien kaitaa tietä ei ole mitään enempää eikä vähempää kuin uskoa Kristukseen Vapahtajanasi, jonka kuolema ristillä tapahtui sinun syntisi pois pyyhkimiseksi. Jokainen joka vastaanottaa Hänet sydämeensä Herranaan ja Vapahtajanaan astuu ovesta, ja on tiellä taivaaseen, ja on valmistautunut, kun Hän palaa noutamaan omiaan.

KYSYMYKSET 10 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Mitä “Kointähti” ja “vanhurskauden aurinko” merkitsevät?
- 2) Joh. 14:1-3: Mitä Herra lupasi opetuslapsilleen?
- 3) 1 Tess. 4:13-18: Keitä ovat ne “jotka nukkuvat”?
- 4) Mitä kuolleiden uskovien ruumiille tapahtuu Herran paluun hetkellä?
- 5) Missä uskovat tulevat olemaan ikuisesti, ja millaisina?
- 6) 2 Tess. 1:9: Missä ja millaisina pelastumattomat tulevat olemaan ikuisesti?
- 7) 1 Tess. 1:9-10, Joh. 14:4-6: Kuinka voi valmistautua siihen hetkeen, kun Herra palaa noutamaan omiaan?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 11

AIHE: Herran paluun seuraukset

- 1) Kristuksen tuomioistuin
- 2) Ovi suljetaan niiltä, jotka olivat kieltäytyneet uskomasta ennen tätä

A) Kristuksen tuomioistuin

LUE I) 2 Kor. 5:1, 6-10

1 *Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.*

6 *Sentähden me aina olemme turvallisella mielellä ja tiedämme, että, niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme poissa Herrasta;*

7 *sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä.*

8 *Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö.*

9 *Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla hänelle mieliksi.*

10 *Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai paha.*

Kun luemme tämän raamatunkohdan, havaitsemme että se on yhteenveto kirkastetun ruumiin ihmeellisestä totuudesta - ruumiin, joka korvaa kuolevaisen, maallisen ruumiin ylösnousemuksessa. Tämä on julistettu yksinkertaisella tavalla jakeessa 1.

Jäljempänä, jakeissa 6-10, Paavali ilmaisee halunsa miellyttää Herraa, koska tulevaisuudessa taivaassa on tapahtuma, jota kutsutaan Kristuksen tuomioistuimeksi, jolloin palveluksemme uskovina tullaan tarkastelemaan, ja se joko hyväksytään ja palkitaan, tai Herra tuomitsee sen. Tämä ei ole yleinen, kaikkien ihmisten tuomio, vaan paremminkin uskovien elämän läpikäynti; yhtään pelastumatonta ei tule olemaan tuolloin paikalla. Se tulee olemaan vakava hetki kristitylle; hänen elämänsä tutkiskelu.

Kristittyinä olemisen on hyvin vastuullinen etuoikeus ja meidän tulisi kantaa Hänen nimeään ja todistustaan arvokkuudella.

On hyvin tärkeää havaita Paavalin asenne, jonka hän osoittaa kohdatessaan mahdollisen kuoleman: *“haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö.”* Herra Jeesus oli noussut taivaaseen, ja Paavalilla on se luottamus, että kuoltuaan hän olisi välittömästi Hänen läsnäolossaan, ilman viiveitä, eikä hänen tarvitsisi läpikäydä mitään välitilaa, kuten kiirastuli, mitä erheellisesti opetetaan roomalaiskatolisessa kirkossa. Tosiasiassa Raamattu ei missään kohdin edes viittaa sellaiseen ajatukseen kuin kiirastuli. Syntejämme ei voi koskaan puhdistaa omilla kärsimyksillämme; päinvastoin, Jumalan Sana vahvistaa Hebr. 1:3:ssa, koskien Vapahtajaa, Herraa Jeesusta Kristusta, *“ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa.”* Täysin selvästi, vain Kristuksen kärsimykset ristillä ovat voimalliset ottamaan pois syntimme, ja ne ovat myös riittävät pyhittämään syntisen, joka uskoo Häneen, syntisen voimatta lisätä yhtään mitään Hänen työhönsä. Kuuntelepa toista todistusta samasta kirjeestä heprealaisille, joka julistaa seuraavasti: (Hebr. 10:10-14)

10 *Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.*

11 *Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa;*

12 *mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle,*

13 *ja odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi.*

14 *Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.*

Olen lainannut tätä raamatunkohtaa laajalti osoittaakseni täydellisen selvästi Kristuksen uhrin riittävyyden täydellisesti ottamaan pois uskovan synnin. Näin Hän pyhittää ihmisen, ja tekee hänet soveliaaksi välittömästi astumaan Jumalan läsnäoloon. Tästä syystä apostoli Paavali puhuu sellaisella varmuudella tuosta aiheesta, mitä hänelle tulisi tapahtumaan hänen kuolemansa jälkeen.

II) I Kor. 3:10-15

10 *Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa.*

11 *Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.*

12 *Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,*

13 *niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tullessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on.*

14 *Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan;*

15 *mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi.*

Apostolin tässä käsittelemä asia ei ole ihmisen pelastus tai tuomio, vaan paremminkin hänen palveluksensa - miellyttääkö se Herraa vai ei.

Paavali puhuu itsestään sellaisena, joka oli istuttanut seurakunnan ja kysyy kuinka toiset olivat osallistuneet sen kehittämiseen ja rakentamiseen.

Hän kysyy, mitä materiaaleja oli käytetty ja vakuuttaa uskovia siitä, että heidän työnsä tulitaisiin koetellaan tulella, joka on Herran läpikäyvä ja tutkiva silmä - töittemme ja palveluksemme Tuomarin. Apostoli opettaa, että nuo työt tulitaisiin joko hyväksymään tai tuomitsemaan Herran kriteereiden perusteella, ja tästä syystä tulitaisiin antamaan palkintoja perustuen hyväksymisen tasoon. *“mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva.”* Raamattu opettaa sitä täydellistä varmuutta iankaikkisesta pelastuksesta, mikä uskovalla on Kristuksessa.

III) II Tim. 4:8

“Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppelä, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.”

Paavali puhuu kruunusta, jonka hän tulisi saamaan palkinnoksi tuona päivänä. Hän oli luottavainen sen suhteen, että oli palvellut Herraa hyvin ja että se oli miellyttänyt Häntä. Suurella halulla hän odottaa tuota päivää, jolloin hän tapaa Kristuksen.

Nyt, jos uskot Kristukseen Pelastajanasi, salli minun kysyä sinulta, “Veli, sisar, oletko halukas voittamaan kruunun?” Jotkut sanovat väärällä vaatimattomuudella, ettei se ole tärkeää heille. Mutta tuo ansaittu kruunu tulee olemaan merkki siitä, että olet antanut itsesi Herralle ja Hänen asialleen; laskien Hänen Persoonansa ja todistuksensa arvolliseksi pyhitykseesi ja uhraukseesi. Vastakohtana, se joka tulee olemaan Herran läsnäolossa ilman kruunua, näin osoittaa, ettei hän rakastanut Herraa, ei Hänen paluutaan, ja oli elänyt enemmänkin omaksi mielihyväkseen. Tämähän haluat Herralle sanoa?

B) **Suljettu ovi niille, jotka olivat kieltäytyneet uskomasta ennen tätä.**

Mietitään nyt hieman toista puolta Herran paluusta. Onko mitään, mistä voisimme tietää sen, kuinka paljon aikaa sinulla on jäljellä pelastua?

Vastaus on, “Kyllä”: käytännöllisesti katsoen, Raamattu kertoo meille, että on kaksi tekijää tai tapahtumaa, jotka asettavat rajan sille ajalle, jolloin on mahdollista pelastua:

i) Ihmisen kuolema, ja... ii) Herran Jeesuksen paluu hakemaan omiaan

Aihetekstimme, Matt. 7:13-14, kertoo meille pelastuksen avoimesta ovesta, josta jokainen on kutsuttu astumaan: *“Menkää ahtaasta portista sisälle ...”* Mutta kysymys kuuluu, “tuleeko tämä ovi olemaan auki loputtomasti?” Vastaus tähän on annettu Luukkaan evankeliumin vastaavassa kohdassa.

Luuk. 13:22-30, erityisesti jae 24:

22 *Ja hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti, kulkien Jerusalemiä kohti.*

23 *Ja joku kysyi häneltä: “Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat? Niin hän sanoi heille:*

24 *“Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.*

25 *Sen jälkeen kuin perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven ja te rupeatte seisomaan ulkona ja kolkuttamaan ovea sanoen: ‘Herra, avaa meille’, vastaa hän ja sanoo teille: ‘En minä tunne teitä enkä tiedä, mistä te olette’.*

26 *Silloin te rupeatte sanomaan: ‘Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä opetit’.*

27 *Mutta hän on lausuva: ‘Minä sanon teille: en tiedä, mistä te olette. Menkää pois minun tyköni, kaikki te vääräyden tekijät.’*

28 *Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikkien profeettain olevan Jumalan valtakunnassa, mutta huomaatte itsenne heitetyiksi ulos.*

29 *Ja tulijoita saapuu idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioitsevat Jumalan valtakunnassa.*

30 *Ja katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi.”*

“Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?” Herran vastaus oli: ”*Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta*” “Kilvoitelkaa” on voimakas sana, joka kuvaa sitä, ettei ihminen saisi antaa minkään tai kenenkään estää häntä astumasta ahtaasta portista. Todiste tästä löytyy Matt. 5:29-30:ssä; ja 18:8-9:ssä, missä Herra sanoo, että oli parempi vaikka repiä silmänsä tai leikata kätensä, jos kiusaus syntiin niiden kautta oli este pelastumiselle.

MIKÄ ESTÄÄ SINUA USKOMASTA KRISTUKSEEN PELASTAJANASI?

“sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi” – niin, se on tulevaisuudessa, mutta milloin? Vastaus kuuluu:

“*Sen jälkeen kuin perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven..*”

Tämä viittaa Kristuksen, Yljän, paluun hetkeen, noutamaan morsiantaan, jolloin ne, jotka ovat valmistautuneet, lähtevät (mitä kuvataan Matt. 25:1-13:ssa).

Silloin kaikki muutkin haluaisivat astua portista, kaikella vilpittömyydellä ja halulla, mutta he eivät enää voi.

“*EN TIEDÄ, MISTÄ TE OLETTE...*” Nämä ovat pelastumattomia, jotka kuten monet ovat kuulleet kutsun ja pelastuksen hyvät uutiset, mutta olivat kieltäytyneet. Toivon ettet kuulu tuohon joukkoon, jotka saavat kuulla seuraavan . . .

“*Menkää pois minun tyköäni, kaikki te vääryyden tekijät. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette ... itsenne heitetyiksi ulos.*”

Ne ovat niitä, joilla oli suurimmat etuoikeudet, mutta jotka kieltäytyivät; heille on edessä pahimmat tuomiot.

KUTSU Mutta sinulla on yhä aikaa, tänä kutsun ja armon päivänä, kun sinulla on vielä elämä ruumiissasi täällä maan päällä, ja ennenkuin Herra palaa.

“*Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne.*” (Matt. 11:28-29). Nämä ovat Vapahtajan ihania sanoja - Hänen joka teki niin paljon puolestasi ristillä.

KYSYMYKSET 11 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) 2 Kor. 5:1, 6-10: Mitä uskovan ruumiille tapahtuu?
- 2) Ketkä ovat läsnä “Kristuksen Tuomioistuimella”?
- 3) 1 Kor. 3:10-15: Mitä Kristuksen Tuomioistuimella tuomitaan? Mitä asiaa ei käsitellä?
- 4) 2 Tim. 4:8: Mitä on luvattu kaikille, jotka rakastavat Herran paluuta?
- 5) Luuk. 13:22-30: Mitä tahdotaan sanoa ilmaisulla, “*Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta?*”
- 6) Mitkä ovat ne kaksi tapahtumaa, jotka lopettavat mahdollisuuden pelastua?
- 7) Matt. 11:28-29: Mikä on Herran kutsu, vielä tänäänkin?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 12

AIHE: Herran paluun seuraukset (2)

Sota taivaassa: Saatana heitetään ulos

LUE Ilm. 12:7-12a

7 *Ja syttyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat,*

8 *mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaassa.*

9 *Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa.*

10 *Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjät, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos.*

11 *Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeensä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti.*

12 *Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte!*

Suuri taistelu pääsee tässä kohtaa valloilleen taivaassa, koska Saatanan läsnäolo taivaassa ei ole yhteensopiva seurakunnan kanssa siellä. Arkkienkeli Mikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä ja hänen enkeleitään vastaan. Se tulee epäilemättä olemaan paljon suurempi taistelu kuin mikään "Tähtien Sodan" versio!! Lohikäärme ei voi voittaa, vaan hänet voitetaan ja heitetään taivaasta ulos. Katsotaan joitakin niistä nimistä, joita Saatanalle on annettu tässä raamatunkohdassa:

"vanha käärme," 1 Moos. 3:1:ssä, kun hän kiusasi Aadamia ja Eevaa.

"paholainen," merkiten "syyttäjää" ja tästä toiminnasta puhutaan jakeessa 10.

"Saataka," mikä merkitsee "vastustaja."

Sanotaan, että hän harhauttaa koko maailman. Maailman kiinnostus häneen on universaalia; joka tapauksessa, ihmiskunta on vapaaehtoinen rikoskumppani hänen häpeällisessä petoksessaan ja seuraa häntä halukkaasti. Mutta, **"kuka on oikeassa?"** Onko maailma oikeassa - jolla on kyltymätön nälkä syntiin, moraalittomuuteen, korruptioon, orgioihin, päihtyneisyyteen ja hävyttömiin esityksiin? Vai onko se kourallinen kristittyjä, jotka Jumalaa peläten ja maailman halveksimina nyt taistelevat syntiä vastaan? Tässä raamatunkohdassa näemme maailman voittajan, Saatanan, karkoitettuna, taivaasta heitettyä. Jumalan mielipide on hyvin selvästi näkyvissä tässä tapauksessa! Tulemme siihen johtopäätökseen, että MAAILMA ON VÄÄRÄSSÄ!! Se vain odottaa hetkeä, jolloin Jumala omalla ajallaan osoittaa sen heille tällä dramaattisella tavalla.

ESIMERKKI tästä: Nooa todisti tulevasta tuomiosta yli sadan vuoden ajan, jotka häneltä meni arkkia rakentaessa, mutta ei kukaan lukuunottamatta hänen lähimpiään (7 muuta henkilöä) uskonut häntä. Koko maailma oli häntä vastaan; joka tapauksessa koko maailma oli väärässä ja tuhoutui, hukkuen vedenpaisumukseen. Hebr. 11:7 sanoo, että *"uskonsa kautta hän tuomitsi maailman."* Olemme katsooneet Matt. 7:13-14:ää jo toistuvasti, jossa vakuutetaan, että "monet" menevät kadotukseen, kun taas niitä on "vähän" jotka pelastuvat. Oletko sinä noiden "monien" vai "muutamien" joukossa?

Kun Saataka heitetään alas maan päälle, hän ei enää ole *"ilmavallan hallitsija."* Kristuksen täydellinen valta tulee voimaan taivaassa. *"Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta."* (Ilm. 12:10) *"Pelastus"* tässä viittaa täydelliseen pelastukseen, ilman synnin läsnäoloa - tai tuon pahan vastustajan, joka jatkuvasti syytti veljiä.

Jae 11 on hyvin valaiseva. *"Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeensä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti."* Se kuvaa uskovien voittoa Saatanasta . . . missä mielessä?

"he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta." Työ, jonka Hän teki poistaakseen syntimme antoi mahdollisuuden poistaa se todistusaineisto, mikä oli Saatanan syytöksen perustana heitä vastaan, Jumalan läsnäolossa: Hän poisti heidän syntinsä!

"ja todistuksensa sanan kautta" Heidän saarnaamansa evankeliumi oli tavoittanut toisia, vapauttaen heidät myös Saatanan valheesta, ja tuonut heidät pelastamaan uskoon Kristuksessa.

"vaan olleet alttiit kuolemaan asti." Uskollisina todistajina he mieluummin kuolivat kuin olivat hiljaa ja lopettivat Kristuksesta todistamisen, tai että olisivat kieltäneet Hänet. Herra julistaa vihollisesta, paholaisesta, voittonsa kunniaa. Nykyään monet pelkäävät liittyä Kristukseen kritiikin ja häpeän pelosta, jota he Kristuksen takia saisivat vastaanottaa. Mutta näemme, että tulevaisuus ja iankaikkinen voitto ja kunnia on niille varattu, jotka ovat Kristuksen. Näe totuus tästä suuresta tosiasiasta, rakas lukija, ja vastaanota Kristus Vapahtajaksesi ja Herraksesi nyt.

Palataksemme nykyiseen aikaan, kun Saataka vielä on suosionsa huipulla, katsokaamme jotakin hänen toiminnastaan ja ja pahoista aikomuksistaan.

A. HÄNEN NYKYINEN TOIMINTANSA PELASTUMATONTA VASTAAN

LUE 2 Kor. 4:3-6

3 *Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat,*
4 *niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista*
valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva.

5 *Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra ja me teidän*
palvelijanne Jeesuksen tähden.

6 *Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että*
Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa.
Näemme, että hänen toimintansa "tämän maailman jumalana" on vastoin niitä tarkoituksia, joita
Jumalalla on ihmiskunnan siunaukseksi. Saatana yrittää sokaista heidät, peittää heidän silmänsä niin,
että kiinnostuneelle ihmiselle ei näkyisi "valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista",
joka on "valkeus pimeydestä", on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen
kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa".

LUE Kol. 1:12-14

12 *kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on*
valkeudessa,

13 *häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa*
valtakuntaan.

14 *Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen*

Tämä raamatunkohta osoittaa meille, että pelastus vapauttaa syntisen Saatanan vallasta.

"Lunastaminen,... syntien anteeksiantaminen" Ilman sitä, meidät tuomittaisiin automaattisesti,
synnistä kuolleina. Mutta lunastuksessa Kristus ottaa vastuun synneistämme. Sen seurauksena tuomio
ei enää lankea syntisen päälle, vaan hänen Lunastajansa päälle. Jos syntinen vastaanottaa Kristuksen
Lunastajanaan, Kristus vastaa hänestä. Tuomion voi siis näin välttää.

B. SAATANAN TOIMINTA PELASTUNEITA VASTAAN

1 Piet. 5:8 *"Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin*
kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä."

Nyt, muista Ilm. 12:7-11:

paholainen = syyttäjä, ---syyttää veljiä

saatana = vastustaja

Mikä, tai kuka suojaa meitä Saatanan syytöksiltä nyt? Jälleen vastaus tulee itse Kirjoituksista:

1 Joh. 2:1-2

1 *Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntii tekisi; mutta jos joku syntii tekeekin, niin*
meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

2 *Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.*

Kristus on puolustusasianajamme. Kun Saatana ottaa esille syntimme ja syyttää meitä
Jumalan edessä, Kristus nousee puolustamaan meitä sen syntien poispyyhkineen työnsä perusteella,
jonka Hän suoritti noiden samojen syntien vuoksi ristillä.

Onko sinulla puolustusasianajaja? Sinulla voi olla - vastaanottamalla Kristuksen.

Mutta mikä ilo ja vapautus uskovalle, kun 1) meidät kutsutaan nousemaan taivaaseen, ja 2)
synti ei enää sitten ole kanssamme, ja 3) synnin laki ei sitten toimi meitä vastaan, ja 4) kun syyttäjä on
heitetty ulos! Etkö sinäkin haluaisi tämän tulevaisuudennäkymän? Se on sinun tänään, jos vastaanotat
Kristuksen Herranasi ja Vapahtajanasi.

KYSYMYKSET 12 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

1) Ilm. 12:7-12a: Miksi Saatana pitää tässä raamatunkohdassa heittää ulos taivaasta?

2) Mitä hänen nimensä tarkoittavat? paholainen _____
saatana _____

3) Mitä historiallisia esimerkkejä meillä on siitä, että suuri enemmistö voikin olla väärässä?

4) 2 Kor. 4:3-6: Kuinka paholainen työskentelee nykyään pelastumattomia vastaan?

5) Kol. 1:12-14: Mikä lunastusmaksu Kristuksen oli maksettava meidän vuoksemme?

6) 1 Piet. 5:8: Mitä paholainen tekee uskovia vastaan?

7) 1 Joh. 2:1-2: Selitä, miten Kristus toimii puolustusasianajajana uskovien puolesta.

Onko Kristus sinun puolustusasianajajasi?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 13

AIHE: Tapahtumat maan päällä 7- vuotisen ahdistuksen ajan aikana

LUE 2 Kor. 6:1-2

1 *Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.*

2 *Sillä hän sanoo: "Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut". Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.*

Tämä raamatunkohta kehoittaa meitä hyödyntämään nykyisen otollisen ajan pelastukselle. Kun Kristus kerran tulee hakemaan seurakuntansa, kaikki pelastumattomat jätetään maan päälle ja he saavat kokea nuo eksytyksen ja verilöylyn kauhut ahdistuksen aikana.

Tämä aihe koskettaa niitä, jotka jäävät jäljelle, maan päälle, kun seurakunnan ylöstempaus tapahtuu Kristuksen paluun hetkellä. Miksi näitä profeetallisia raamatunkohtia käsitellään tässä evankeliumi -opetussarjassa? Seuraavassa kaksi syytä:

- 1) Tulevaisuuden tapahtumien tutkiminen tuo esiin pelastumisen tärkeyden - NYT!
- 2) Nähdäksemme, kuinka lyhyt aika on niille, jotka jäävät taakse

LUE 1) Ilm. 12:12b *"Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!"*

Tämä on ahdistuksen ajan alku. Saatana on jo heitetty ulos taivaasta, ja koska hänen liikkumistilansa on huomattavasti rajoitetumpi, hän keskittyy kampanjaansa Jumalaa vastaan maan päällä.

Vuonna 445 eKr. (ennen Kristusta), Nehemian 2. luvusta, voimme lukea Jerusalemin kaupungin uudelleenrakentamisen asteen. Daniel 9:24-27 kertoo yksityiskohtaisesti 70 viikosta (vuosia), jotka on määrätty tästä päivästä eteenpäin. 69 viikkoa (483 vuotta) on määritelty Messiaan kuolemaan saakka (Kristus). Kristuksen kuollessa, profeetallinen kalenteri pysähtyi, jolloin alkoi nykyinen aika. Tämä on se aika, armon aika, jolla on määrämätön pituus, joka kestää siihen saakka, kunnes Kristus palaa noutamaan seurakuntaansa - aihe jonka olemme jo nähneet jaksossa 10. Vain yksi viikko jää jäljelle, jotta tuo 70 viikkoa tulee täyteen, jonka jälkeen Hän palaa kunniasa ja tuomiten, Suuren Ahdistuksen ajan lopussa.

Tässä nyt käsiteltävässä opetuksessa, profeetallinen kalenteri alkaa jälleen juosta - tuon 70 vuosiviikon kalenteri (Daniel 9). Se pysähtyi viikolla 69 Kristuksen kuollessa, ja pitkä ajanjakso armon aikaa on jatkunut näihin meidän päiviimme saakka. Vain yksi viikko on jäljellä Kristuksen paluuseen loistossa ja kunniasa, taisteluun Hänen vihollisiaan vastaan. Saatana tietää... *"että hänellä on vähän aikaa"* ja ylläolevan tiedon perusteella me tiedämme, että se on vain yksi viikko vuosia, eli 7 vuotta.

Luettuamme Daniel 9:27:n, havaitsimme että se kertoo tehdystä liitosta tulevan, pahan ruhtinaan ja Israelin kansan välillä viimeiseksi viikoksi - näennäisen rauhan liitosta. Kuitenkin, keskellä tuota viikkoa, hän tulee rikkomaan liiton ja pystyttää kuvan Jerusalemin temppelin pyhään paikkaan. Eri Kirjoituksissa tuota kuvaa on kutsuttu nimellä *"hävityksen kauhistus"* (Daniel 11:31; 12:11; Matt. 24:15; Mark. 13:14; 2 Tess. 2:4). Tämä tapahtuma tulee vakuuttamaan juutalaiset siitä, että tuo ruhtinas on pettäjä, koska kukaan Jumalan lähettämä ei pystyttäisi epäjumalaa temppelin pyhään paikkaan. Seurauksena, Israel kääntyy häntä vastaan ja ahdistuksen ajan toinen puolisko käynnistyy, jota kutsutaan "Suureksi Ahdistukseksi," koska se on niin raivokas Israelia kohtaan.

LUE 2) Ilm. 13:1-2, 11-18

1 (12:18) *Ja se asettui seisomaan meren hiekalle. (13:1) Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja sarvissansa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä.*

2 *Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin näköinen, ja sen jalat ikäänkuin karhun, ja sen kita niinkuin leijonan kita. Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.*

11 *Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme.*

12 *Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaiset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani.*

13 *Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden.*

14 *Ja se villitsee maan päällä asuvaiset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaiset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi.*

15 Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin.

16 Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa,

17 ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.

18 Tässä on viisautta. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

Peto, joka nousee merestä. Raamatussa meri symboloi pakanakansoja, ja tästä syystä on uskottu, että tämä henkilö (ihminen, jolla on hurjia, petomaisia ominaisuuksia) on pakanamies (ei-juutalainen). Hänellä on 10 kruunua ja 7 päätä, mitkä viittaavat hänen laajaan valtaansa ja hän on viimeinen suuri pakanadiktaattori. Hänen ominaisuuksiensa kuvaus yhdistää hänet niihin pakanavaltoihin, joita on kuvattu näyssä, Daniel 7:ssä. (Babylon = leijona; Meedo-Persia = karhu; Kreikka = leopardi; Rooma = yhdistelmä. Tässä viimeisessä, mikä edustaa elpynyttä Roomaa, näemme diktaattorin, jonka ilmestyminen on vielä tulevaisuudessa.) Samoin kuin tässä Ilm. 13:ssa, Daniel 7:n pedot tulivat merestä; toisin sanoen, kansoista.

Palatessamme Ilm. 13:een, näemme monia yksityiskohtia:

- Saatana tulee antamaan hänelle vallan, valtaistuimen, ja suuren vaikutusvallan (sen, mistä Kristus kieltäytyi, kun Saatana kiusasi Häntä Matt. 4:8-9:ssä).

- Hänellä tulee olemaan poliittisen vallan yksinoikeus maailmanlaajuisena diktaattorina.

- Hän tekee liiton maailman uskonnollisten voimien kanssa 3½ vuodeksi: roomalaiskatolisen ja luopuneen protestanttisen kristillisyyden kanssa, jotka yhä ovat maan päällä todellisen seurakunnan taivaaseen tempaamisen jälkeen; liitto tulee pitämään sisällään myös juutalaiset, kuten myös maailman muut uskonnot.

Jakeet 4-8, pedon kumartaminen. He kunnioittavat Saatanaa, jolla on kaikkivaltiuuden (täydellisen vallan) ja voittamattomuuden jumalalliset ominaisuudet. Viikon puolivälissä hän poistaa hyväntahtoisuuden naamionsa ja kääntyy kaikkea uskonnollisuutta vastaan (2 Tess. 2:4 *“tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.”*), koska hänen todellinen aikomuksensa on julistaa itseensä Jumalaksi, ja hän pakottaa koko maailman palvomaan itseään - ellet palvo, kuolet.

Peto joka nousee maasta. Maa liittyy juutalaisiin, siksi tämä mies tulee olemaan juutalainen, profeetta, joka julistaa ensimmäisen pedon asiaa. Näemme, että . . .

- Hänellä on valta tehdä niin suuria ihmeitä, joita Jumalan palvelijat tekivät aiempina aikoina, mutta nyt niiden tarkoitus on pettäminen.

- Hän käskää heidän tehdä ensimmäisen pedon kuvan; hän antaa sille “elämän” ja hän vaatii, että kaikkien on palvottava sitä tai kärsittävä kuolemanrangaistus.

- Jokaisen ihmisen on osoitettava yhteytensä pedon palvomiseen vastaanottamalla hänen tunnistusmerkkinsä, numeron 666.

Tämä kuva on sama *“hävityksen kauhistus”*, ja kuten aiemmin jo selitimme, se saa israelilaiset havaitsemaan pedon valheellisuuden. Luultavasti tuona ajankohtana ne 144,000 sinetöityä lähtevät saarnaamaan - joukko joka on muodostunut 12,000 juutalaisesta jokaisesta 12 Israelin heimosta (Ilm. 7:1-8, 14:1-5). He ovat suuri evankelioiva voima noina hyvin vaikeina ahdistuksen aikoina. Sitten alkaa Suuren Ahdistuksen aika. Eräessä mielessä, uskonnollinen yleisnäkymä on yksinkertaistunut silloin niin, että ihmisille on jäljellä vain kaksi vaihtoehtoa: heidän on joko uskottava petoa ja hänen väärää profeettaansa, tai Kristusta, josta ilmoittavat nuo 144,000 urheaa saarnaajaa. Muut uskonnot kielletään.

LUE Ilm. 14:9-11

9 Ja heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä: *“Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä,*

10 *niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä.*

11 *Ja heidän vaivansa savu on nouseva aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka petoa ja sen kuvaa kumartavat, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin.*

Tämä vakava raamatunkohta osoittaa, että tuomio tulee lankeamaan kaikkien niiden ylle, jotka seuraavat petoa. Kaikki jotka kantavat hänen merkkiään, 666:tta, otsassaan tai kädessään, on tuomittu tulijärveen. Mitä kauheaa painostusta ja ahdistusta maan päällä oleville! Ketkä ovat niitä, jotka kohtaavat nämä kauheat tapahtumat? Ne, jotka jäävät tänne, kun Herra hakee omansa pois! Rakas lukija, etkö nyt näe Kristuksen vastaanottamisen kiireellisyyttä, ennenkuin Herra palaa ja tämä painajaisten sarja alkaa?

Mutta jotkut voivat sanoa: "Jos minä jään maan päälle sillä kertaa, tiedän etten ota tuota pedon merkkiä." Näemme kuitenkin Kirjoituksista, ettei sinulle jätetä sitä mahdollisuutta. Luetaanpa . . .

LUE 2 Tess. 2:3-12

- 3 Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi,
- 4 tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.
- 5 Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?
- 6 Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.
- 7 Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää,
- 8 niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä,
- 9 tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä
- 10 ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.
- 11 Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen,
- 12 että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.

Jakeet 4-9 tunnistavat tämän henkilön samaksi pedoksi. On mahdollista, että hän on jo nyt olemassa, jopa ennen Kristuksen tuloa, jopa meidän päivinämme, mutta hänen häijyä toimintaansa pidättää Pyhän Hengen läsnäolo seurakunnassa ja sen kautta (jakeet 6-8). Herra Itse tulee tappamaan hänet omana aikanaan, jae 8, tullessaan kunniaa ahdistuksen ajan lopussa, kuten näemme edempänä Ilm. 19:ssä. Ennen sitä, hänen häijyssä toiminnassaan, ihmiskunnan siunaukseksi tarkoitettuja Jumalan tarkoitusperiä vastaan, hänellä tulee olemaan sellainen valta pettää, mitä on mahdotonta vastustaa. Ja vielä enemmän, Jumala käyttää häntä rankaisemaan niitä, jotka olivat kieltäytyneet uskomasta Kristukseen, ja näin takaa tuon kadotuksen niille, jotka halveksivat Hänen suurta pelastustaan, jonka Hänen rakastettu Poikansa tarjosi niin suurella hinnalla. Näemme jakeissa 11 ja 12, "Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen." En tiedä mitään muuta noin vakavaa jaetta koko Raamatussa. Tänäpäin, Jumala käyttää voimaansa syntisen hyväksi - sellaisen, joka uskoo pelastukseksi: "Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi" (Room. 1:16). Mutta tässä tuomion näkymässä, Jumalan voima suunnataan niitä vastaan, jotka ovat kieltäytyneet uskomasta. Tuo sama Jumalan voima joka takaa uskovien turvallisuutta, nyt takaa pelastumattoman tuomitsemisen!

Meidän on huolellisesti punnittava, että on enää vain vähän aikaa siihen, kun kaikki tämä tulee tapahtumaan. Me huomasimme jo, että on mahdollista, että tämä henkilö, peto, juuri nyt elää jossain päin maailmaa. Herra voi tulla minä hetkenä tahansa, jopa tänäpäin, hakemaan seurakunnan kotiin. Hänen tulemisessaan, nuo 7 lyhyttä mutta kauheaa vuotta Danielin profetoimasta viimeisestä viikosta alkavat juosta. Jokainen joka nyt on saanut kuulla evankeliumin ja on kieltäytynyt uskomasta sitä, tulee jäämään tuomioon ja hänellä on enää maksimissaan 7 vuotta elämää jäljellä! Havaitse huolellisesti kehoitus, jonka Herra antaa meille 2 Kor. 6:1-2:ssa: "Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi. (Sillä hän sanoo: "Otolllisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut". Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.)"

On merkillepantavaa, että juuri tämän raamatunkohdan sisältö puhuu siitä sovinnonteon tarpeesta, mikä ihmisellä on Jumalan kanssa. Kutsun sinut lukemaan 2 Kor. 5:17-21:n huolellisesti:

- 17 Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.
- 18 Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.
- 19 Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.
- 20 Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.
- 21 Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

Syntisen, joka on vastaanottanut Kristuksen Pelastajakseen, kuvataan olevan "Kristuksessa" ja olevan "uuden luomuksen," tai "uuden luodun." Hänet on sovitettu Jumalan kanssa, ja Jumala Itse on

tehnyt sen mahdolliseksi. Ja vielä enemmän, Hän on uskonut palvelijoidensa - evankeliumin saarnaajien - vastuulle tuon sovituksen sanoman niille, jotka ovat yhä pelastumattomia kuulijoita, että he edelleen saisivat kuulla niin kauan kuin armon aika jatkuu. *“Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.”* Tämä raamatunkohta päättyy selitykseen siitä, miten on mahdollista, että meidät oikeudettomat syntiset voidaan sovittaa Jumalan kanssa.

“Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” Mitä sinä odotat, ystäväni? Tule nyt ja tällä hetkellä sovitetuksi Jumalan kanssa Jeesuksen, Hänen Poikansa kautta.

KYSYMYKSET 13 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) 2 Kor. 6:1-2: Milloin on viisainta uskoa Kristukseen Pelastajanasi?
- 2) Sen jälkeen kun Kristus on tullut noutamaan omansa, paljonko pelastumattomilla on aikaa jäljellä maan päällä?
- 3) Ilm. 13:1-2, 11-18, 2 Tess. 2:4 Mikä on viimeisen suuren, maailmanlaajuisen diktaattorin, pedon todellinen tavoite?
- 4) Ilm. 13:16-18: Mikä on se merkki, josta tunnistaa kaikki pedon seuraajat?
- 5) Ilm. 14:9-11: Mikä tuomio odottaa niitä, jotka vastaanottavat pedon merkin?
- 6) 2 Tess. 2:3-12: Mikä takaa kaikkien niiden kadotuksen, jotka ovat kieltäytyneet uskomasta Kristukseen?
- 7) 2 Kor. 5:17-21: Selitä omin sanoin, kuinka ihminen voi tulla sovitetuksi Jumalan kanssa tänään ja tällä tavoin pelastua joutumasta olemaan maan päällä tuon ahdistuksen aikana.

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 14

AIHE: Karitsan Häät

LUE Ilm. 19:1-9

1 *Sen jälkeen minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden suuren äänen taivaassa sanovan: "Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme.*

2 *Sillä totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa; sillä hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on kostanut ja on vaatinut hänen kädestänsä palvelijainsa veren."*

3 *Ja he sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Ja hänen savunsa nousee aina ja iankaikkisesti.*

4 *Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä olentoa lankesivat maahan ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, joka valtaistuimella istuu, ja sanoivat: "Amen, halleluja!"*

5 *Ja valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, sekä pienet että suuret".*

6 *Ja minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen.*

7 *Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut.*

8 *Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus."*

9 *Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat".*

Jakeet 1-3: Taivaassa riemuitaan väärän ja luopuneen kristillisyyden tuhoutumisesta, *“suuren porton”* joka edustaa suurta, ekumeenista systeemiä. Tämä järjestelmä oli Rooman johtamana aiheuttanut tuhansien kristittyjen kuoleman historian eri ajanjaksoina.

Peto, joka ei ainoastaan tehnyt itsestään diktaattoriksi vaan nyt myös Jumalaksi, vaatii itselleen maan asukkaiden palvontaa yksinoikeudella, ja yrittää tuhota kaiken muun uskon ja uskonnot. Näistä yksityiskohdista voimme päätellä Karitsan häiden ajankohdan. Se näyttää tapahtuvan 7-vuotisen ahdistuksen 2. puoliskolla. Voimme kuvitella, että Karitsan häät ovat taivaallinen, riemuisa kokoontuminen 3½ vuodeksi, jota jäljempänä seuraa 1000 vuoden *“kuherruskuukausi”* Kristuksen milleniaanista valtaa maassa, alkaen *“Hääaterialla”*. (Katso huomautus opetusjakson lopussa)

Jakeet 6-9 Karitsan häiden ilmoittaminen

Kuka on Karitsa? **Jeesus**. Muistamme Johannes Kastajan sanat Joh. 1:29:ssä: *“katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!”* Näin Johannes, joka julisti Hänen tuloaan, kuvasi

Jeesuksen pelastustehtävää. Jeesus toteutti Hänen tehtävänsä tehokkaasti, ja kärsi kuoleman ristillä synnin takia. Tässä me näemme tuon saman Kristuksen, ristiinnaulitun, mutta nyt ylösnousseen, joka istuu taivaallisissa, riemuvoitossa ja kunniaassa.

Kuka on morsian? Se on **seurakunta**. Ef 5:25-27

25 *Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä,*

26 *että hän sen pyhittäisi, puhdistaen sen, vedellä pesten, sanan kautta,*

27 *saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.*

“*Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä*”, ja arvostamme Hänen uhrautuvaa rakkauttaan uskovien hyväksi. Nyt Hän tulee juhlimaan hääjuhlaa rakkaimpansa kanssa, jonka Hän osti niin suurella hinnalla.

“*että hän sen pyhittäisi, puhdistaen sen, vedellä pesten, sanan kautta.*” PYHITYS tarkoittaa sitä prosessia, jossa ihminen erotetaan synnistä, ja se alkaa ennen kääntymystä. Se kuvaa sitä vaikutusta, joka tapahtuu kuulijassa ja lukijassa, kun Jumalan Henki koskettaa Jumalan Sanalla, Raamatun sanoilla, ihmisen omaatuntoa. 2 Tess. 2:13-14

13 *Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen.*

14 *Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.*

Tämä raamatunkohta kuvaa oloa “*Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen*” joka esittää sen, mitä kuulijassa tapahtuu, kun hän kuuntelee evankeliumia. Hän saa oppia Jumalan pyhyydestä, ja ottaa vaarin synnistään ja sitä seuraavista rangaistuksista ja iankaikkisesta tuomiosta. Tämä henkilö alkaa menettää mieltymystään syntiin, ja alkaa jättää taakse syntisiä tapojaan ja huonoja kavereitaan. Erottautuminen synnistä ja Jumalan lähestyminen on alkanut. Room. 1:17 lisää, “*Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon. . .*” ja tämä osoittaa totuudesta uuden puolen. “*uskosta uskoon*” viittaa samaan prosessiin ymmärtää evankeliumin totuudet. Sinä luet uskossa, hyväksyen totuuden ja alistuen sille, sen sijaan että hylkäisit sen tai kiistelisit siitä Jumalan kanssa. Tämä tapahtuu “uskon kautta”. Tuo oppiminen tuo sinut ymmärtämisen kohtaan, että sinun tilanteeseesi tuomittuna syntisenä, ristiinnaulittu Jeesus - uskottuna Herraksi ja Vapahtajaksi - on ainoa pelastus. Jos tuona tärkeänä Jumalan lähestymisesi hetkenä sinä uskot ja hyväksyt Hänet Vapahtajaksesi, silloin olet saanut kokea tuon “uskoon”, joka on evankeliumiin uskomisen kohde; se on oman sielusi pelastus.

Palatessamme Ef. 5:27:ään, voimme lukea “*saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton*”. Tällä ilmaisulla ymmärrämme, että Hän tahtoo muutakin kuin vain pelastustamme synnistä; Hänen tarkoituksensa on nähdä meidät täydellisinä, jakamassa Hänen kunniaansa taivaassa. MUTTA, KETKÄ OVAT SEURAKUNTA?

Ensiksi sana niistä, jotka eivät sitä ole. Se ei ole joku kristillinen suuntaus tai maan päällä olevan inhimillisen organisaation uskonnollinen ryhmä, eikä se myöskään ole tuo suuri kristikuntajärjestelmä (vastakohtana Islamille, Buddhalaisuudelle jne.)

Vaan, kyllä, "seurakunta" on kaikki ne ihmiset, jotka ovat Herran Jeesuksen Kristuksen aitoja uskovia - jotka ovat ottaneet Hänet vastaan henkilökohtaisena Vapahtajanaan; kaikki ne, jotka ovat astuneet "ovesta". Muistelepa tämän opetussarjan päätekstiä: Matt. 7:13-14. Ne, jotka astuvat ovesta ovat niitä, jotka muodostavat osan seurakunnasta, Kristuksen morsiamesta.

Palataanpa Ilm. 19:8-9 . . . jae 8, “*Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen.*” (loistavaan valkeuteen). Morsiamen vaatetus on koskematonta hienostuneisuutta, myötäillen kaikessa Herraa. Tuo hieno liina on “*pyhien vanhurskautus*”, mikä on tutkittu ja hyväksytty edeltävällä Kristuksen Tuomioistuimella - aihe jonka olemme jo opiskelleet.

Jae 9, “*Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!*.”

Raamatuntutkijat esittävät, että on olemassa ero “Karitsan hääiden” ja jälkeensä tulevan “Hääaterian” välillä. Itse hääit alkavat taivaassa välittömästi Kristuksen Tuomioistuimen jälkeen (jaksomme 11), aivan kuten kaaviossammme esitetäänkin. Sitten Kristus palaa maan päälle kunniaassaan, ja tuhoaa Pedon (jakso 15), mikä lopettaa ahdistuksen ajan. Sitten Kristus asettaa Tuhattuotisen Valtakunnan (jakso 16), ja ehkäpä ensimmäinen tapahtuma tulee olemaan Hääaterian juhliminen, täällä maan päällä. Häissä tulevat olemaan paikalla voitokas Karitsa loistavan morsiamensa kanssa - seurakunnan - ja monia kutsuvieraita, “siunattuja”, jotka ovat muiden aikakausien uskovia (Vanhan testamentin ja ahdistuksen ajan) jotka eivät muodosta osaa seurakunnasta. Toisin sanoen, kaikkien aikojen kaikki uskovat ovat mukana tässä valtavassa juhlassa!

KYSYMYKSET 14 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Ilm. 19:1-3: Kerro joku syy sille, miksi suuret joukot taivaassa riemuitsevat.
- 2) Ilm. 19:7-8: Tässä me näemme kaksi positiivista motiivia riemuitsemiselle: mitkä? A. _____ B. _____
- 3) Ilm. 19:6: (Joh. 1:29) Kuka on Karitsa?
- 4) Ilm. 19:6: (Ef. 5:25-27) Ja mikä on morsian?
- 5) Ef. 2:25: Mistä tiedämme, että Kristus rakastaa seurakuntaa?
- 6) Keistä seurakunta, Kristuksen morsian, muodostuu? Tuletko sinä olemaan Karitsan häissä?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 15

AIHE: Herran Jeesuksen ilmestys kunniassa,

Hänen tulonsa "Vanhurskauden aurinkona"

LUE Ilm. 19:11-21

11 Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.

12 Ja hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja hänen päässään oli monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse,

13 ja hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana.

14 Ja häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen.

15 Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja. Ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan.

16 Ja hänellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: "KUNINGASTEN KUNINGAS JA HERRAIN HERRA".

17 Ja minä näin enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi suurella äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle

18 syömään kuningasten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten".

19 Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotiaksensa hevosen selässä istuvaa vastaan ja hänen sotajoukkoansa vastaan.

20 Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa.

21 Ja ne muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastansa.

Tämä vaikuttava raamatunkohta esittää meille Hänen kunniansa, joka ratsastaa valkealla hevosella - Kristuksen kunniassaan, Hänen kunniakkaassa ilmestymisessään tuomaan päätöksen seitsemän vuoden ahdistuksen ajanjaksolle. Havaitsemme muutamia huomattavia yksityiskohtia:

I) Taivaat avautuvat, ja Hän ilmestyy loistavassa asussa, joka osoittaa Hänen kokemuksiaan ja arvonimeään Lunastajana ja maailmankaikkeuden suvereenina hallitsijana.

II) Hän istuu valkoisen hevosen selässä, todistaen pyhydestään ja vanhurskaudestaan, ja johtaen koko armeijaansa, kaikki vaatetettuna loistokkaan valkoisiin.

III) Hänen arvonimensä ovat Uskollinen, Tosi (Totinen, Hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa) JUMALAN SANA, KUNINGASTEN KUNINGAS, HERRAIN HERRA. Se mitä näemme ei ole enempää eikä vähempää kuin Jumala, Poika, joka puuttuu maailman asioihin, kaikkea vääryyttä ja kapinointia vastaan; se on Hänen majesteettisuutensa, pyhyytensä ja vihansa osoitus kaikkea syntiä ja kaikkia niitä vastaan, jotka ovat kieltäytyneet Hänen pelastustarjouksestaan, jotka on saatu kiinni ulkopuolelta, jotka eivät ole astuneet ovesta. Hänen paluunsa seurakuntaa hakemaan on sinetöinyt ei-uskovien tuomion, ja nyt he tulevat kokemaan Hänen kunniansa kauhut heitä vastaan.

IV) Hän tulee tuomitsemaan ja sotimaan petoa vastaan, ja niitä maailman armeijoita, jotka ovat kokoontuneet Jerusalemia vastaan. Tämä on sama näkymä kuin Harmagedonin taistelu (Ilm. 16:12-16). "Suuren Jumalan Aterian" tarkoittaa Jumalaa kutsumassa haaskalintuja syömään kyllikseen taistelussa kaatuneiden ruumiita. Tässä on selitystä sisällöstä:

Peto oli tehnyt liiton maailman uskontojen kanssa, mukaanlukien Israelin kanssa tuoksi 3½ vuodeksi. Tässä kohtaa, hän hylkää maskeerauksensa, ja tuo esiin todellisen aikomuksensa: hän haluaa

olla jumala (2 Tess. 2:3-4), ja aikoo tuhota jokaisen uskonnon tai uskonnollisen kokonaisuuden, joka vastustaa palvontaa yksinomaan hänelle. Tässä osuudessa hän tuhoaa Babylonin, suuren porton, luopuneen kristikunnan. Hän haastaa myös juutalaiset, lakkauttaen uhraamiset temppelissä, joka on jo tähän mennessä rakennettu Jerusalemiin, *”niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.”* (2 Tess. 2:4) ja hän myös pystyttää kuvan itsestään sinne (Ilm. 13:14-15).

Kun Israel havaitsee hänen petoksensa, he kapinoivat häntä vastaan, mikä kiihottaa alkuun veriset vainot heitä kohtaan. Se saattaa *”viikon”* toisen puoliskon alkamaan, 3½ vuoden Suuren Ahdistuksen. Kun nuo jäljelle jääneet vähät juutalaiset lopulta tunnistavat ristiinnaulitun heidän Messiaakseen, Hän, Herra Jeesus Kristus, puuttuu taivaasta tapahtumien kulkuun pelastaakseen heidät, ja tuhotakseen pedon ja hänen armeijansa. Tämä on Harmagedonin taistelu, Ilm. 16:12-16.

Kun Hän on tuominnut pedon ja tuhonnut hänen armeijansa, Herra Jeesus kutsuu luokseen maan elävät kansat. Matt. 25:31-46 kuvaa tuota tapahtumaa yksityiskohtaisemmin:

31 *Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle.*

32 *Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista.*

33 *Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.*

34 *Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: ‘Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.*

35 *Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne;*

36 *minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.’*

37 *Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: ‘Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda?’*

38 *Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut?’*

39 *Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?’*

40 *Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: ‘Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle’.*

41 *Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: ‘Menkää pois minun tyköni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.*

42 *Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda;*

43 *minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseenne; minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.’*

44 *Silloin hekin vastaavat sanoen: ‘Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä sinua palvelleet?’*

45 *Silloin hän vastaa heille ja sanoo: ‘Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle’.*

46 *Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.”*

Tuota tuomiota kutsutaan **elävien kansojen tuomioksi**. Näemme, ettei kukaan sellainen, joka ei usko Kristukseen, jää eloon. *”nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen.”* Vain pelastuneet jäävät eloon (ne uskovat, jotka eivät ole kärsineet marttyyrikuolemaa pedon käsistä ahdistuksen aikana) ja astuvat Kristuksen maanpäälliseen Tuhatvuotiseen Valtakuntaan. Se edelleen korostaa sitä vakavaa totuutta koskien tuota lyhyttä aikaa mikä jää jäljelle pelastumattomille, jotka jäävät taakse maan päälle, kun Kristus tulee noutamaan seurakuntansa. Heillä on enintään seitsemän vuotta elinaikaa.

Päätetään tämän aiheen, meidän on katsottava myös 2 Tess. 1:6-10

6 *koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat,*

7 *ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa*

8 *tulen liekissä ja kostaa niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.*

9 *Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,*

10 *kun hän sinä päivänä tulee, että hän kirkastuisi pyhissänsä ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa, sillä te olette uskoneet meidän todistuksemme.*

Niille, jotka kieltäytyvät uskomasta, on tulevaisuus haudanvakava.

Kyllä, Herra Jeesus tulee takaisin eräänä päivänä, ei nöyrytyksessä niinkuin Hän tuli syntymään Beethemiin, eikä niinkuin Hän seuraavaksi tulee etsimään ja noutamaan Itselleen

seurakunnan, Hänen morsiamensa. Hän tulee takaisin, 7 vuotta myöhemmin, kunniaissa, voimassa ja vallassa, tuomitsemaan ja sotimaan niitä vastaan, jotka ovat pysyneet kapinassaan Häntä vastaan. Yksikään kapinallinen maailmassa ei jää eloon. Etkö huomaa, että sinun on nyt tehtävä parannus, tänä suosiollisena armon ja evankeliumin saarnaamisen päivänä, ennenkuin nuo kauheat ahdistuksen päivät tulevat? Herra sanoo: *“Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut”. Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.”* (2 Kor. 6:2). Ei *“pelastuksen päivä”* eikä myöskään *“otollinen aika”* kestä iäisesti. Juuri nyt on aika etsiä Herraa.

KYSYMYKSET 15 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Ilm. 19:11-21: Missä kohtaa profeetallista aikataulua Herra Jeesus tulee kunniaasaan, jota tämä raamatunkohta kuvaa?
- 2) Mitkä yksityiskohdat kuvaavat Hänen kauhistuttavaa majesteettiuttaan ja ominaisuuttaan Tuomarina? (jakeet 11, 12, 15)
- 3) Mitä arvonimiä Hänelle annetaan tässä raamatunkohdassa?
- 4) Ilm.19:19: (Ilm. 16:13-14) Ketkä taistelevat Herraa, kaikkivoimaista Jumalaa, vastaan?
- 5) Ilm. 19:20: Mitä pedolle ja väärälle profeetalle tapahtuu?
- 6) Ilm. 19:21: Mitä Herraa vastaan kokoontuneille armeijoille tapahtuu?
- 7) Matt. 25:31-46: Jäljempänä Kristus tuomitsee elävät kansat. Tuon tuomion lopulla, kuinka moni pelastumaton jää eloon maan päälle? (jae 46)
- 8) Jos joku jää tänne maan päälle, kun Kristus noutaa seurakuntansa, kuinka paljon elinaikaa hänellä on enimmillään jäljellä?
- 9) Kiitos Jumalalle, ettemme ole tuossa ahdistuksen ajassa: yhä vielä olemme armon ajassa. Mitä sinun olisi viisainta tehdä nyt? (2 Kor. 6:2)

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 16

AIHE: Kristuksen Tuhatvuotinen Hallinto

LUE Ilm. 20:1-10

1 Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään.

2 Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi

3 ja heitti hänet syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, ettei hän enää kansoja villitsisi, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää päästettävän irti vähäksi aikaa.

4 Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.

5 Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.

6 Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta.

7 Ja kun ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudesta,

8 ja hän lähtee villitsemään maan neljällä kulmalla olevia kansoja, Googia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan, ja niiden luku on kuin meren hiekka.

9 Ja he nousevat yli maan avaruuden ja piirittävät pyhien leirin ja sen rakastetun kaupungin. Mutta tuli lankeaa taivaasta ja kuluttaa heidät.

10 Ja perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti.

Edeltänyt kertomus: Olemme jo nähneet, mitä tapahtuu ennen tätä; Kristuksen tuleminen kunniaissa, pedon kukistuminen ja hänen heittämisensä tulijärveen.

Tapahtumat tässä: 1) Paholainen sidotaan kahleisiin, ja vangitaan syvyyden kuiluun (syvyys) tuhanneksi vuodeksi, jonka Kristuksen Tuhatvuotinen Valtakunta maan päällä kestää. Paholaisen pettava työ ei jatku ennenkuin tämän jakson lopulla, kuten jäljempänä saamme nähdä.

2) "Kansojen tuomio" on myös kuvattu ohimenevästi jakeessa 4; sen näimme edellisessä jaksossa.

3) Siinä on myös maininta marttyyreista, jotka mestataan Kristuksen sanoman takia ahdistuksen ajan vaikeina vuosina. He saavat kokea ylösnousemuksen, ja he tulevat elämään ja hallitsemaan Kristuksen kanssa Hänen hallintonsa aikana. He muodostavat osan elämän ylösnousemuksesta, siunattuina siinä mielessä, että he ovat Kristuksen joukoissa. He eivät koskaan enää kärsi eroa Jumalasta, ja vielä vähemmän, "toisesta kuolemasta", mikä tarkoittaa ikuista olemista tulijärvessä.

4) On mielenkiintoista havaita maininta tapahtumista, jotka ovat tuhatvuotisen valtakunnan lopussa. Jae 5 sanoo, "Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet." Tämä tuo esiin eron elämän ylösnousemuksen ja tuomion ylösnousemuksen välillä, mistä Johannes kertoo meille Joh. 5:28-29:ssä: "Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat paha tehneet, tuomion ylösnousemukseen." Heillä on 1000 vuotta eroa, ja he ovat vastakohtia toisilleen lopputuloksiensa osalta. Kaikilla niillä, joilla on osa ensimmäisen ylösnousemuksen, elämän ylösnousemuksen, eri osissa, ovat pelastettuja, ja he tulevat olemaan Kristuksen ystävytydessä. Kun taas ne kaikki, jotka kuolevat pelastumattomina, ovat osa tuomion ylösnousemusta ja he tulevat ikuisesti olemaan erossa Jumalan läsnäolosta, lopullisena olinpaikkanaan tulijärvi.

Toinen tapahtuma, joka on tuhatvuotisen valtakunnan lopussa, on Saatanan päästäminen vapaaksi, jotta hän palaisi vähäksi aikaa maan päälle. Hänen vapauttamisensa ja uudistettu petoksensa asettaa kokeeseen nuo hyvin etuoikeutetut asukkaat maan päällä, jotka olivat saaneet kokea tuon Kristuksen tuhatvuotisen hallinnon ajan. Emme ole puhuneet paljoa tuon hallinnon ominaispiirteistä. Näyttää siltä, että se on sellainen aika, jonka olosuhteet vastaavat hyvin paljon Eedenin paratiisia. Tässä me näemme raamatunkohdan Jesajan kirjasta, mikä kuvaa Millenniumia, tuhatvuotista valtakuntaa:

Jesaja 65:19

19 Minä iloitsen Jerusalemita ja riemuitsen kansastani; eikä siellä enää kuulla itkun ääntä eikä valituksen ääntä.

20 Ei siellä ole enää lasta, joka eläisi vain muutaman päivän, ei vanhusta, joka ei täyttäisi päivänsä määrää; sillä nuorin kuolee satavuotiaana, ja vasta satavuotiaana synnintekijä joutuu kiroukseen.

21 He rakentavat taloja ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmät;

22 he eivät rakenna muitten asua, eivät istuta muitten syödiä; sillä niinkuin puitten päivät ovat, niin ovat elinpäivät minun kansassani. Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn.

23 He eivät tee työtä turhaan eivätkä lapsia synnytä äkkikuoleman omiksi, sillä he ovat HERRAN siunattujen siemen, ja heidän vesansa ovat heidän tykönänsä.

24 Ennenkuin he huutavat, minä vastaan, heidän vielä puhuessaan minä kuulen.

25 Susi ja lammas käyvät yhdessä lautumella, ja leijona syö rehua niinkuin raavas, ja käärmeen ruokana on maan tomu; ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä paha eikä vahinkoa, sanoo HERRA.

Tämä ja muutamat muut raamatunkohdat kuvaavat pyhyden ja oikeudenmukaisuuden ihania olosuhteita. Itse Herra, suoraan tai prinssin välityksellä, hallitsee, ja paha tuomitaan. Ihmiselämä on pitkäikäinen; lapsi kuolisi aikaisintaan satavuotiaana. Ei ole mitään kontrolloimatonta rikollisuutta. Eläimet lakkaavat olemasta petoja. On yltäkylläisyyttä ja vaurautta kaikille. Siellä on 1000 vuotta sosiaalista oikeudenmukaisuutta. Onko ihmisellä ylipäänsä mitään syytä kapinoida Jumalaa vastaan tuolloin? Näyttää siltä, ettei YHTÄÄN! Mutta noiden 1000 vuoden lopulla, Saatana vapautetaan vankilastaan ja lähtee vielä kerran voittamaan ihmisten sydämiä ja saa heidät käännettyä vihaan Jumalaa vastaan. Ja hän tulee saavuttamaan tavoitteensa! Ihmiset, huolimatta milleniumin siunauksista, nousevat aseisiin Herraa vastaan. Mitä tämä meille opettaa? Että ihminen on sydänjuuriltaan syntinen ja hänen kapinansa juuri ei ole ympäristö tai elämän epäoikeudenmukaisuudet. Jopa parhaiten mahdollisten olosuhteitten alla, hän tulee kapinoimaan Herraa vastaan ja valitsee pahalaisen seuraamisen.

Tämä raamatunkohta osoittaa lyhyesti seuraamukset. Kaikki tuhoutuvat taivaasta lähetetyssä tuleksa, ja Saatana heitetään tulijärveen, paikkaan jossa peto ja väärä profeetta ovat siihen mennessä olleet jo 1000 vuotta.

Et voi paeta vastuutasi siitä, että sinun on tehtävä tili Jumalalle. Nykyään on yleistä syyttää koulutuksen puutetta tai riittämätöntä sosiaalipolitiikkaa, jne., niistä kauheuksista mitä näemme ympäristössämme. Mutta, juuriongelma on synty ihmissydämessä. Olemme nähneet, että huolimatta parhaista sosiaaliolosuhteista, ihminen aina palaa kapinoimaan Jumalaa vastaan. Ainoa ratkaisu on uusi elämä, jonka Jumala antaa uskoessamme Kristukseen Pelastajanamme. Hän antaa meille uuden elämän

nyt, ja taivaassa, Hän ottaa meiltä iäksi pois tuon syntisen luonnon, joka kapinoi Jumalaa vastaan. Se on se pelastus, mitä sinä tarvitset!

KYSYMYKSET 16 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Mitä vaikutusta maailmaan tulee olemaan sillä, että pahalainen sidotaan milleniumin ajaksi?
- 2) Mitä tapahtuu marttyyreille, "mestatuille", Ilm. 20:4?
- 3) Onko yksi yleinen ylösnousemus kaikille, jotka ovat kuolleet? Mitä eroja on elämän ylösnousemuksen ja tuomion ylösnousemuksen välillä?
- 4) Mitä paholaista koskevia tapahtumia on milleniumin lopussa? Jakeet 7-9
- 5) Miten tuo viimeinen kapina Jumalaa vastaan päättyy?
- 6) Saimme kuulla milleniumin ihanista olosuhteista, ja kapinasta sen lopulla. Mitä tämä opettaa meille ihmiskapinan juuresta?
- 7) Mikä on ainoa parannuskeino, joka voi korjata kaiken tuon pahan?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 17

AIHE: Suuren Valkean Valtaistuimen tuomio

LUE Ilm. 20:11-15

11 Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt.

12 Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

13 Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.

14 Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.

15 Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.

Tässä jaksossa me tutkimme vakavaa aihetta, kadotettujen viimeistä tuomiota. Tässä kaikki, kaikista aikakausista, jotka kuolivat kapinassa Jumalaa vastaan, kutsutaan tuomiolle.

Jae 11 esittää meille "suuren valkean valtaistuimen", korkean, ylvään, loistavan valkeudessaan, ja kertoen sen tuomion pyhydestä, joka virtaa tuolta mahtavalta paikalta. Jäljempänä raamatunkohta kiinnittää huomiomme "Häneen, joka istui sillä" tai, valtaistuimen haltijaan, tuomariin. Herää kysymys, "Kuka on tuo Tuomari?" Lainaan kahta jaetta, jotka vastaavat sen meille:

Joh. 5:22 "*Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle*"

2 Tim. 4:1 "*Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta*"

On selvää, että tuo pelottava Tuomari ei ole enempiä eikä vähempää kuin sama Herra Jeesus Kristus, mutta nyt Hänen asemassaan Tuomarina. Voisimme kysyä itseltämme, miksi Hänen henkilönsä aiheuttaa niin paljon kauhua tässä näkymässä? Sanahan sanoo, "*jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat. . .*" ja se saa minut ajattelemaan kuvausta, joka löytyy Ilm. 1:12-16:ssa kunniaista Hänen Persoonassaan; kunniaa, jota Hän osoittaa tällä hetkellä Jumalan läsnäolossa taivaassa.

12 Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa,

13 ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viitaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn.

14 Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki;

15 hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauhina.

16 Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa.

Tämän kuvauksen kirjoittaja on rakastettu apostoli Johannes, ja jopa hän sanoo: "*Ja kun minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. . .*"

Herra rohkaisee häntä ja vahvistaa, ettei hänelle tapahtuisi mitään.

Joka tapauksessa, kapinalliselle ihmiselle, joka on elänyt tämän elämänsä kieltäytyen uskomasta Kristukseen Herranaan ja Vapahtajanaan, tämä tapaaminen Hänen kanssaan, Tuomarin,

tulee olemaan kauhistuttava. Johannes näkee Hänen kasvojensa valtavan kunnian, loistavana kuin aurinko paistaen täydeltä terältä. Kukaan ei voi katsoa aurinkoon. Johannes lisää, että Hänen silmänsä ovat kuin tulen liekki, tutkien, läpitukenneen, kauheat tuomitsemisessa, koska ne löytävät aivan kaiken. Hänen äänensä on kuin paljojen vetten pauhu, Hänen kielensä terävä kuin miekka, ja Hänen oikeassa kädessään on seitsemän tähteä, jotka symboloivat täydellistä suvereniteettia ja valtaa jakaa tuomio ja oikeus. Hänen olemassaolonsa on kiistämätön. Oletko ottanut tämän huomioon?

Jakeet 12 ja 13 kuvaavat sitä, mitä Joh. 5:28-29 kutsuu *“tuomion ylösnousemukseksi”*. Näemme, *“Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen (Jumalan) edessä”*. *“Kuolleet”* viittaa kaikkiin kadotettuihin, jotka ovat kuolleet. Heidät on nostettu ilmestymään tuomiolle Jumalan eteen, ilman eroitusta yhteiskuntaluokkien tms. välillä. Eroja koulutuksen, ammatin, tulotason, uskonnon tai kansallisuuden suhteen ei enää ole. Heillä kaikilla on sama yhteinen asia—he ovat kieltäytyneet uskomasta Kristukseen. Kun luemme jakeesta 13, että meri ja kuolema antoivat kuolleensa, se kertoo niiden ruumiiden jäänteistä siellä. Samanaikaisesti maininta, että helveti antaa kuolleensa, sen täytyy tarkoittaa kuolleiden sieluja. Ne nousevat helvetistä palatakseen yhdistymään ruumiisiinsa mikä muodostaa ylösnousemuksen. Jokainen kuollut henkilö kokee ylösnousemuksen. Se on joko *“elämän”*, pääsy ikuisen kunniaan Kristuksen kanssa, tai tässä vakavassa tapauksessa niille jotka ovat pelastumattomia, *“tuomion”* ylösnousemus, jolloin heidän on pakko ilmestyä Kristuksen eteen tuomittaviksi ja heitettäväksi iankaikkiseen tulijärveen. Huomaatko, ettei kuolema ole kaiken loppu?

Seuraavaksi mainitaan kirjat: *“ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.”* Epäilemättä on siis eri tyyppisiä kirjoja esillä.

a) syntiesi kirjat, jotka muodostavat virallisen, tuomitsevan todistusaineiston.

b) Raamattu. Herra sanoo Joh. 12:46-48:ssa:

46 Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen.

47 Ja jos joku kuulee minun sanani eikä niitä noudata, niin häntä en minä tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman.

48 Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä

Meillä on Kristuksen Sana Raamatussa, ja Raamatun läsnäolo on todiste siitä, että Jumala on täydellisesti informoinut ihmisiä kaikista näistä asioista.

c) Siellä on myös *Elämän Kirja*. Sehän on pelastuneiden luettelo, *“uudestisyntyneiden”*, uskovien Kristuksessa. Niiden nimiä, jotka ovat tässä tuomiossa läsnä, etsitään turhaan kirjasta. Heidän nimiensä puuttuminen tästä kirjasta todistaa, etteivät he koskaan uskoneet. Tämä ei ole yleinen tuomio, joka koskisi kaikkia ihmisiä. Se on vain kadotettujen tuomio; siitä syystä, heidän nimiään ei löydy Elämän Kirjasta.

“Kirjat avattiin”, ja tuomio pannaan täytäntöön. Voi vain kuvitella tuota näkymää: kaikki kuolleet, kadotetut, Tuomarin edessä seisomassa. Ikuisuus odottaa; ajalle ei ole loppua. Joka ainoa henkilö kokee kauhun kuulla nimensä kutsuttavan, ilmestymään yksin tuon kauhean, maailmankaikkeuden korkeimman vallanpitäjän eteen. Kerran eräs veljemme, saarnatessaan evankeliumia, kysyi, *“Millaista se tulee olemaan niille, jotka pilkkasivat Herraa Jeesusta ja nostivat kätensä lyödäkseen Häntä, tavata Hänet tässä niin toisenlaisessa asetelmassa: Hänet - ei enää Jumalan Karitsana, hiljaisena, sidottuna ja nöyryytettynä, vaan ylistettynä Suurella Valkoisella Valtaistuimella ja puettuna loistavassa valossa? Kuinka mykkiä kauhusta he tulevat olemaan!”* Mutta he eivät ole ainoita! Joka ikinen, joka on ylpöydessään kieltänyt Kristuksen Herranaan ja Vapahtajanaan tulee kokemaan tuon kauhun. Mikä on sinun asenteesi Kristukseen? Jollet vastaanota Kristusta syntiesi sovituksesi, sinä ilmestyt syytettyjen seassa tälle lopulliselle tuomiolle. Ajattelepa Joh. 3:36:tta: *“Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.”* On vain sinusta itsestäsi kiinni, kumpi puoli jakeesta kuvaa sinua.

Haluaisin selventää toistakin asiaa. Kun tämä jae sanoo että, *“heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan,”* joku saattaa ajatella, että riippuu siitä hyvien ja pahojen töiden vertaamisesta, meneekö joku taivaaseen vai helvetiin. Tuo uskonnollinen käsite on hyvin suosittu, mutta väärä. On monia syitä miksi se on väärä käsitys, ja korostan muutamia syitä tässä: 1) Pelastus ei riipu teoista, koska yksikään hyvä työ ei pysty poistamaan edes yhtä syntiä Jumalan edestä (Ef. 2:8). Tosiasiansa, vain yksi synti riittää osoittamaan, että henkilö on syntinen, ja synnillä ei ole pääsyä taivaaseen. Vain Kristuksen uhrin kautta synti heitetään pois. 2) Suuren Valkean Valtaistuimen tuomio ei ole koko ihmiskunnan yleinen tuomio, vaan se koskee vain kadotettuja, joita Herra Jeesus kuvaa jo tuomituiksi. No mitä tuo tuomio sitten käsittelee, ja miksi työt tuomitaan? Sen tarkoitus on yksinkertaisesti osoittaa Jumalan oikeutta tuomita ja päättää tuomittujen kärsimysten voimakkuus ja vakavuus. Kuten näimme uskovien kohdalla koskien Kristuksen Tuomioistuinta, jossa erotellaan se, kuinka palkintoja annetaan

pelastuneille sen perusteella, mikä on ollut heidän uskollisuutensa ja palveluksensa Kristukselle; tässä taas tulee olemaan iankaikkisen kärsimyksen erilaisia asteita niille, jotka joutuvat kadotukseen, perustuen heidän tekoihinsa ja vastuuteensa Kristusta vastaan. Yhteenvetona, kaikki ne jotka ilmestyvät Suuren Valkean Valtaistuimen eteen tuomitaan, ja perustuen heidän tekoihinsa, lähetetään eriasteisiin, ikuisiin kärsimyksiin.

“14 Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.” Kuinka vakavia nämä sanat ovat! Uskotko todella niihin? Toinen kuolema ei ole tuomitun olemassaolon loppu, koska jokainen ihminen tulee olemaan olemassa, ruumiissaan, iankaikkisesti. He tulevat olemaan joko Kristuksen kanssa tietoisesti iloiten Hänen läsnäolostaan ja kunniastaan, tai tulijärvestä tietoisessa kärsimyksessä. Sitä kutsutaan “toiseksi kuolemaksi” koska se on tuomitun peruuttamaton ero Jumalasta, ilman mahdollisuutta koskaan tulla Hänen läsnäolonsa armossa. Nämä jakeet koskettavat meitä syvästi. Jumalan kiitos, tällä hetkellä olemme vielä armon ajassa, kun pelastuksen tarjousta on pidennetty ja syntien anteeksianto on hyvien uutisten sanoma, evankeliumi.. Katso kanssani näitä kalliita sanoja Room. 1:16:ssa: *“Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle”*. Yhdessä olemme tutkineet tämän vakavan, tuomiosta kertovan jakeen, josta näemme että Kristuksen ylin auktoriteetti, elävien ja kuolleiden Tuomarina, vahvistaa iankaikkisen tuomion, josta ei voi valittaa, niille jotka kieltäytyivät uskomasta evankeliumin. Mutta Room. 1:16:ssa me näemme sen ihanan totuuden, että tänään, armon aikana, tuo sama Jumalan voima on toiminnassa niiden puolesta jotka uskovat Kristukseen syntiensä anteeksisaamiseksi. Toisin sanoen, Hänen voimansa vahvistaa sinun pelastuksesi, jos uskot Kristukseen Pelastajanasi.

“Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.” Näin tuo raamatunkohta päättyy. Kuinka kuvaavaa sen kieli on! *“heitettiin tuliseen järveen”*, niinkuin jotain sellaista, jonka ei odoteta enää parantuvan. Tämä on Jumalan puolelta ylimmän vallan teko. Hänen kaiken ihmisten käsittelemisiensä lopulla, Jumala tulee olemaan Jumala, eikä salli yhdenkään kapinateon Itseen vastaan päästä rankaisematta. Synti joko käsitellään nyt Kristuksen kautta ja se annetaan anteeksi, mutta jollei, se lankeaa väärintekijän päälle iankaikkisena tuomiona tulijärvestä. Jumala on julistanut sen niin Sanassaan, Raamatussa. Muitakin uskonnollisia mielipiteitä on runsaasti, mutta kenellä on viimeinen sana? Epäilemättä Jumalalla. Mitä teet nyt Kristuksen suhteen?

Lopuksi, haluaisin lisätä yhden viittauksen tulijärveen, kappaleesta joka seuraa tätä: Ilm. 21:8 käsittelee niitä, jotka tulevat olemaan tulijärvestä. *“Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin (seksuaalisuuden synnit) ja velhojen (huumeiden ja noituuden nauttijat) ja epäjumalanpalvelijain (jotka palvovat mitä tahansa muuta kuin Jumalaa) ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvestä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema.”* Monia pöyristyttäviä syntejä on luetteloitu, mutta huomaa erityisesti, millä lista alkaa: pelkureilla ja epäuskoisilla. *“Pelokkaat”* kuuluvat evankeliumin, mutta pelkäävät enemmän sitä *“mitä muut sanovat”* kuin Jumalaa ja Raamatun vakavia varoituksia. *“Epäuskoiset”* yksinkertaisesti kieltäytyvät uskomasta. Nuo kaksi ryhmää ovat kärjessä niiden listalla, jotka ovat kerran tulijärvestä!. Toisin sanoen, ei tarvitse olla välttämättä murhaaja tai avionrikkoja joutuakseen helvettiin. Monet sanovat minulle, *“Enhän minä tee kenellekään väärin,”* haluten ymmärtää, etteivät ole syntisiä; mutta Raamattu julistaa, ettei kukaan ole synnitön; senvuoksi meidän kaikkien tarvitsee vastaanottaa Kristus Herranamme ja Vapahtajanamme pelastuaksemme. Mitä ajattelet kaikesta tästä? Oletko pelastunut tuolta vihan päivältä?

KYSYMYKSET 17 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Keitä ovat ne, jotka tuomitaan Suuren Valkean Valtaistuimen tuomiolla? Ja kuka on Tuomari?
- 2) Muistellen Ilm. 1:12-16:tta, miksi ne jotka tuomitaan, pelkäävät niin kovin?
- 3) Nykyään on suosittu sanonta, *“Kuolema on kaiken loppu”*. Onko se totta? Kommentoi vastaustasi.
- 4) Mitä ovat ne kolme kirjaa, jotka avataan tuolla tuomiolla? (Ilm. 20:12)
- 5) Mitä sanat *“tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan”*, merkitsevät? (Rev. 20:12)
- 6) Mikä on pelastumattomien lopullinen kohtalo? (Ilm. 20:14-15)
- 7) Ketkä löytyvät ensimmäisenä niiden listalta, jotka joutuvat tulijärveen? (Ilm. 21:8)

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 18

AIHE: “Ei keskitietä”

Lue Joh. 3:36 *“Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä.”*

Tämä kohta selvästi määrittää kaksi hengellistä suhtautumistapaa, ja niiden seuraukset, ja ...

EIKÄ MINKÄÄNLAISTA VÄLIMUOTOA OLE!

Tutkipa niiden jakeiden sisältöä, jotka välittömästi edeltävät tätä.

31 Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien.

32 Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä hän todistaa; ja hänen todistustansa ei kukaan ota vastaan.

33 Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen.

34 Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla.

35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä.

36 Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä.

Jae 31 *“Hän, joka ylhäältä tulee.”* Näillä sanoilla, Johannes Kastaja vahvistaa, että Kristus voi puhua ensikäden tiedon perusteella taivaasta, koska Hän tuli taivaasta! Hän tuntee sen pyhyyden, joka siellä vallitsee, ja ne ehdot, jotka vaaditaan sisäänpääsyyn, Jumalan luonteen jne. Hän ei ole vain "joku" täältä maan päältä, joka ottaa vapauden spekuloita tai jolla olisi ristiriitaisia mielipiteitä taivaasta. Voimme arvostaa tämän Yhden absoluuttista ylemmyyttä - Hänen, joka tulee ylhäältä, luotettavana tiedonlähteenä. Katsotaanpa, mitä muuta nämä jakeet kertovat:

Jae 32: Huolimatta siitä, että Hän on silminnäkijä taivaasta ja puhuu omasta ympäristöstään, *“hänen todistustansa ei kukaan ota vastaan.”* Se loukkaa Jumalaa, koska Hän joka tuli, on *“Sana, Uskollinen ja totinen Todistaja, Totuus,”* - nimiä, jotka kuvaavat Jeesusta Kristusta.

Jae 33: Se joka todella uskoo, *“se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen.”* Toisin sanoen, tuo ihminen hyväksyy Kristuksen todistuksen Jumalan Sanaksi, todeksi ja luotettavaksi. Näin tekevät osoittavat uskonsa Jumalaan.

Jae 34 Kristus, joka paljasti Jumalan tiedon ja oli taivaallisten uskollinen todistaja, omaa rajoittamattoman voiman ja armon. Yksi Hänen vallassaan olevista asioista on iankaikkisen kohtalon päättäminen jokaisen ihmisen osalta.

Jae 35 Isä rakastaa Poikaa, ja on antanut kaiken Hänelle (mukaanlukien ihmiset), ja asettanut kaiken Pojan määräysvaltaan. Kenet Hän vie mukanaan kunniaan? Vain ne, jotka uskovat ja vastaanottavat Jumalan uskon ja elämän; ne jotka uskovat Hänen olevan luotettava. Kristus ei vie yhtään ei- uskovaa, kapinallista tai välinpitämätöntä ihmistä taivaaseen, eikä myöskään ketään vastoin heidän tahtoaan. Sellaiset henkilöt olisivat täydellisesti väärässä paikassa ollessaan taivaassa - Jumalan valtaistuimen paikassa.

Nyt, katsotaanpa taas jaetta 36.

“Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä.”

Näemme, että teksti kiertää *“uskoo Poikaan”*- ja *“ei usko Poikaan”*- ympärillä. Mitä *“uskoo Häneen”* tarkoittaa? Vastaukseksi, voimme tarkastella sitä, mikä edeltää tätä kohtaa samassa Johanneksen evankeliumissa. Esimerkiksi, Joh. 1:1-3 vahvistaa meille Kristuksen iankaikkisen jumaluuden. Hän oli aina ja todella Jumala Poikana, Sana, kaiken luodun Luoja, eikä mikään Isää alempi jumala, eikä vielä vähempää, luotu, kuten jotkut erehtyneet uskonnot väittävät. Jae 14 selittää, että Hän tuli ottamaan ihmismuodon, siinä jota kutsumme lihaksitulemiseksi, paljastaakseen meille näkymättömän Jumalan, jae 18. Samassa ensimmäisessä luvussa, Johannes Kastaja opettaa meille mikä Jeesuksen tehtävä oli, kun Hän tuli maan päälle: *“Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.”* Se viittaa suoraan Hänen uhriinsa ristillä syntiemme tähden. Lopulta, luvussa 3, näemme viittauksen syntien anteeksiantoon ja pelastukseen joka on meidän - kunhan vain uskomme Häneen Pelastajanamme: *“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.”* (Joh. 3:16). Kaikki tämä on sisällytetty seuraavassa: *“Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä.”* Se ei ole vain uskomista siihen, että Jeesus kerran eli. Se on Hänen ottamistaan omaksi henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen.

On selvää, että tämä teksti sisältää eri osioita. Esimerkiksi, näen että se tekee eron sen välillä joka uskoo, ja sen joka ei usko:

Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä;

mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä

Koko maailma on jaettava tällä tavalla, sen perusteella, mikä on kunkin suhtautumistapa Herraan Jeesukseen; kuka Hän on, ja mitä Hän on tehnyt kuolemassaan ristillä uhrina synnistämme. Jokainen joko uskoo Häneen ja hänellä on iankaikkinen elämä, tai ei usko (kieltäytyy uskomasta) Häneen ja on Jumalan vihan alla. Mikä tahansa ihmisryhmä voidaan jakaa kahtia: niihin jotka uskovat, ja niihin jotka eivät usko. Tämä pitää sisällään jokaisen seurakunnan, yhteisön tai väestön, tai jopa perheen jäsenet. Mutta meidän tulisi mennä askel pidemmälle: jokainen ihminen on joko ensimmäisessä ryhmässä tai jälkimmäisessä. Salli minun kysyä sinulta; kummassa sinä olet? Ymmärrätkö, että olet syntinen Jumalan edessä, ja sen vuoksi tuomion alla? Uskotko että Herra Jeesus tuli kuolemaan uhrina tuon tuomion takia? Tarkastele, mitä näimme aiemmin siitä, mitä tarkoittaa "uskoa Poikaan," ja hyväksyä itselleen se, mitä Jumala lupaa sen seurauksena; "*sillä on iankaikkinen elämä.*" Hän on tuo sama Jumala, joka lupaa joko iankaikkista elämää tai iankaikkista tuomiota. Katso myös Joh. 3:18 nähdäksesi samanlaisen jaottelun jakeessa, ja nähdäksesi kumpaan ryhmään kuulut.

KYSYMYKSET 18 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Joh. 3:36 Kirjoita koko jae.
- 2) Joh. 3:31 Mikä tekee Kristuksesta kykenevän todistajan koskien taivasta, Jumalaa, pelastusta, jne.?
- 3) Joh. 3:32, 33 Ketä sellainen ihminen loukkaa, joka ei usko Kristuksen todistusta?
- 4) Näe opetus jakeessa 35. Keitä Kristus ei ota taivaaseen?
- 5) Mitä "uskoo Poikaan" tarkoittaa?
- 6) Jaa teksti siten, kuin ehdotimme muistiinpanoissa.

Kummalla puolen sinä olet?

- 7) Kuka on tässä kohtaa se, joka samanaikaisesti lupaa iankaikkista elämää sille joka uskoo, ja samaan aikaan iankaikkista tuomiota sille, joka kieltäytyy uskomasta?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 19

AIHE: Siivosyntisten tie

LUE Sananl. 14:12; 16:25 "*Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie.*"

Olemme jo nähneet, että on vain kaksi tietä: kaita tie, joka johtaa taivaaseen, ja lavea tie joka johtaa tuomioon. Kuitenkin, kaaviossa näkyy jokin jalkakäytävän kaltainen, SIIVOSYNTISEN TIE, mutta se on kuitenkin lavean tien sisällä. Se kertoo meille niiden tiestä, joilla on (tai ainakin näyttää olevan) korkeamman moraalin ja uskonnon elämä, ja jotka eivät mielestään kuulu samaan ryhmään kuin huumausaineongelmaiset, väkivaltaiset tai moraalittomat ihmiset. He uskovat, etteivät he ansaitse joutua helvettiin. Mutta kaavio näyttää juuri sen, mitä Raamattu sanookin; heidän yllätyksekseen, todellisuudessa he löytyvät kauimpana ovesta ja kaidalta tieltä; kauimpana pelastuksesta. Ja he ovat kauimpana, koska he kieltäytyvät vastaanottamasta Raamatun totuutta, joka julistaa että kaikki ovat syntisiä ja pelastuksen tarpeessa. Heidän ylpeytensä ja itserakkautensa on uhanalainen, ja reaktiollaan puolustaa itseänsä, he eivät ole halukkaat kuuntelemaan Jumalan sanomaa heille, evankeliumia. Juutalaiset laajalti olivat tässä tilassa.

Room. 10:1-3:ssa apostoli sanoo:

- 1 *Veljet, minä toivon sydäimestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat.*
- 2 *Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan;*
- 3 *sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle.*

"*heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan.*" "Taidon" tarkoittaa oikeaa ymmärrystä. He olivat uskonnollisia, mutta heidän käsityksensä Jumalasta ei ollut riittävä, ja itse asiassa he eivät tunteneet Häntä. He ajattelivat, että Jumala olisi tyytyväinen heidän mekaanisiin harjoituksiinsa, rukousten ja rituaalien rutiineihin, eivätkä ottaneet lukuun Hänen persoonallisuutensa todellisuutta ja halua yhteyteen.

"*he eivät tunne Jumalan vanhurskautta*" Tämä tarkoittaa tietoista välinpitämättömyyttä, tai vähintään erehdystä, riittämättömän uskonnollisen informaation takia. "*koettavat pystyttää omaa*

vanhurskauttaan”... Menetettyään ymmärryskyvystään Jumalan vanhurskauden korkeuden, he pettivät itseään ajattelemalla, että heidän oma vanhurskautensa oli riittävä.

“eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle.” Heidän egoistisen ja itsერიitaisen tiensä hedelmä oli päättävä täydelliseen kapinaan Jumalaa vastaan.

Luuk. 18:9-14

9 Niin hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen:

10 "Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani.

11 Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani.

12 Minä paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.'

13 Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'.

14 Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään."

Jae 9 Vertaus tähtää siihen, että nämäkin ihmiset ovat siivosyntisten tiellä.

Havaitse ero, minkä Kirjoitukset kertovat (esimerkiksi Room. 3:10... "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan.") On kyse siitä, mihin kukin itseään vertaa. Vertaukset ihmisten välillä ovat kohdallaan monissa elämäntilanteissa; mutta kun on kyse siitä, pidetäänkö ihmistä vanhurskaana tai oikeamielisenä, saadakseen periä taivaan, Jumala vaatii, että ihmistä verrataan Hänen omaan Persoonaansa, Jumalaan! Tästä syystä, evankeliumia saarnatessamme, uhraamme paljon aikaa paljastaaksemme Jumalan vanhurskauden ja oikeamielisyyden ja siihen liittyvän vastakkaisen tosiasian, että me kaikki olemme syntisiä emmekä ansaitse sellaisina Hänen kunniaansa.

Jae 10 Näiden kahden uskonnollisuus: millä tavalla he erosivat toisistaan?

Jakeet 11, 12 "Fariseus . . . (katso myös Luuk. 11:37-40, 12:1-3)

"rukoili itsekseen . . . , etten minä ole niinkuin muut ihmiset... väärämieliset"

Näemme, että hänen arviointinsa olivat hyvin tekopyhät, mutta hänellä ei ollut nöyryyttä eikä katumusta. Hän vertasi itseänsä vain muihin, eikä Jumalaan.

Jae 13 "publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti."

Vastakohtana, me arvostamme hänen katumuksen ja nöyryyden asennettaan.

"Jumala, ole minulle syntiselle armollinen." "Jumala ole minulle armollinen". Mutta mille hän saattoi perustaa armon vetoomuksensa? Armon pyytäminen viittasi, samanaikaisesti, täydelliseen synnin tunnistamiseen, ja siihen, että hän ansaitsi tuomion. Mutta sana, jota hän käyttää, myös viittaa johonkin enempään: perustuen Jumalan palvomisen harjoittamiseen temppelissä, alttarilla oli aina uhri. Oli uhri aamulla, toinen illalla, muiden uhrien lisäksi. Publikaani vetoaa armoon uhrin perusteella, sen arvon tai viran pohjalta, eli tuon uhrin palamassa alttarilla, jonka hengelliseen arvoon hän vetoaa syntiensä peittämiseksi. Tuo uhri, joka oli Jumalan itsensä käskyn ja säädöksen mukainen, oli hänen osansa, ja mies teki sitä mikä oli oikein saada itselleen uhrin arvo maksuna hänen synnistään.

TÄMÄ ON JUURI SITÄ, MITÄ SYNTISEN TÄYTYY MEIDÄN PÄIVINÄMMEKIN TEHDÄ!

Uskossa, ja todistamatta minkäänlaisesta ansaitsemisesta, ihmisen täytyy henkilökohtaisesti arvostaa Kristuksen uhria tapana päästä synneistään, ja tuona oikeudenmukaisena perustuksena, jonka pohjalta Jumala voi osoittaa armoa syylliselle ja vanhurskauttaa vanhurskaudettoman.

Jae 14 . . . "tämä meni kotiinsa vanhurskaana, ei se toinen. . ." (oikea käännös alkukielestä).

Näillä tiivistetyillä sanoilla, Herra vetää yhteen näiden kahden lopputuleman. Halveksitun publikaanin, joka tunnisti itsensä vanhurskaudeksi, hänet Jumala vanhurskautti, ja hänen syntinsä annettiin anteeksi. Vastakohtana tälle, fariseus, joka vanhurskautti itse itsensä, on Jumalan silmissä edelleen vanhurskaudeton.

Hyvä ystävä, oletko tunnistanut itsesi jommassa kummassa näistä miehistä? Kummassa näistä kahdesta? Oletko tunnustanut olevasi syntinen, ja oletko ottanut itsellesi Kristuksen uhrin arvon? Voitko "mennä kotiisi" vanhurskaana?

KYSYMYKSET 19 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Sananl. 14:12 Mitä "tietä" tai ajattelumallia tämä jae kuvaa?
- 2) Minkä perustavanlaatuisen virheen ne tekevät, jotka ovat "siivosyntisen tiellä"?
- 3) Miksi taiteilija on piirtänyt tuon siivosyntisen tien kauimmaksi ovesta?
- 4) Fariseus piti itseään "vanhurskaana", mutta oliko hän todella "vanhurskas" Jumalan mukaan?
- 5) Jos haluamme olla "vanhurskaita", ja kelvollisia taivaaseen, keneen meidän tulee itseämme verrata?

- 6) Publikaani todisti, että hän oli syntinen, ja siksi, “vanhurskaudeton”. Kuinka hänet vanhurskautettiin (tehtiin “vanhurskaaksi”)?
- 7) Kuinka ihminen voi tulla vanhurskaaksi Jumalan edessä tänään?

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 20

AIHE: Kuinka iankaikkinen elämä saavutetaan

LUE Joh. 5:21-29

21 Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo.

22 Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle,

23 että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.

25 Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat ne saavat elää.

26 Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsessään.

27 Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

28 Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä

29 ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.

Tämän raamatunkohdan sisältö

Fariseukset raivostuivat, koska Jeesus julisti olevansa Jumalan Poika, jotain sellaista jonka he olivat tulkinneet oikein vakuutuksena, että Hän oli Jumalan vertainen.

Jakeissa 19-21 Jeesus vastasi, ettei Hän ollut pelkästään tosi Jumala, vaan että Poikana, Hänellä oli valta antaa elämä sille kenelle halusi, osoituksena Hänen täydestä kaikkivaltiudesta. Tulemme näkemään mitkä kriteerit ohjaavat sitä, kenelle Hän antaa - tai ei anna - iankaikkisen elämän.

Jae 19 Hänen työnsä oli täydellisesti yhtäpitävä Isän kanssa.

Jae 20 Hän sanoo, että Hän nauttii Isänsä rakkautta ja hyväksyntää yhteisessä työssä Hänen kanssaan, ja jopa suurempiakin töitä Hän on tekevä.

Jae 21 Ylimpänä todistuksena siitä hyväksynnästä ja luottamuksesta, joka Isällä oli Häneen, Hän julistaa kykynsä antaa elämän kenelle tahtoo.

Jae 22 “hän on antanut kaiken tuomion Pojalle” Hän on Tuomari, joka ylimmässä tuomiossaan, määrittellee kuka saa iankaikkisen elämän ja kuka ei.

“**ETTÄ ...**”

Jae 23 “*että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää.*”

Miksi on tärkeää ja suositeltavaa kunnioittaa Häntä?

Koska Hän on se, joka päättää, kenelle Hän antaa iankaikkisen elämän. Asemastaan Tuomarina, Hän tutkii ja arvioi jokaisen ihmisen reaktiot ja mielipiteet koskien Jumalaa ja evankeliumia kohtaan, nähdäkseen ne, jotka ovat katuvaaisia ja uskovia, tai ne, jotka jatkavat kapinaansa.

Jae 24 Hän osoittaa, mikä on pääkriteeri, jonka perusteella Hän tuomitsee, tai päättää, jokaisen ihmisen iankaikkisen kohtalon. Katsotaanpa tätä kallista tekstiä osa osalta:

“*Totisesti, totisesti minä sanon teille ...*” Tai niinkuin toiset käännökset sanovat, “Se on totta, se on totta”. Herra Jeesus aina kertoo totuuden, luonnollisesti, mutta tässä Hän oikein korostaa sitä.

“*joka kuulee minun sanani,*” “**Kuulla**” tarkoittaa enemmän kuin vain pelkkää kuulemistä, tarkoittaen “korvien käyttämistä hyödykseen”: se tarkoittaa kuulemistä uskossa ja ymmärryksessä, todella sulattaen opetuksen. Mitä Hänen Sanansa pitää sisällään? Se on se evankeliumin sanoma, jota olet kuunnellut.

“*ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt*” Huomaapa mitä tämä sanoo. Kuka lähetti Herran Jeesuksen? Isä Jumala lähetti Hänet. Tarkoittavatko ne kaksi samaa, että “uskoo Jumalaan” ja “uskoo Jumalaa”? Ensimmäinen hyväksyy totuuden Hänen olemassaolostaan ja ominaisuuksistaan, mutta toinen tarkoittaa uskomista siihen, mitä Hän on sanonut meille - ja toimimista sen mukaan. Valtaosa

hyväksyy Jumalan olemassaolon, mutta on paljon vähemmän niitä jotka todella kunnioittavat Häntä ja antavat huomion Hänen Sanalleen elämässään. Henkilö, joka uskoo Jumalaan, evankeliumin sanoman mukaisesti, on ihminen joka hyväksyy, että hän on tuomion alla oleva syntinen, ja että Jumala lähetti Hänen Poikansa ristille maksamaan syyllisyydestä ja kuoleman, jonka hänen syntinsä ansaitsivat. Sellainen ihminen ei laske minkään tai kenenkään muun varaan pelastukseksi: ei omiin hyviin töihinsä eikä vanhurskauteen; ei myöskään uskontoonsa, pyhiin ihmisiin tai neitsyt Mariaan, jne.

“*sillä on iankaikkinen elämä*” Tämän kuulijan usko johtaa Jumalan Itsensä antamaan suureen siunaukseen, joka on ilmoitettu kolmella asialla. Tässä, “*sillä on iankaikkinen elämä*” on vastakohtana hengelliselle kuolemalle, synnin seuraukseen, syyllisyydessään. Se kertoo, että syntinen, joka aiemmin oli erotettu Jumalasta, on nyt yhteydessä Häneen hengellisessä elämässä, iankaikkisessa elämässä, jakaen Jumalan Itsensä elämää. Nyt hänen syntinsä ei enää tule häntä vastaan; hän on saanut anteeksi ja hänet on vanhurskautettu.

“*eikä hän joudu tuomittavaksi*” Tuomio tulee ehdottomasta syystä; synnistä. Kun synti on pantu pois, tämä syy on poistettu ja ihminen vapautettu hänen syyllisyydestään. Samaan aikaan, tämä ilmaisu muistuttaa meille siitä suunnasta, mitä kohti tuo henkilö oli suuntaamassa: se johti alaspäin, kohti helvettiä. On silminnähtävää, että nyt hän ei enää kulje siihen suuntaan, koska nyt hän ei enää “*joudu tuomittavaksi*”. Mitä on tapahtunut. Vastaus seuraa. . .

“*vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.*” Voimme kuvitella tätä katsomalla ahdasta ovea. Se on ainoa tapa päästä pakoon lavealta tieltä, joka menee helvettiin, ja ainoa pääsytie kaidalle tielle joka johtaa taivaaseen. Uskomisen on samaa kuin ovesta astuminen. Muista mitä Herra Jeesus sanoi Joh. 10:9:ssa, “*Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu.*”

Katsotaanpa tämän raamatunkohdan loppuosaa—

Jae 25 kuvaa nykyistä evankeliumin julistusta, elämän sanomaa niille jotka ovat kuolleet (rikoksiin ja synteihin). Nämä eivät ole niitä kuolleita ruumiita, vaan niitä jotka ovat yhä lavealla tiellä. Näemme että Hänen kuulemisensa on vapaaehtoista, riippuen kuulijan tahdosta (“*. . ja jotka sen kuulevat. . .*”)

Jakeet 26-27 Nämä jakeet kertovat Pojan ominaisuuksista, jotka valtuuttavat Hänet antamaan hengellisen elämän, iankaikkisen elämän niille uskoville, jotka kuulevat. Siksi se ei ole olettamusta, jos uskova sanoo, että hän on pelastunut. Hänen tarvitsee vain lainata Herran sanoja liittyen tähän asiaan, koska tuo vakuutus on Häneltä.

Jakeet 28-29 Tämän kieli muistuttaa hyvin paljon jaetta 25; kuitenkin tämä sana on osoitettu toiselle kuulijakunnalle: tämä tulevaisuuden käsky on niille, jotka ovat fyysisesti kuolleet ja haudattu, käskien että he uudelleen liittyvät ruumiisiinsa ja nousevat ylös. Havaitsemme, että . .

- a) Heidän kuulemisensa ei ole vaihtoehtoista: heidän täytyy toimia, ja he menevät joko kirkastettuun elämään Kristuksen kanssa, tai Suuren Valkean Valtaistuimen iankaikkiseen tuomioon.
- b) Jokainen kuollut kokee ylösnousemuksen.

Vertaa sanoja “*ovat hyvää tehneet*” jakeeseen 24. “*ovat hyvää tehneet*” tarkoittaa uskossa kuulemista, uskoa että se on sanoma Jumalalta ja vastaanottaa pelastus.

“*ovat paha tehneet*” ovat kaikki ne, jotka ovat menelleet päinvastoin: eivät ole antaneet arvoa Hänen Sanalleen, eivätkä uskoneet Häneen (Jumalaan). Luonnollisesti, Herra Jeesus ei ottaisi ketään sellaista taivaaseen, jolla on asenne, joka on kapinassa Jumalaa vastaan.

KYSYMYKSET 20 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) (Sisältö) Miksi fariseukset olivat niin loukkaantuneet?
- 2) Jae 21 Minkä hämmästyttävän ominaisuuden Herra Jeesus väittää tässä omaavansa?
- 3) Jae 22 Minkä toisen ominaisuuden näemme tässä?
- 4) Jae 23 Minkä syiden tähden sinun tulisi kunnioittaa Poikaa?
- 5) Jae 24 Miten Herra Jeesus päättää, kenet pelastaa ja kenet tuomita?
- 6) Jae 28 Kuinka moni kuolleista tulee ylösnousemaan?
- 7) Jae 29 Mitä “*ovat hyvää tehneet*” tarkoittaa? (Lue selitys huolellisesti!)

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 21

AIHE: Katuva ristin ryöväri

LUE Luuk. 23:20-25

20 Niin Pilatus taas puhui heille, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen irti.

21 Mutta he huusivat vastaan ja sanoivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!"

22 Niin hän puhui heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole havainnut hänessä mitään, mistä hän ansaitsisi kuoleman. Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän."

23 Mutta he ahdistivat häntä suurilla huudoilla, vaatién Jeesusta ristiinnaulittavaksi; ja heidän huutonsa pääsivät voitolle.

24 Niin Pilatus tuomitsi heidän vaatimuksensa täytettäväksi.

25 Ja hän päästi irti sen, joka kapinasta ja murhasta oli vankeuteen heitetty ja jota he vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallallensa.

He syyttivät Häntä maanpetoksesta, kieltäytymisestä maksaa veroja Caesarille, ja että Hän oli julistanut Itsensä Kuninkaaksi. Kaikki nämä poliittiset syytökset oli suunniteltu herättämään Pilatuksen mielenkiinto, muttei hän uskonut niitä, todistaen Kristuksen syyttömyydestä (3 kertaa jakeissa 4, 14, 22) ja sanoi "En ole havainnut hänessä mitään, mistä hän ansaitsisi kuoleman."

Kuitenkin, vaikka Pilatus oli vakuuttunut Hänen viattomuudestaan, hän antoi periksi heidän peräänantamattomuudelleen, ehkä peläten omaa poliittista tulevaisuuttaan. Hän määräsi Jeesuksen ristiinnaulittamisen.

Luuk. 23:32-43

32 Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi.

33 Ja kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.

34 Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät". Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.

35 Ja kansa seisoi ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut; auttakoon itseensä, jos hän on Jumalan Kristus, se valittu".

36 Myös sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luoksensa ja tarjosivat hänelle hapanniiniä ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi".

38 Oli myös hänen päänsä päällä kirjoitus: "**Tämä on juutalaisten kuningas**".

39 Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä."

40 Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?"

41 Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekomme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt."

42 Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi".

43 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."

Ajatellen aiheitamme, näemme seuraavaa ryöväreiden osalta:

Jae 32 "Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi." Tämä muistuttaa minua Jesaja 53:12:sta; "ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon". Jokaisen satunnaisen ohikulkijan silmin katsottuna siellä oli kolme pahantekijää.

Jakeet 33-38 Pahantekijöiden paikat: Jeesus oli keskellä, aivan kuin Hän olisi ollut pahin kaikista kolmesta. Näemme sotilaiden tunteettomuuden - he heittivät arpaa (arpoivat) Hänen vaatteistaan, ja mikä pahinta, he liittyivät pilkkaajien kuuroon.

Yleisesti, näemme heidän pilkantekonsa Häntä kohtaan, joka oli lisää siihen, mitä katsojat tekivät; kansa, päättäjät ja sotilaat. Kaikki liittoutuneina Herraa Jeesusta vastaan – ja heidän pilkkansa kohde oli Hän, joka sanoi olevansa Kuningas (jakeet 35, 37, 38).

Vastakohtana tälle, arvostamme suuresti Herran Jeesuksen asennetta, joka ilmeni Hänen Sanoissaan, "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." Hänen asenteensa oli nöyrä, hiljainen ja arvokas.

Jae 39 Erityisesti, pahantekijä "herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä." Se oli itse asiassa jumalanpilkkua, koska "rienaus" tarkoittaa pahanpuhumista, tai Jumalan häpäisemistä. Vastaavista raamatunkohdista Matt. 27:44 ja Mark. 5:32 opimme, että aluksi molemmat pahantekijät puhuivat pahaa Jeesuksesta. Tämä rosvo vaati, että Herra Jeesus huolehtisi hänestä, että Hän vapauttaisi hänet, voidakseen palata entiseen elämäänsä. Emme näe minkäänlaista katumusta; paremminkin näemme koppavan, pöyhkeän asenteen - kapinallisen ja epäkunnioittavan.

Jae 40 korostaa ihmeellisellä tavalla, kuinka katuva pahantekijä nuhtelee tuota toista: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?" Voisimme muotoilla tämän uudelleen seuraavasti, "eikö sinustakin ole jo aika ajatella Jumalan tapaamista, sen sijaan että soimaat toista uhria?"

MIKÄ SAI AIKAAN TÄMÄN MUUTOKSEN HÄNESSÄ?

a) Hän on saattanut nähdä Jeesuksen aiemmin ja kuulla Häntä, ja on saattanut tietää Hänen sanoneen olevansa Kristus.

b) Epäilemättä hän on seurannut ja kuunnellut Herraa Jeesusta siellä. Ehkäpä se oli silloin, kun Häntä syytettiin Pilatuksen edessä, tai viimeistään Hänen ruokkimisensa ja Golgatalle ristin kantonsa aikana. Hän oli nähnyt Hänet todella vaativissa olosuhteissa, eikä Hän ollut murtunut eikä alkanut langettaa kirouksia kiduttajiaan kohtaan. Päin vastoin, hän näki Hänet lohduttamassa niitä, jotka valittivat Hänen takiaan, eikä kamppailemassa ahdistajiaan vastaan, tai kiroamassa niitä, jotka väärinkohtelivat Häntä ja ristiinnaulitsivat Hänet.

c) Hän oli kuullut Hänen sanansa, *“Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.”*

d) Hän oli Hänen vaikenemisensa todistaja, kun kaikki parjasivat Häntä.

e) Hän oli vakuuttunut, ettei Jeesuksessa missään tapauksessa ollut syytä tai vikaa ja Hänen täytyi olla Se, joka Hän väittikin olevansa, *“Kristus, Jumalan Poika.”*

f) Hän tunnusti, että he pahantekijät ansaitsivat olla siellä, ristiinnaulittuina, muttei Hän.

Kaiken tämän nähtyään, seuraavan kysymyksen on täytynyt tulla hänen mieleensä, *“Miksi Kristus on täällä?”* Israelilaisena, Jesaja 53:n raamatunkohdan on täytynyt olla hänelle tuttu. Mahdollisesti hän näki Kristuksen tuon profeetallisen raamatunkohdan täyttymyksenä. Tässä on osa siitä.

Jesaja 53:5-12

5 mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

6 Me vaelsimme kaikki eksesissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.

7 Häntä pünättiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lamma, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut.

8 Ahdistettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen polvikunnastaan sitä ajatteli? Sillä hänet temmattiin pois elävien maasta; minun kansani rikkomuksen tähden kohtasi rangaistus häntä.

9 Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa, sillä hän ei ollut väärä tehnyt eikä petosta ollut hänen suussansa.

10 Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä, lyödä hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi, saa hän nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Herran tahto toteutuu hänen kauttansa.

11 Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi. Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa.

11 Sentähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän saalista jakaa; sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijäin puolesta.

Jesaja 53:12 *“hänet luettiin pahantekijäin joukkoon.”* Koska Hän oli Jumalan Poika, miksi Jumala salli Hänen kärsiä niin epäoikeudenmukaisesti? On todennäköistä, että katuvalla ryövärillä oli tämä kysymys mielessään. Kutsun sinua myös kysymään itseltäsi saman kysymyksen. Miksi Jeesuksen oli kuoltava, koska Hänhän oli ainoa, joka ei koskaan tehnyt syntiä?

Jesaja 53:5,6 Nämä jakeet antavat meille vastauksen

5 mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.

6 Me vaelsimme kaikki eksesissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta HERRA heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme

Palatkaamme nyt kertomukseen Luuk. 23:ssa, jossa jakeessa 42 katuva ryöväri osoittaa hänen uskonsa ja vakaumuksensa siitä, kuka Herra Jeesus oli, ja myös siitä, mitä Herralla olisi tulevaisuudessa. Mitä sanoja nämä ovat kuolevalle!

“muista minua, kun tulet valtakuntaasi.”

Jae 43 Herra, joka ei vastannut syyttäjilleen eikä tuomitsijoilleen, ei viivyttelä vastaamasta katuvalla ryöväri. Se on vastaus joka tuo iloa, kärsimysten keskellä, katuvalla ryöväri. Hänellä myös olisi tulevaisuus - itse Herran läsnäolossa.

EMME VOI LUKEA, ETTÄ TOINEN RYÖVÄRI OLISI KATUNUT, VAIKKA OLI NIIN LÄHELLÄ HERRAA. HÄN MENI HERRAN VIERESTÄ HELVETTIIN!

Nuo kaksi ryöväriä edustavat koko ihmiskuntaa. Me kaikki olemme tehneet syntiä ja ansaitsemme rangaistuksen. Toinen havaitsi tämän totuuden ja katui, ja kääntyi Sen ainoan puoleen, joka saattoi anteeksi antaa hänen syntinsä ja antaa pelastuksen. Hän kuoli sen Herran lupauksen kanssa, että hän tulisi olemaan Hänen kanssaan. Se toinen jatkoi kapinassaan ja vihamielisyydessään Jumalaa vastaan, ja hän on nyt helvetissä, koska hän kieltäytyi uskomasta. Kumpi näistä kahdesta edustaa sinua? Kristuksen risti erotti nämä kaksi ryöväriä; tänäänkin se jatkaa maailman jakamista kahtia. Kummalla puolen sinä olet? Jos sinä kuolisit juuri nyt, minne sinun sielusi menisi?

KYSYMYKSET 21 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Luuk. 23:22 Mitä Pilatus ajatteli Jeesuksen syyllisyydestä?
- 2) Luuk. 23:32-33 Ketkä myös ristiinnaulittiin Jeesuksen kanssa? Kommentoi tekstiä Jesaja 53:12:ssa “... hänet luettiin pahantekijäin joukkoon.”
- 3) Luuk. 23:34, 36-38 Kuvaile sotilaiden, hallitusmiesten ja pappien tekoja. Mikä oli heidän pilkkansa aihe?
- 4) Luuk. 23:39-41 Mitä toinen ryöväri sanoi ja tunnusti, mikä osoittaa hänen katumuksensa?
- 5) Luuk. 23:42-43 Kuinka hän osoitti uskonsa Kristukseen? Minkä vastauksen hän Herralta sai?
- 6) Missä mielessä nämä kaksi ryöväriä edustavat koko ihmiskuntaa?
- 7) Kummassa ryöväreistä näet itsesi? Perustele vastauksesi.

Kaksi tietä ja kaksi kohtaloa, osa 22

AIHE: Jumalan puuttuminen asioiden kulkuun

LUE Joh. 1:29, “Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: “Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!”

Jesaja 59:1, 2

- 1 Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan, eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan:
- 2 vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne, ja teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule.

Niin moni etsii jonkinlaista materiaalista hyötyä Jumalasta: he haluavat Hänen puuttuvan asioiden kulkuun ratkaisemalla heidän ongelmansa, maksamaan heidän laskunsa, korjaamaan konfliktit heidän avioliitossaan, tai parantamaan heidän sairaansa. Tai he menevät pidemmälle ja haluavat Jumalan hoitavan maailman sosiaaliset ongelmat, lopettavan sotimiset ja tuovan lopun kaikelle epäoikeudenmukaisuudelle. Ja kun Hän ei tee niin, he syyttävät, ettei Hän ole kiinnostunut heistä, tai jopa ettei Häntä ole ollenkaan olemassa. “Jos Jumala olisi olemassa . . .” ja sitten he esittävät valituksensa. Tiedämme, että valtaosa ongelmista tulee ihmisen synnin juuresta – itsekeskeisyydestä, vallanhalusta, ahneudesta ja niin edelleen, eikä Jumalalla ole siihen mitään osaa. Totuus on, ettei JUMALA OLE KUURO TAI VOIMATON! Hän on KAIKKITIETÄVÄ (tietää kaiken) ja KAIKKIVOIPA (omaa kaiken voiman) Ikuinen Jumala. Mutta yhä kysymys kuuluu...

Miksei Hän sitten puutu asioihin?

Jos Jumalan pitäisi puuttua asioihin korjatakseen kaiken niin, että se vastaisi Hänen tahtoaan, mistä Hänen täytyisi aloittaa? Hänen pitäisi aloittaa sieltä, missä synti ja epäoikeudenmukaisuus syntyvät . . . syyllisestä ihmiskunnasta! – kaikista meistä!

Jesaja 59:n teksti sanoo (jae 2) että “teidän pahat tekonne erottavat teidät Jumalastanne, ja teidän syntinne peittävät teiltä hänen kasvonsa, niin ettei hän kuule.” Hänen läsnäolonsa, helpotuksensa ja apunsa eivät tule ehdoitta. Hän on pyhä, ja inhoaa syntiä. Synti on kapinaa Häntä vastaan. Olisiko mahdollista, että Hän tulisi lähelle helpottamaan jonkun niin pyytävän ihmisen oloa, jos tuo ihminen kuitenkin tahtoo jatkaa synnissä elämistä? Monet luulevat, että he voivat odottaa, ja vaatia että Jumala juoksee heidän avukseen silloin kun he Häntä tarvitsevat ja samanaikaisesti eläisivät tottelemattomuudessa loppuelämänsä. He haluavat käyttää Jumalaa kainalosauvanaan kun he joutuvat joihinkin hankaluuksiin, mutta heillä ei ole aikomustakaan kunnioittaa Häntä ja palvella Häntä Sinä, mitä Hän on.

Tässä kohtaa tekstiä näemme, että Jumalan katse on käännettynä pois heistä, mikä itse asiassa on armon teko. Jos Hän katsoisi heidän ylitseen, Hänen olisi käsiteltävä heidän syntinsä; Hänen olisi

tuomittava ja julistettava tuomio. Synti ja kapina on käsiteltävä ensiksi, ennenkuin joku voi olettaa pyytävänsä Häneltä palveluksia. Jokaisen ihmisen synti muodostaa vakavan häväistyksen Jumalaa kohtaan, ja ne lupaukset jäävät vaikutuksetta, mitä Hänellä Luojana on luotujansa kohtaan. *“Sillä synnin palkka on kuolema. . .”* (Room. 6:23); oletko todella varma, että haluat Jumalan tekevän tilit kuntoon kanssasi, mikä tarkoittaa - langettaa sinulle sen palkan minkä ansaitset?

Joh. 1:29 *“Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: ”Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!”*

Mutta jos Hänen katseensa on pois käännetty meistä, koska armossaan Hän ei halua puuttua tuomiten syntiämme vastaan, mikä sitten on Hänen katseensa kohde? Vastaus on, että Hän katsoo kohti samaa paikkaa, jossa synti tuli käsiteltyä Hänen täydelliseksi tyydytyksekseen. Hän katsoo kohti ristiä ja kutsuu myös syntistä, katso: ...

Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin ...

Muistamme Matt. 1:21:stä *“ . . ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä”* - enkeli Gabrielin viestin Joosefille.

Jeesus meni ristille edustamaan meitä; häväistyksessä, Hänet tehtiin synniksi meidän tähtemme, ja Hänet tuomittiin, aivan kuin Hän olisi ollut syyllinen. Jos tahdot tietää mitä Jumala ajattelee sinun synnistäsi, katso Jeesusta ristiinnaulittuna, pilkattuna, nöyryytettynä, parjattuna ja Jumalan hylkäämänä. Hän edusti syntistä. Hän edustaa sinua, jos voit ymmärtää sen.

Jos sinä, syntisenä, tunnistat syntisen ja syyllisen tilasi ja sen vakavan rikkomuksen jonka näin olet aiheuttanut Jumalalle, sinä myös voit uskossa havaita, että Kristus edustaa sinua sillä paikalla missä synti tuomittiin - ristillä. Uskossa, voit siis väittää, että Kristus kärsi sinun puolestasi, maksaakseen tuomiosi. Kun näin teet, sinun näkemyksesi vastaa Jumalan näkemystä; ristillä, ja Jumala antaa sinulle anteeksi syntisi. Hän tekee sinusta hengellisen poikansa tai tyttärensä uuden syntymisen kautta, ja astut hengelliseen yhteyteen Hänen kanssaan. Sitten voit rukoilla muita tarpeitasi, joita sinulla on.

Mitä sinun tulisi pyytää Jumalalta? Mikä on ensimmäinen ongelma, joka sinun on ratkaistava? Sinun on käsiteltävä se oikeudellinen ongelma - syntisi ongelma Häntä vastaan.

Ja, vielä tämän ainoan kerran - mitä kohti sinä nyt katsot?

KYSYMYKSET 22 (vastaa liitteenä olevaan kysymysvihkoseen tai erilliselle paperille)

- 1) Mitä valtaosa ihmisistä haluaisi Jumalan tekevän? Oletko myös sinä ajatellut niin?
- 2) Jos Jumalan olisi puututtava elämäsi asioihin, minkä kanssa Hänen olisi ensin toimittava?
- 3) Jesaja 59:1,2: Mikä tämän jakeen mukaan on saanut Jumalan kääntämään katseensa ja korvansa pois päin?
- 4) Jos Jumalan olisi kohdeltava meitä tekojemme mukaisesti, mikä palkka Hänen olisi annettava meille? (Room. 6:23)
- 5) Joh. 1:29 Minne päin Jumala katsoo?
- 6) Missä meidän syntimme käsiteltiin, Jumalan täydelliseksi tyydytyksekseksi?
- 7) Miksi Hän tahtoo meidän katsovan Jumalan Karitsaan?

- 1) Kaikki raamatunlainaukset ovat vuoden 1933/38 käännöksestä.
- 2) Kaksi Tietä ja Kaksi Kohtaloa- kaaviota on käytetty luvalla (Christian Material, 1702 N 466 Rd., Baldwin City, KS, 66006, USA. Puh. (785) 594-6628.)

Tämän opetussarjan tekijä: David Rodgers, Casilla 624, Rancagua, Chile rogersdv@123.cl Kesäkuu 2005